

428

munism communism communism communism communism communis
munism communism communism communism communism communis
munism communism communism communism communism communis

- ఆధునిక పెట్టుబడిదారీ విధానం
- వర్గాలు - వర్గ పోరాటాలు
- రాజ్యపెట్టుబడిదారీ విధానం : సోషలిజం
- నయా ఉదారవాద ప్రపంచీకరణ : కార్మికరంగం ఎత్తుగడ
- కాలంచెల్లిన 'దున్నేవానికే భూమి'
- నూతన విద్యా హక్కు చట్టం
- కమ్యూనిస్టు పార్టీల సమాచారం
- పెట్టుబడిదారీ విధానం - పర్యావరణం
- పెట్టుబడిదారీ విధానం, అవినీతి : ప్రజాస్వామ్యం, లౌకికత పరిరక్షణ

communism communism communism communism communism commun

కమ్యూనిస్టు కార్మిక పార్టీలు

“బూర్జువావర్గానికి, పీడన, దోపిడీల వ్యవస్థకి వ్యతిరేకంగా తను జరిపే పోరాట క్రమంలో కార్మిక వర్గం పరిణతమై, మరింత బలపడుతోంది. దాని సంఖ్యా బలం పెరుగుతోంది. అది క్రమంగా మరింత సంఘటితమై, శ్రామిక జనబాహుళ్యంతో మరింత ఘనీభవమైన సంబంధాలు పెట్టుకుంటోంది. వర్గ పోరాటాల్లో అది సాహసాన్నీ, అధికతర క్రమశిక్షణనీ, ఐక్యతనీ ప్రదర్శిస్తోంది. కార్మికవర్గం తన ప్రయోజనాలకోసం జరిపే పోరాటం పెట్టుబడిదారీ దోపిడీకి అసలు కారణాలనే తొలగించడమనే అంతిమ లక్ష్యంతో సన్నిహితంగా ముడిపడి వుంది. ఈ పోరాటం జనబాహుళ్యపు విప్లవాత్మక చైతన్యాన్ని పెంపొందించుకుంది. కార్మికవర్గం తన సొంత వర్గ ప్రయోజనాలకి మాత్రమే కాకుండా, మొత్తం శ్రామిక్ ప్రజల ప్రయోజనాలకి కూడా వకాలతుదారుగా, పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థకి వ్యతిరేకంగా పోరాడే అన్ని శక్తులకీ నాయకుడుగా వ్యవహరిస్తుంది.

రాజకీయ పార్టీ స్థాపన కార్మికవర్గపు పరిణతికి ఒక సూచన. మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టు కమ్యూనిస్టు, కార్మిక పార్టీలు శ్రామికవర్గపు అగ్రగామి దళం, కార్మికోద్యమపు నాయక, విప్లవీకరణ శక్తి, పెట్టుబడిదారీ దోపిడీని రద్దుచేసి, సోషలిజానికి పురోగమించేందుకోసం కార్మిక వర్గం జరిపే పోరాటంలో, పార్టీ కార్మికవర్గాన్ని సమైక్యం, సంఘటితం చేస్తుంది. పార్టీ శ్రామికవర్గానికి సామాజికాభివృద్ధికి సంబంధించిన

చిన మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టు సిద్ధాంత పరిజ్ఞానం కలిగించి, దాని లక్ష్య, సంకల్ప, కార్యాచరణల ఐక్యతను ఖాయం చేస్తుంది.

1847లో కారల్ మార్క్స్, ఫ్రెడరిక్ ఎంగెల్స్లు స్థాపించిన కమ్యూనిస్టు లీగ్ మొట్టమొదటి మార్క్సిస్టు పార్టీ. లీగు సభ్యత్వం కొద్ది వందలను మించి లేదు. 1985లో ప్రపంచంలో మొత్తం కమ్యూనిస్టుల సంఖ్య 8 కోట్లను మించి వుంది. కమ్యూనిస్టు పార్టీలు ఈ రోజున 95 దేశాల్లో పనిచేస్తున్నాయి. కమ్యూనిస్టు ఉద్యమమే మన ఈ కాలపు మిక్కిలి ఎక్కువ పలుకుబడి కలిగిన రాజకీయ శక్తి.

కార్మిక వర్గపు అత్యుత్తమ విజయాలు కమ్యూనిస్టు, కార్మిక పార్టీల మార్గదర్శకత్వంలో సాధించుకున్నవే. జాతుల జీవితంలో లేక ప్రపంచం మొత్తంమీద కమ్యూనిస్టులు పాల్గొనకుండా జరిగిన గణనీయమైన ఏ ఒక్క సంఘటన గాని, సంభవించిన అర్థవంతమైన మార్పు గాని లేదు. మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టు సిద్ధాంత పరిజ్ఞానం కమ్యూనిస్టులు సమకాలీన క్రమాలను మరింత లోతుగా అర్థం చేసుకోవడాన్నీ, కార్మికవర్గపు, దరహం మీద శ్రామిక ప్రజల ప్రయోజనాల కోసం జరిగే పోరాట విజయావకాశాలను సరిగ్గా అవగాహన చేసుకోవడాన్నీ సాధ్యం చేస్తుంది. వాళ్ళెప్పడూ యీ పోరాటపు ముమ్మోనలోనే వున్నారు. ఈ పోరాటపు మిక్కిలి కష్టభూయిష్టమూ, ప్రముఖమూ అయిన రంగాల్లోనే వున్నారు.”

కమ్యూనిజం

సంపుటి 36 ఆగస్టు 2011 సంచిక 8

విషయసూచిక ...

1. ఆధునిక పెట్టుబడిదారీ విధానం
- గడ్డం కోటేశ్వరరావు 5
2. వర్గాలు - వర్గ పోరాటాలు
- రావు కృష్ణారావు 9
3. రాజ్యపెట్టుబడిదారీ విధానం :
సోషలిజం - ఆచార్య వి.వి. రెడ్డి 13
4. నయా ఉదారవాద ప్రపంచీకరణ :
కార్మికరంగం ఎత్తుగడ
- ఆచార్య కారుమంచి వెంకటేశ్వరరావు 17
5. కాలంచెల్లిన 'దున్నేవానికే భూమి'
- వెంకట్ 20
6. నూతన విద్యా హక్కు చట్టం
- అనిల్ సద్గోపాల్ 22
7. కమ్యూనిస్టు పార్టీల సమాచారం
- ఎమ్.సి. వెంకటేశ్వర్లు 28
8. పెట్టుబడిదారీ విధానం - పర్యావరణం
- ఫ్రెడ్ మెగ్ డాఫ్ & జాన్ బెలామీ ఫాస్టర్ 36
9. పెట్టుబడిదారీ విధానం, అవినీతి :
ప్రజాస్వామ్యం, లౌకికత పరిరక్షణ
- ఆచార్య ప్రభాత్ పట్నాయక్ 43

సంపాదకుడు

గడ్డం కోటేశ్వరరావు

సంపాదకవర్గం

పి. రాఘవాచారి (అధ్యక్షులు)

పి. నరసింహారావు

ఎస్సీ. శత్యవారాయణ

ఎస్. అంజయ్య

వి. రాంనరసింహారావు

రాజనీతి

"సామాజిక ఉత్పత్తి క్రమంలో మానవుల మధ్య వారి భౌతిక ఉనికి రీత్యా అనివార్యంగా కొన్ని నిర్దిష్టమైన సంబంధాలేర్పడతాయి. సంకల్పాతీతమైన ఈ సంబంధాలు భౌతిక ఉత్పత్తి శక్తుల అభివృద్ధి ఏ దశలో వుంటే ఆ దశకు అనుగుణ్యంగా వుంటాయి. ఈ ఉత్పత్తి సంబంధాల సమాహారమే సామాజిక వ్యవస్థ ఆర్థిక చట్టంగా రూపొందుతుంది. వాస్తవికమైన ఈ పునాది మీద న్యాయ, రాజకీయ ఉపరి నిర్మాణం, తదనుసారమైన సామాజిక చైతన్యం రూపుదిద్దుకుంటాయి. భౌతిక జీవిత ఉత్పత్తి విధానమే సామాజిక, రాజకీయ, బౌద్ధిక జీవితాన్ని నిర్ణయిస్తుంది. మానవుల అస్తిత్వాన్ని నిర్ణయించేది వాళ్ళ చైతన్యం కాదు; సరికదా వాళ్ళ సామాజిక అస్తిత్వమే వాళ్ళ చైతన్యాన్ని నిర్ణయిస్తుంది."

సామాజిక ఉపరి నిర్మాణంలోని రాజకీయాలనూ, సాంస్కృతిక జీవితాన్నీ, చైతన్య రూపాలనూ, వాటి వైరుధ్యాలనూ, అందుకు గల కారణాలనూ అవగాహన చేసుకోడానికి, మార్ప్ర మహాశయుని ప్రఖ్యాతి వహించిన ఈ వాక్యాలు గొప్పగా ఉపయోగపడతాయి. ప్రత్యేకించి నేటి రాజనీతిని, రాజకీయాలనూ, రాజకీయ పార్టీలను అవగాహన చేసుకోడానికి బాగా ఉపకరిస్తాయి.

రాజ్యానీతి, రాజనీతి, రాజులనీతి, రాజకీయాల్లో నీతి ఒకటి కావు. అవి ఉపరి నిర్మాణంలో భాగాలు. సాపేక్షికమైనవి. ఆధునిక ప్రపంచంలో రాజ్యానీతి అంటే రాజ్యాంగంలో పేర్కొనబడిన లక్ష్యాలు. రాజనీతి అంటే ప్రభుత్వ పాలనా విధానం. రాజుల నీతి అంటే పాలించే వర్గాల పనితీరు. రాజకీయ పార్టీల నీతి అంటే వాటి లక్ష్యాలు, విధానాలు కార్యక్రమాలు.

సమాజ ఆర్థిక స్వరూపాన్ని నిర్ణయిస్తున్న ఉత్పత్తి సంబంధాల వ్యవస్థ (Basis) దాని రాజకీయ సాంస్కృతిక, మేధో జీవితానికి పునాది అని మార్ప్ర పేర్కొన్న విషయాన్ని ప్రస్తావించాం. ఆ పునాదిమీదే భావాలూ, సూత్రీకరణలూ, సిద్ధాంతాలూ, రాజకీయ న్యాయ సాంస్కృతిక సంస్థలు, సంఘాలతో కూడిన ఉపరి నిర్మాణం (Super Structure) ఏర్పడుతుందని కూడా ఆయన పేర్కొన్నాడు.

పునాది ననునరించి ఉపరి నిర్మాణం ఉన్నందువల్ల పునాదిలోని వర్గాల భావాలే ఉపరి నిర్మాణంలో ప్రతిబింబిస్తాయి. పునాది మారినప్పుడల్లా ఉపరి నిర్మాణం మారుతుంది. ఉపరి నిర్మాణంలోని రాజనీతి, రాజ్యానీతి, రాజకీయాలు, పార్టీలకు స్పష్టమైన వర్గ స్వభావం అనివార్యంగా వుంటుంది. ఆ వర్గ స్వభావాన్ని అవగాహన చేసుకోవడం ద్వారా ఆయా రాజకీయ పార్టీల ఎడల కమ్యూనిస్టు పార్టీలు తమ వైఖరిని వెల్లడిస్తాయి. ఎత్తుగడలు వేసి, పూహంతో కార్మిక వర్గాన్ని, తదితర తాడిత పీడిత వర్గాలనూ నడిపిస్తాయి.

"రాజకీయం" (Political) అనే పదం పురాతన గ్రీకు సమాజంలోని నగరపాలన నుండి ఆవిర్భవించింది (Polis means city). సమాజాన్ని నడిపించడానికి చేసే నిర్ణయాలనే "రాజకీయం" అని అనాడు అన్నారు. నిర్ణయాలు చేసే పద్ధతులనూ, లక్ష్యాలనూ, వాటి స్వభావాలనూ కూడా "రాజకీయం"గా పేర్కొన్నారు.

"ఏదో ఒక విధంగా రాజ్యాన్ని నడపడం రాజనీతి కాదు; సమాజంలో ఉత్తమమైన ఆదర్శాలనూ, నైతిక వృత్తిని నెలకొల్పడమే దాని ప్రధాన లక్ష్యం" అని అరిస్టాటిల్ పేర్కొన్నాడు. కొదీల్యూని "అర్థశాస్త్రం" పాలకులను దృష్టిలో పెట్టుకుని రాసిన రాజనీతి గ్రంథం. దండనీతియే అన్ని శాస్త్రాలకు ఆధారమని ఆయన అన్నాడు. ధర్మాన్ని ఆధారం చేసుకుని అర్థ - కామాలకు పుష్టి చేకూర్చడం రాజు ప్రధాన కర్తవ్యంగా, రాజనీతిగా కొదీల్యూడు భావించాడు. వర్ణ ధర్మం, ఆశ్రమ ధర్మం రెండింటినీ జాగ్రత్తగా పరిరక్షిస్తే సమాజానికి శ్రేయస్సు లభిస్తుందని కొదీల్యూడు నమ్మాడు.

ఆధునిక ప్రపంచంలో "రాజకీయాలకు" నష్టార్థాలున్నాయని రాజకీయ పండితులు పేర్కొంటున్నారు. సమాజంలో మంచి జీవితాన్ని గడపడానికి అవసరమైన నిర్ణయాలను సామూహికంగా చేయడం; నిర్ణయాధికారానికై విభిన్న మూలాల మధ్య వైరుధ్యాలు / ఘర్షణలు; సమాజంలోని విభిన్న వర్గాల ఆకాంక్షలు, అలవాట్లు, లక్ష్యాలు; ఇతరుల నోరుమూయించే సార్వభౌమాధికారశక్తి; సర్వజనుల

సాభాగ్యం కోసం రాజ్యాధికారం; ఇతర వర్గాల మీద ఆధిపత్యాన్ని చలాయించడానికి రాజ్యాధికారం వగైరాలుగా ఆ సప్తార్థాలను పేర్కొన్నారు. వీటిలో ఎవరికి అనుకూలమైన భావాలను వారు అన్వయించుకుంటున్నారు. వాటికి "రాజకీయం" పేరు జోడిస్తున్నారు. నిజానికి ఈ అర్థాలు వారి వర్గ స్వభావాన్ని వెల్లడిస్తాయి.

అర్థాలు ఏ విధంగా వున్నా, లక్ష్యాలకు స్పష్టమైన వర్గ స్వభావం వుంటుంది. ఆయా పార్టీల, ముఠాల వర్గ స్వభావాన్ని అనుసరించే లక్ష్యాలు నిర్ణయించబడతాయి. వర్గ సమాజంలో వర్గాతీతమైన కార్యకలాపమేదీ లేదు. ఉండదు కూడా. ఎటుతిరిగి ఆ స్వభావాన్ని మనం గుర్తించగల్గింది.

సమకాలీన భారతదేశంలో ఉన్న రాజకీయ పార్టీలు, వాటి వర్గ స్వభావం స్పష్టంగానే కనిపిస్తుంది. బూర్జువావర్గ పార్టీలన్నీ ఆ వర్గంలోని వివిధ పొరలకు ప్రతినిధులుగా సాక్షాత్కరిస్తున్నారు. బూర్జువావర్గంలో పొరలూ, దొంతర్లూ వున్న విషయాన్ని ఎవరూ కాదనలేదు. బడా బూర్జువా వర్గం నుండి, పెట్టి (చిన్న) బూర్జువా వర్గం వరకూ భారత ఆర్థిక వ్యవస్థలో వేళ్ళూనుకొని వున్నాయి. వీటితోపాటుగా బడుగు బలహీన వర్గాలు, కార్మిక, కర్షక వర్గాలు వున్నాయి. వీటి ప్రతినిధి పార్టీలు వున్నాయి. భారతదేశానికి వుండే ప్రత్యేకత కుల వ్యవస్థ; మత వ్యవస్థ. వీటి ప్రతినిధులతోపాటుగా, పెట్టుబడిదారీ విధానాల పర్యవసానంగా ఏర్పడిన ప్రాంతీయ బూర్జువావర్గ ప్రతినిధుల పార్టీలూ వున్నాయి.

అనేక చారిత్రక కారణాల రీత్యా భారతదేశం బహుళ సాంస్కృతిక వ్యవస్థగా రూపుదిద్దుకుంది. ఆయా సంస్కృతులను భిన్న రూపాల్లో, భాషల్లో వ్యక్తీకరించే పార్టీలూ వున్నాయి. ఆ భావాల ప్రతినిధులు ఆయా పార్టీల్లోనూ వున్నారు. పౌర సమాజంలోని నిత్య జీవితంలో ఈ ధోరణులన్నీ ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తున్నాయి.

భారతదేశంలో ఆవిర్భవించిన బూర్జువావర్గ స్వభావం పశ్చిమ దేశాల్లో వున్న బూర్జువావర్గ స్వభావానికి భిన్నంగా వుందని కొంతమంది పండితుల అభిప్రాయం. అక్కడ భూస్వామ్య వ్యవస్థ మీద తిరుగుబాటు చేసి పెట్టుబడిదారీ వర్గం వుట్టింది. మన దేశంలో ఆ విధమైన భూస్వామ్య వ్యతిరేక పోరాటం జరగలేదు. ఆ వర్గంతో బూర్జువావర్గం రాజ్ ధోరణితో ముందుకొచ్చింది. అందువల్ల అస్తిత్వంలో వున్న బూర్జువావర్గానికి లేక అందులోని కొన్ని దొంతర్లకు / పొరలకూ భూస్వామ్య యుగ లక్షణాలు, ఆ వర్గ స్వభావం అంటిపెట్టుకుని వున్నాయి. అలాంటి లక్షణాల్లో కులం, మతపిచ్చి, ఛాందసభావాలు వున్నాయి. ఆ భావాలు సహజంగా రాజకీయ పార్టీల్లోనూ ప్రతిబింబిస్తాయి. వాటి నీతి, నియమాలు, కార్యక్రమాలు ఆ మేరకు ఆ భావాల ప్రభావంతో నడుస్తుంటాయి. భారతదేశ రాజకీయాల్లో గత మూడు దశాబ్దాలుగా ఈ ధోరణులు మరీ ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తున్నాయి. సామాజిక సమీకరణాలకు వర్గాలకతీతంగా కులం, మతం, ప్రాంతం లాంటి వాటితోపాటుగా భాష కూడా ఆయుధాలుగా మారాయి. దేశంలో పుట్టుకొస్తున్న మౌలిక ప్రజా సమస్యలను పక్కనపెట్టి, జనాగ్రహాలను సంకుచిత లక్ష్యాలపై కేంద్రీకరించే రీతిలో రాజకీయ పార్టీల కార్యక్రమాలు వుంటున్నాయి. అదే వారి రాజనీతి. మధ్యతరగతినీ, కార్మికవర్గాన్ని సహితం

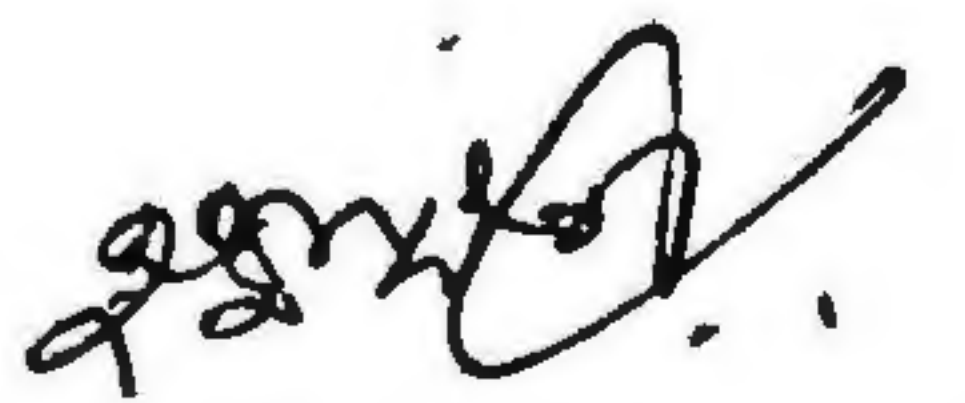
ఈ వేడి తాకింది. కొన్ని ప్రాంతాల్లో కార్మికవర్గం ఈ తాకిడికి "లొంగిపోయింది". ఆ ప్రవాహంలో కొట్టుకుపోయిందంటే అతిశయోక్తి కానేరదు. అయితే అసలు విషయం వర్గ ప్రయోజనాలే! ఆ ప్రయోజనాలకు ఈ సంకుచిత ఛాందస భావాలను ఆసరా చేసుకుంటున్నారు.

మన దేశంలోనే కాక, సామ్రాజ్యవాద దేశాల్లోనూ అక్కడక్కడ ఈ ధోరణులు కనపడుతున్నాయి. వీటిని ఆసరా చేసుకుని, వాటి చాటున ఆ దేశాల్లోని బహుళజాతి గుత్తసంస్థలు తమ వ్యాపారాలను కొనసాగిస్తున్నాయి. లాభార్జననే లక్ష్యానికి "ఉగ్రవాదం" అనే రాజకీయ ముసుగు తగిలించి, సైనిక పాటవాలను పెంచి, ఆ భూభాగాలపై సైన్యాన్ని నడిపిస్తున్నాయి. పశ్చిమాసియా దేశాల్లోనూ, ఉత్తర ఆఫ్రికాలోనూ జరుగుతున్న ఘటనలు ఇందుకు నిదర్శనం. వాటిని ఎదుర్కోడానికి మతం ముసుగు తగిలించి, ఆ దేశాల్లోని పాలకవర్గాలు తమ అధికారాన్ని నిలుపుకుంటున్నాయి. అదే సామ్రాజ్యవాదుల రాజనీతి; రాజ్యనీతి.

పశ్చిమాసియాలో అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు "ఉగ్రవాదం" పేరుతో చేస్తున్న సైనిక దాడులు వెనుక చమురు నిక్షేపాలపై ఆధిపత్య లక్ష్యం వారు దాచిపెట్టినా దాగని సత్యం. ఇరాక్ మీద దాడి, అఫ్ఘనిస్తాన్ పై నియంత్రణ, సూడాన్ లో జోక్యం, లిబియాలో తిరుగుబాటుదార్లకు అండదండలు అందించి లక్ష్యం చమురు నిక్షేపాలపై ఆధిపత్యం. వాటి ధరలపై నియంత్రణ కోసమేనని రాజకీయాల్లో కొద్దిపాటి అవగాహన కలిగినవారు సహితం గుర్తించదగిన నిజం. సామ్రాజ్యవాదుల ఈ విధమైన రాజనీతి వెనుక వున్న కుట్ర అభ్యుదయ కాములందరికీ తెలుసు.

పశ్చిమాసియా, ఉత్తర ఆఫ్రికా దేశాల్లోని చమురు నిక్షేపాలు ప్రపంచ చమురు సరఫరాలో 43%కి చేరుతుందనీ, అందువల్ల ఆ దేశాలపై సామ్రాజ్యవాద దేశాల్లోని చమురు కంపెనీల ఆధిపత్యం చెలాయించే విధంగా రాజకీయ, సైనిక కార్యకలాపాలు కొనసాగాలనీ సామ్రాజ్యవాద దేశాల రాజ్యనీతిగా వుంది. ప్రస్తుతం జరుగుతున్న యుద్ధాలు, తిరుగుబాట్లు వెనుక వున్న రాజనీతి ఇదే! భారతదేశం పాకిస్తాన్, ఇరాన్ ద్వారా చమురు సరఫరాకు తలపెట్టిన పైపులైను కార్యక్రమం "తాత్కాలికంగా" ఆగిపోవడానికి వెనుక గల రాజనీతి ఇదే!

రాజ్యనీతి, రాజనీతి, రాజకీయ పార్టీల నీతి వర్గాల కతీతంగా వుండదు. ఉండటానికి అవకాశాలు తక్కువ. వర్గ లక్ష్యాల కనుగుణంగానే ఈ నీతి నియమాలు, కార్యక్రమాలు నడుస్తుంటాయి. కొన్ని సందర్భాలలో ప్రజా సంక్షేమం పేరుతో, మరికొన్ని సందర్భాలలో అసమానతల సాకుతో ఉగ్రవాదం ముసుగులో రాజనీతి, రాజకీయ పార్టీల నీతి నడుస్తుంది. వాటిని పసిగట్టి బహిర్గతం చేయవలసిన బాధ్యత అభ్యుదయ కాములందరిపైనా వుంది. ఆ విధంగానే ప్రజలను నిజమైన రాజకీయాలవైపు మళ్ళించే ప్రక్రియ కొనసాగాలి.

(గడ్డం కోటేశ్వరరావు)

ఆధునిక పెట్టుబడిదారీ విధానం

మార్క్స్ “పెట్టుబడి” గ్రంథ ప్రాధాన్యత

గడ్డం కోటేశ్వరరావు *

(గత సంచిక తరువాయి)

IV

గుత్తాధిపత్యం - ద్రవ్య పెట్టుబడి

పెట్టుబడి సంచయనం (accumulation) రెండు పద్ధతుల ద్వారా జరగవచ్చు. పెట్టుబడి సాంద్రీకరణ (concentration) మొదటి పద్ధతి కాగా, పెట్టుబడి కేంద్రీకరణ (Centralisation) రెండవ పద్ధతి.

అదనపు విలువలో కొంత భాగాన్ని పెట్టుబడికరించడం (Capitalisation) ద్వారా పెట్టుబడిని పెంచుకోవడం; అనగా విస్తృత స్థాయిలో పునరుత్పత్తి (Reproduction) ప్రక్రియను కొనసాగించడాన్ని పెట్టుబడి సాంద్రీకరణ అంటారు. ఆ విధంగా వ్యక్తుల పెట్టుబడి మొత్తాల సాంద్రీకరణ మొత్తం సామాజిక పెట్టుబడిని పెంచుతుంది. పెట్టుబడి సాంద్రీకరణ ఉత్పత్తి సాంద్రీకరణతో ముడిపడి వుంటుంది. పెట్టుబడిదారీ విధానం అభివృద్ధిచెందే కొలదీ, ఉత్పత్తి అంతా సాపేక్షికంగా అతి తక్కువ మంది గుత్తపెట్టుబడిదార్ల అధీనంలో సాంద్రీకరించబడుతుంది.

అతి తక్కువమంది అధీనంలో సామాజిక పెట్టుబడి (Social Capital) సాంద్రీకరణ ప్రక్రియ పెట్టుబడి కేంద్రీకరణ (Centralisation) ద్వారా జరుగుతుంది. వ్యక్తుల అధీనంలోని పెట్టుబడి గుత్తపెట్టుబడిదార్ల లేక పెద్ద పెట్టుబడిదార్ల హస్తగతం కావడాన్ని కేంద్రీకరణ అంటారు. ఈ ప్రక్రియ మూలంగా సామాజిక పెట్టుబడి పెరగదు. పెట్టుబడి కేవలం పునఃపంపిణీ చేయబడుతుంది. ఆ విధంగా అది కొద్దిమంది అధీనంలో సాంద్రీకరించబడుతుంది. జాయింట్ స్టాక్ కంపెనీలు, కార్పొరేషన్లు పెట్టుబడి కేంద్రీకరణ రూపాలే!

పెట్టుబడి సాంద్రీకరణ, కేంద్రీకరణలను గురించి “పెట్టుబడి” గ్రంథం మొదటి సంపుటంలోని ఏడవ భాగంలోని 25వ అధ్యాయంలో మార్క్స్ సవివరంగా విశ్లేషించాడు. “విస్తృత స్థాయిలో జరిగే పునరుత్పత్తికి మరో పేరే సాంద్రీకరణ. అదివరకే వున్న పెట్టుబడుల పంపిణీలో కేవలం మార్పు జరిగిన ఫలితంగా

కేంద్రీకరణ జరగవచ్చు. అనేకమైన వైయక్తిక పెట్టుబడిదార్లు పెట్టుబడిని కోల్పోవడం మూలంగా ఒకే వ్యక్తి అధీనంలో శక్తివంతమైన పరిమాణాలలో పెట్టుబడి ఇక్కడ పెరుగుతుంది. ఏదైనా ఒక పారిశ్రామిక విభాగంలోని వైయక్తిక పెట్టుబడులన్నీ ఒకే పెట్టుబడిగా కలిపివేయబడినట్లయితే కేంద్రీకరణ దాని అంతిమ పరిమితికి చేరుకుంటుంది.”

పెట్టుబడి కేంద్రీకరణకు విస్తృతంగా వ్యాప్తిలో వున్న ఒక మార్గం పోటీ (Competition). ఈ పోటీ పోరాటంలో చిన్నవాటిని పెద్దవి మింగేస్తాయి. సాంద్రీకరణ, కేంద్రీకరణ భిన్న విషయాలైనప్పటికీ అవి పరస్పరం సంబంధం కలిగి, ఒకదాని మీద మరొకటి ఆధారపడతాయి. రెండు ప్రక్రియలు గుత్తాధిపత్యానికి దారితీస్తాయి.

పరిశ్రమల్లాగే బ్యాంకింగ్ (ద్రవ్య వ్యవస్థ) వ్యవస్థ కూడా గుత్తాధిపత్యానికి దారితీస్తుంది. బ్యాంకు పెట్టుబడుల సాంద్రీకరణ, కేంద్రీకరణల పర్యవసానంగా గుత్తాధిపత్య సంస్థలు అభివృద్ధి చెందుతాయి. 20వ శతాబ్దపు ప్రారంభ దశలోనే ద్రవ్య పెట్టుబడి (Finance Capital) పెరుగుదల ప్రారంభమైంది. సామ్రాజ్యవాద లక్షణాల్లో ఇదొక ప్రధానమైన అంశం.

పారిశ్రామిక గుత్త సంస్థలూ, బ్యాంకింగు గుత్త సంస్థలూ ఏర్పడటంతో బ్యాంకులకూ, పారిశ్రామిక సంస్థలకూ మధ్య గల సంబంధం మారింది. అవి కలిసిపోయాయి.

బ్యాంకు పెట్టుబడి, పారిశ్రామిక పెట్టుబడి పెనవేసుకోవడాన్ని, సమ్మేళనాన్ని ఫైనాన్స్ పెట్టుబడిగా లేక ద్రవ్య పెట్టుబడిగా లెనిన్ వర్ణించాడు. ఇదొక కొత్త రకం పెట్టుబడి ఆవిర్భావానికి దారితీసింది. ఈ పెట్టుబడి “ప్రత్యేకంగా చలనశీలమైంది; పట్టువిడుపులు గలది; స్వదేశంలోనూ, అంతర్జాతీయంగా పెనవేసుకున్నది; వ్యక్తిత్వ రహితమైంది; ఉత్పత్తి వ్యవస్థ నుండి వేరుపడింది; సాంద్రీకరణకు మార్గం సుగమనం చేస్తుంది” అని లెనిన్ మహాశయుడు వర్ణించాడు.

పెట్టుబడిదారీ విధానం గుత్తాధిపత్య దశకు చేరిన తర్వాత దాని మౌలిక స్వభావంలో వచ్చిన మార్పేమిటి? 1960వ దశకం తర్వాత దాని మార్పుల స్వభావంలో వైరుధ్యాలు కనిపిస్తున్నాయని మార్క్సిస్టు పండితులు అంటున్నారు. ఒకవైపున పెట్టుబడి

* సంపాదకుడు, కమ్యూనిజం మాసపత్రిక

సమీకరణ లేక సంచయనం త్వరితగతిన జరగడానికి అంతరాయా లేర్పడుతున్నాయి. దాని చోదక శక్తులు నిరోధించబడుతున్నాయి. మరోవైపున ఆర్థిక వ్యవస్థలు తరచుగా స్తబ్ధతలకు లోనవుతున్నాయి. అదే సమయంలో నూతన మార్గాలను, పద్ధతులను అనుసరించడం ద్వారా వ్యవస్థ తిరిగి పుంజుకుంటుంది. ఇట్టి పరిస్థితులలో కూడా పెట్టుబడి తన సంపన్నతను పెంచుకుంటుంది. దీనికి ఒక ప్రధానమైన కారణం ద్రవ్య పెట్టుబడి పెరుగుదలే అని పండితులు అంటున్నారు. ఈ దశనే ద్రవ్య పెట్టుబడి గుత్తదశగా పేర్కొంటున్నారు.

పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో పరిశ్రమల మధ్య పోటీ లేదు. హేతుబద్ధంగా, లాభాలను గరిష్ట స్థాయిలో గుంజుకునే విధంగా ఆధునిక పెట్టుబడిదారీ విధానంలోని కార్పొరేషన్లు కార్యక్రమాలను నడిపిస్తున్నాయి. పరిమితంగా వున్న తమ పోటీదారులను ఎదుర్కోవడంలో సకల సాధనాలను వినియోగిస్తున్నాయి. ధర నిర్ణయంలోనూ, లాభాల పెంపుదలలోనూ, క్రయ విక్రయాల్లోనూ పోటీదారులను పరిగణలోకి తీసుకుంటున్నాయి. ఈ విధమైన పోటీలో పరస్పర ఊచకోతకు (mutually destructive) దూరంగా వుంటున్నాయి. “ధరల యుద్ధాలు” లేకుండా జాగ్రత్తలు తీసుకుంటున్నారు. వీటికి బదులుగా ఉత్పత్తి వ్యయాలను తగ్గించుకొని, అమ్మకాలను పెంచుకోవడం ద్వారా లాభాలు గడించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. వీటి పర్యవసానంగా ఆర్థిక వ్యవస్థలో అదనపు విలువ పెరిగే ధోరణి కనిపిస్తుంది (Tendency of the surplus to rise). బడా కార్పొరేషన్లు “సామ్రాజ్యా” లేలుతున్న దేశాల్లో ఈ విధంగా జరుగుతుంది.

మన బిడ్డలకు జీవిత వనరులను సమకూర్చే ప్రయత్నాలు లాగానే, తన అధీనంలోని అదనపు సంపదకు తగు మోతాదులో పెట్టుబడి మార్కెట్ను గుత్త పెట్టుబడి అన్వేషిస్తుంది. అదే దాని ప్రధాన సమస్య. పెట్టుబడి సాధారణ వినియోగానికి మించి ఆ ప్రయత్నం చేయాలి. అప్పుడే వ్యవస్థ కుప్పకూలకుండా నిలుస్తుంది. గుత్తపెట్టుబడిదార్లు ప్రభుత్వ మార్గాలను కూడా వినియోగించుకుంటారు. పౌర ప్రభుత్వ వ్యయాన్ని పెంచే కార్యక్రమాలు, రక్షణ వ్యయం లాంటివి పెంచడం ద్వారా తమ లక్ష్యాన్ని చేరుకోడానికి ప్రయత్నిస్తారు.

20వ శతాబ్దపు అర్థభాగాన్నుండి పెట్టుబడిదారీ విధానంలో గొప్ప మార్పులు సంభవించాయి. బహుళజాతి గుత్తసంస్థలు, బడా కార్పొరేట్ సంస్థలు (giant corporations) అవతరించాయి. ప్రపంచ యుద్ధాల ఆర్థిక సంక్షోభాల పూర్వరంగంలో ఈ మార్పులు సంభవించాయి. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానంతరం పెట్టుబడిదారీ విధానపు నూతన దశ ఘనీభవించింది (Consolidated). అమెరికాలో ఈ మార్పు ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తుంది. పర్యవసానంగా వేళ్ళమీద లెక్కించదగిన కొద్ది పెద్ద కార్పొరేషన్లు పరిశ్రమల్లోని గణనీయ భాగాన్ని నియంత్రించాయి. 19వ శతాబ్దపు సాంప్రదాయక పెట్టుబడిదారీ స్వేచ్ఛా పోటీతత్వ వ్యవస్థకు (Competitive system), 20వ శతాబ్దపు అర్థభాగాన్నుండి అవతరించిన పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ పూర్తిగా భిన్నమైంది. చిన్న, సన్నకారు కుటుంబ శ్రమ ప్రాతిపదిక నుండి అవతరించిన పరిశ్రమలకూ, పెద్ద కార్పొరేషన్లకు ఎటువంటి పోలికా లేదు. స్వేచ్ఛ గలిగిన పోటీ మార్కెట్ వ్యవస్థలోని పరిశ్రమలకు ధరమీద గానీ, ఉత్పత్తిమీద గానీ నియంత్రణ లేదు. పెట్టుబడి స్థాయిలను అవి ఆనాడు నియంత్రించే స్థాయిలో లేవు. కార్పొరేషన్లు అవతరించిన తర్వాత పరిస్థితి అంతా తారుమారైంది. అవే ధరలను, ఉత్పత్తినీ, పెట్టుబడులను నియంత్రిస్తున్నాయి. మార్కెట్ శక్తులలో పెద్దవాటిదే అగ్రతాంబూలం.

స్వేచ్ఛా మార్కెట్ వ్యవస్థలో పోటీపడిన విధంగా ఆధునిక

ఈ పూర్వరంగంలో ఆర్థిక వ్యవస్థలు ఎదుర్కొంటున్న ప్రధాన సమస్య నికరంగా మిగిలిన అదనపు ఆర్థిక వనరులను వినియోగించుకోవడమే. మరో విధంగా చెప్పాలంటే మూలుగుతున్న సంపదకు అనువైన పెట్టుబడి మార్కెట్ అన్వేషణ అసలు సమస్య. తమ వనరులకు లాభసాటి పెట్టుబడి మార్కెట్ లభ్యం కానప్పుడు ఆర్థిక వ్యవస్థ స్తబ్ధతలోకి నెట్టబడుతుంది (Tendency to stagnation as profitable investment outlets for the surplus were found lacking). కనీసం ఆ ధోరణులన్నా పెరుగుతాయి. తమ సరుకుల విక్రయ ప్రయత్నాలను ద్విగుణీకృత ఉత్సాహంతో, పట్టుదలతో, నేర్పుతో చేపట్టనప్పటికీ, ప్రభుత్వ వ్యయం తగ్గినప్పుడు ఆర్థిక వ్యవస్థ అనివార్యంగా స్తబ్ధతవైపు ప్రయాణిస్తుందని అర్థశాస్త్ర పండితులు చెబుతున్నారు.

పెట్టుబడిదారీ విధానంలో దీర్ఘకాలిక అభివృద్ధి ధోరణులు లేవనీ, అలాంటి అభివృద్ధికి, దాని కొనసాగింపుకీ ప్రత్యేకమైన అభివృద్ధి కారకాలు అవసరమనీ కొంతమంది మార్క్సిస్టు అర్థశాస్త్ర పండితులు అంటున్నారు.

మన బిడ్డలకు జీవిత వనరులను సమకూర్చే ప్రయత్నాలు లాగానే, తన అధీనంలోని అదనపు సంపదకు తగు మోతాదులో పెట్టుబడి మార్కెట్ను గుత్త పెట్టుబడి అన్వేషిస్తుంది. అదే దాని ప్రధాన సమస్య. పెట్టుబడి సాధారణ వినియోగానికి మించి ఆ

ప్రయత్నం చేయాలి. అప్పుడే వ్యవస్థ కుప్పకూలకుండా నిలుస్తుంది. గుత్త పెట్టుబడిదార్లు ప్రభుత్వ మార్గాలను కూడా వినియోగించు కుంటారు. పౌర ప్రభుత్వ వ్యయాన్ని పెంచే కార్యక్రమాలు, రక్షణ వ్యయం లాంటివి పెంచడం ద్వారా తమ లక్ష్యాన్ని చేరుకోడానికి ప్రయత్నిస్తారు. అయితే ప్రభుత్వం వ్యయం ప్రైవేట్ సమీకరణాలపై (Private accumulation) ఎట్టి ప్రభావాన్ని చూపరాదు. అనగా సంపన్నుల లాభాల జోలికి పోకుండా ప్రభుత్వ వ్యయం జరగాలి. ఆ విధానాల వల్ల గుత్తపెట్టుబడిదార్లకు ప్రయోజనాలు చేకూరాలి. సైనిక వ్యయం పెరగాలంటే అందుకు సరైన కారణం చూపాలి. ఉగ్రవాదం, మతోన్మాదం, సార్వభౌమాధికారానికి ప్రమాదం లాంటివి “కనుగొని” వాటిని కారకాలుగా చూపించి, అమెరికా తన సైనిక వ్యయాన్ని పెంచుకుంది. పర్యవసానంగా ఆ దేశంలోని గుత్త వ్యాపార సంస్థలు, బహుళజాతి సంస్థలు తమ పెట్టుబడులను లాభసాటిగా వినియోగించుకోవడమేగాక, కోట్లకు పడగలెత్తి ఇంకా సంపన్నులైనారు.

1970వ దశకం తర్వాత గుత్త పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక వ్యవస్థలో చెప్పుకోదగిన మార్పులు వచ్చాయి. ఆర్థిక వ్యవస్థ “నియంత్రణ” కార్పొరేట్ ఆధిపత్యాన్నిండి ద్రవ్య మార్కెట్లకు బదలాయించ బడింది. ఆర్థిక వ్యవస్థ ద్రవీకరించబడటంలో (Financialisation of the Economy) మూడు అంశాలు ముందుకు వచ్చాయని స్వీజీ లాంటి ఆర్థికవేత్తలు చెప్పారు.

బడా కార్పొరేషన్లు సహితం “జంక్ బాండ్ల” (Junk bonds) సహాయంతో ద్రవ్య మార్కెట్లోని సంస్థలను కొనుగోలు చేసే స్థాయికి ద్రవ్య మార్కెట్ కార్యకలాపాలు మారాయి. వాటాలను కొనుగోలు చేయడం, పోటీ సంస్థను అప్పల్లో ముంచడం, గత్యంతరం లేని స్థితిలో కంపెనీలను ద్రవ్య వ్యాపారులకు అమ్ముకోవలసిన స్థితి కల్పించడం లాంటివి గత మూడు దశాబ్దాలుగా ముమ్మరంగా జరుగుతున్నాయి.

ద్రవ్యం ద్వారా వాటాల చట్టా వ్యాపారం (Speculative Finance) ఊపు అందుకుంది. ద్రవ్య మార్కెట్లో బహుళ రూపాల్లో రుణ సాధనాలు, ద్రవ్య సాధనాలు బయలుదేరాయి (Financial instruments). జాతీయోత్పత్తిలో ద్రవ్య కార్యకలాపాల భాగం గణనీయంగా పెరిగింది. ఆ విధంగా సాపేక్షంగా ద్రవ్యరంగం (Financial Sector) విస్తరించింది (Balloning of Finance). దీని పర్యవసానంగా పెట్టుబడికి నూతన అవకాశాలు పెరిగాయి. ద్రవ్యం, బీమా, స్థలాల వ్యాపారం (Finance, Insurance and Real Estate - FIRE) లాంటి రంగాలు పెట్టుబడికి అపార అవకాశాలను కలిగించాయి. వాటాల్లోనూ (Speculation in Shares and Securities) రియల్ ఎస్టేట్ వ్యాపారంలోనూ, సరుకుల మార్కెట్లోనూ చట్టా వ్యాపారం పెరిగి ద్రవ్యరూప

లాభాలు ఇబ్బడిముబ్బడైనాయి. ఉత్పాదక వస్తువుల తయారీ రంగంలో పెట్టుబడులకన్నా చట్టా వ్యాపారంలోనే లాభార్జన దండిగా వుండేది. పర్యవసానంగా నిజ జాతీయోత్పత్తికన్నా (real G.D.P.) అనగా వస్తురూప జాతీయోత్పత్తికన్నా, ద్రవ్యరూప జాతీయోత్పత్తి పెరిగినా, ఆర్థిక వ్యవస్థ స్తబ్ధత నుండి బయటకు గాలేని స్థితి ఏర్పడింది.

ఈ కార్యకలాపాల పర్యవసానంగా మొత్తం పెట్టుబడి పెట్టే ధోరణిలోనే (direction of investment) మార్పు వచ్చింది. తయారీ రంగం (Manufacturing), రవాణా ప్రజోపయోగ కార్యాలను పెంపొందించే సామాజిక పెట్టుబడి లాంటివి వెనుకతట్టు వేశాయి. ఆర్థిక వ్యవస్థలు స్తబ్ధత నుండి బయటపడిన సందర్భాలలో కూడా పెట్టుబడి పెట్టే ధోరణి మారలేదు. ద్రవ్య రంగాన్నిండి చెప్పుకో దగినంతగా పెడుతున్న పెట్టుబడుల (investment) తీరు మార లేదు.

చలామణిలో వున్న పెట్టుబడికి అదనంగా పెట్టుబడి వస్తువులను చేర్చడమే పెట్టుబడి సంచయనంగా భావిస్తే పారపాటు అవగాహనకు దారితీస్తుంది. దానితోపాటుగా ద్రవ్యపరమైన ఆస్తులను చేర్చడం, పెంచడం కూడా పరిగణలోకి తీసుకుంటేనే ఆధునిక పెట్టుబడిదారీ విధానంలో పెట్టుబడి సంచయనాన్నీ, దాని ప్రక్రియను అవగాహన చేసుకోగలం.

ఆర్థిక వ్యవస్థలో పరపతి (Credit) అప్పులను (debit) కూడా పరిగణలోకి తీసుకోవాలి. అదనపు విలువ విస్తృత, సంకోచాలతో పరపతి, చట్టా వ్యాపారాల (Speculation) పాత్రనూ అవగాహన చేసుకోవాలి. ప్రపంచ మార్కెట్లో ప్రపంచ బ్యాంకు పాత్రతో పాటుగా అమెరికా పాత్రను బేరీజు వేసుకోవాలి. అప్పుడే భారతదేశంలోని ఆధునిక పెట్టుబడిదారీ విధానపు లక్షణాలను మనం పరిపూర్ణంగా అవగాహన చేసుకోగలం.

1960వ దశకంలో కనిపించని ద్రవీకరించబడిన గుత్త పెట్టుబడి (Financialization of Monopoly Capital) ఇప్పుడు స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. దీన్ని మార్క్సిస్టు అర్థశాస్త్రవేత్తలతోపాటుగా ఆధునిక బూర్జువా అర్థశాస్త్ర పండితులు (ప్రధాన స్రవంతి ఆర్థికవేత్తలు - Mainstream Economists) కూడా అంగీకరిస్తున్నారు. ద్రవ్య పెట్టుబడి విస్ఫోటానికి, స్తబ్ధతకీ (Stagnation and Financial Explosion) మధ్య గల లంకెనూ వీరు గుర్తిస్తున్నారు. ఇదొక రకమైన ద్వంద్వ వాస్తవికత (dual reality). పెట్టుబడిదారీ విధానం, ఆ వ్యవస్థ పనితీరు కొన్ని సందర్భాలలో ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించవచ్చు. ఒకవైపున స్తబ్ధత, మరోవైపున ద్రవ్య పెట్టుబడి విస్ఫోటనల స్వరూప సాక్షాత్కారం ఆశ్చర్యం కాదా? ఒకవైపున రుణగ్రస్తత, జాతీయోత్పత్తిలో పెరుగుతున్న దాని భాగం, మరోవైపున కుబేరులవుతున్న గుత్త వ్యాపారులూ. ఒక దశలో అమెరికా దేశ

అప్పు ఆ దేశ సంవత్సర జాతీయోత్పత్తికన్నా (2005లో) మూడున్నర రెట్లు ఎక్కువ వుంది. అదే సమయంలో ఆ దేశంలోని బహుళజాతి కంపెనీలు ప్రపంచ కుబేరుల్లో అగ్రస్థానంలో నిలిచాయి.

19వ శతాబ్దపు చివరి దశలోనూ, 20వ శతాబ్దపు ప్రారంభం లోనూ అవతరించిన గుత్త పెట్టుబడిదారీ విధానం, పారిశ్రామికరంగ పెట్టుబడుల అవసరాలకూ, వాటి సెక్యూరిటీలకూ పుట్టిన స్టాక్ మార్కెట్ (Stock Market) జోడుగుర్రాల్లాగా ప్రయాణించాయి (Monopoly Capitalism and Stock Market went hand-in-hand). స్టాక్ మార్కెట్ చుట్టూ కార్పొరేట్ ద్రవ్య సంస్థలూ, బ్యాంకులూ తిరిగాయి. దీన్ని మార్పు ఒకటిన్నర శతాబ్దాల క్రితమే లీలగా చూడగలిగాడు. బాండ్ల/కాగితాల రూపంలో పెట్టిన పెట్టుబడికి పత్రాలను పొంది, తమ సంపన్నతను చాటుకొన్న పెట్టుబడిదార్లనూ ఆయన చూడగలిగారు. ఆ పత్రాలను అమ్మకానికి పెట్టవచ్చు; బదలాయించనూవచ్చు. వాటిని నిజమైన సంపదగా పరిగణించేవారు.

దీనితోపాటుగా ఒక వైరుధ్యమూ ఇక్కడ ఉత్పన్నమవుతుంది. కార్పొరేట్ సెక్యూరిటీలకు ఇచ్చిన బాండ్లను ద్రవ్య రూపంలోకి ఎప్పుడంటే అప్పుడే మార్చుకునే అవకాశం వుంది. అదే సమయంలో ఆ ద్రవ్య విలువకు సమానమైన భౌతిక సంపద లేక ఆస్తులు అక్కడ లేకపోవడం. అట్టి సందర్భంలోనే ద్రవ్య సాధనాల వ్యాప్తి (Proliferation of Financial Instruments) జరుగుతుంది. వాటికి సంబంధించిన మార్కెట్లు కూడా పుట్టుకొస్తాయి. వీటికి పరిమితి లేదు. ఒకవైపున ద్రవ్య రూప సంపద, మరోవైపున అందుకు సమానమైన భౌతిక ఆస్తి లేకపోవడం, పర్యవసానంగా పుట్టుకొచ్చిన ద్రవ్య సాధనాలు కలగాపులగంగా ఆధునిక పెట్టుబడిదారీ విధానం నడుస్తుంది.

ఉత్పత్తిదాయకమైన పెట్టుబడిగా తమ లాభాలను మార్చుకోడానికి అవకాశంలేని తరుణంలో బహుళజాతి సంస్థలూ, కార్పొరేషన్లూ తమ అధీనంలోని అదనపు సంపదను ద్రవ్యపరమైన చట్టా వ్యాపారం ద్వారా (Financial Speculation) పెంపొందించుకోడానికి ప్రయత్నిస్తాయి. ద్రవ్య వ్యవస్థ దీనికి సహకరించినపుడు లక్షాధికారులు కుబేరులుగా పరివర్తన చెందుతారు. ఉత్పత్తి రంగంలో ఏ విధమైన అభివృద్ధి జరగనప్పటికీ సరుకులను ఉత్పత్తి చేసి క్రయ విక్రయాలు జరగనప్పటికీ కోటీశ్వరులు కుబేరులుగా మారడంలోనే ఆధునిక పెట్టుబడిదారీ విధాన ప్రత్యేకత వుంది.

ఉత్పత్తి రంగంతో సంబంధంలేని స్వయం ప్రతిపత్తి కలిగిన వ్యవస్థగా ద్రవ్యరంగం ఆధునిక పెట్టుబడిదారీ విధానంలో చలామణి అవుతున్నది.

(తరువాయి వచ్చే సంచికలో)

కమ్యూనిజంపై మీ అభిప్రాయాలు తెలపండి!

సైద్ధాంతిక నమన్యలతోపాటుగా, తమ అనుభవాలను ఊడించి 'కమ్యూనిజం' పత్రికకు వ్యాసాలను పంపవలసిందిగా పార్టీ, ప్రజాసంఘాల నాయకులకు మనవి. పార్టీ పురోభివృద్ధికి దోహదపడే నిర్మాణపరమైన సమస్యలనూ తమ వ్యాసాల్లో చర్చించవచ్చు. సమకాలీన సామాజిక, ఆర్థిక, రాజకీయ, సాంస్కృతికవరమైన సమస్యలను చర్చించే వ్యాసాలకు తగిన ప్రోత్సాహం, ప్రాధాన్యత వుంటుంది.

"కమ్యూనిజం" సైద్ధాంతిక మాసపత్రికపైనా, అందులో వస్తున్న వ్యాసాలపైనా మీ నిర్దిష్ట అభిప్రాయాలను, నూచనాలను ఆహ్వానిస్తున్నాం. పత్రికలో రావాల్సిన వ్యాసాలపైనా, ఏ అంశాల్లో వివరణాత్మకమైన విశ్లేషణ అవసరమో సూచించవచ్చు. సమాచారాన్ని క్లుప్తంగా, సూటిగా వుండే విధంగా పంపాలని మనవి. మీ లేఖలు అందాల్సిన చిరునామా

సీంపాదకుడు, కమ్యూనిజం, చంద్రం జర్నలింగ్ (విశాఖరాంధ్ర)

మోచిపేరం, విజయవాడ-520 004

వ్యాసాలను ఈ క్రింది ఇ-మెయిల్ కు కూడా పంపవచ్చును.

editorcommunism@gmail.com

editcommun@gmail.com

చందాదారులకు/కార్యకర్తలకు నిజ్జిప్తి

కమ్యూనిజం మాసపత్రిక చందాదారులను చేర్చించిన కార్యకర్తలు, చందాదారుల చిరునామాను స్పష్టంగా రాసి, ఆజాబితాను, చందాదార్లు చెల్లించిన మొత్తం రుసుముకు ఒకే డిమాండ్ డ్రాఫ్టును, మేనేజర్, కమ్యూనిజం పేర తీసుకొని పంపవచ్చు. మనీ ఆర్డరు చేసిన వారు ప్రత్యేక ఉత్తరంలో చిరునామాల జాబితానూ, మనీ ఆర్డరు వివరాలను పంపాలి.

పోస్టు ద్వారా పొందుతున్న చందాదారులు, పత్రిక ఆలస్యంగా వస్తున్నట్లయితే కమ్యూనిజం ఆఫీసును సంప్రదించగలరు. లేక ఉత్తరం ద్వారా తెలియజేయ మనవి.

చందా వివరాలకు సంప్రదించవలసినవారు

మేనేజర్, కమ్యూనిజం, చంద్రం జర్నలింగ్, విజయవాడ

ఫోన్ : 0866-2431301

భానుప్రసాద్, ఫోన్ : 9492267880

వర్గాలు - వర్గ పోరాటాలు

రావు కృష్ణారావు *

గత కొన్ని సంవత్సరాలుగా బూర్జువా ప్రచార, ప్రసార సాధనాలు (టీ.వీలు, పత్రికలు) వర్గం, వర్గపోరాటం అనే మాటలను పనిగట్టుకుని భ్రష్టుపట్టించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాయి. రాజకీయ, రాజీ, హంతక ముఠాలను వర్గాలనీ, వాటి మధ్య గొడవలను వర్గ పోరు, వర్గ కలహాలు అని వివరిస్తూ శ్రామికవర్గంపైనా, దాని భావజాలంపైనా ఈ సంస్థలు వక్రీకరణలు చేస్తున్నాయి. ఈ వక్రీకరణలు ఎంత అర్థరహితమైనవో ఈ వ్యాసం చదివిన తర్వాత పాఠకులు గమనించగలరు. - సంపాదకుడు

ఆంగ్లంలో "Class" అనే మాటకు వర్గము అని, Class struggle అంటే వర్గ పోరాటమనే మాటలు వాడుకలోకి వచ్చి జనామోదం పొందాయి. మార్క్సిస్టు సాహిత్యంలోనూ, ప్రచారంలోనూ ఈ భావనలకు చాలా ప్రాధాన్యత వుంది. ఇంతకీ వర్గం అంటే ఏమిటి? 'సజాతీయ సమూహము' అని 'శబ్దరత్నాకరం' పేర్కొంటోంది.

ప్రతి వ్యక్తి తన సొంత ప్రయోజనాలు కలిగి వుంటాడు అని, ఇతర వ్యక్తుల ప్రయోజనాలు పొసగకపోవచ్చు, ఘర్షించవచ్చు. ప్రతి వ్యక్తికీ తన సొంత ప్రత్యేక లక్ష్యాలు, ప్రయోజనాలు వున్నప్పటికీ పెద్ద సామాజిక బృందాలకు ఉమ్మడి ప్రయోజనాలుంటాయి. అంటే ఆ బృందాల్లోని విడి వ్యక్తులు ఇంచుమించు ఒకే స్థానంలో, ఒకే పరిస్థితుల్లో వుండటమే ఇందుకు కారణం. ప్రతి రైతూ ఒక ప్రత్యేక వ్యక్తి. అతని ఆశలు, ప్రయోజనాలు అతని కుంటాయి. తన పొలం సారవంతంగా వుండి బాగా పండాలని, తన పశువులు ఆరోగ్యంగా వుండాలని, వ్యవసాయం చేయడానికి తగిన శక్తి సామర్థ్యాలు తనకుండాలని ఇలా అనేక ఆశలు అతని కుంటాయి. పక్కరైతుకంటే మరో బస్తా అధికంగా పండించాలని తన శక్తివంచన లేకుండా కృషి చేస్తాడు. వీటితోపాటు ఇతర రైతులకూ తనకూ ఉమ్మడి ప్రయోజనాలు కూడా వుంటాయి. తను పండించిన ధాన్యానికి గిట్టుబాటు ధర లభించడం, విత్తనాలు, ఎరువులు, పురుగుమందులు సకాలంలో సరసమైన ధరలకు లభించడం మొ॥నవి రైతులందరి ఉమ్మడి ప్రయోజనాలు. ఇలా ఉమ్మడి ప్రయోజనాలు గల పెద్ద సామాజిక బృందాన్నే వర్గం అని చెప్పవచ్చు. రైతుల ఉమ్మడి ప్రయోజనాలు పెట్టుబడిదారుల ప్రయోజనాలకు నష్టదాయకం. ఆహార ధాన్యాల ధరలు పెరిగితే

వేతనాలు పెంచాల్సిరావడమే కాక, పెట్టుబడిదారుల ఉత్పత్తులపై ఇతర ప్రజలు చేసే ఖర్చు తగ్గి వారి సరుకులకు గిరాకీ తగ్గుతుంది. విత్తనాలు, ఎరువులు, పురుగుమందులు, ట్రాక్టర్లు మొ॥ పారిశ్రామిక ఉత్పత్తుల ధరలు తగ్గితే పెట్టుబడిదారుల లాభాలు తగ్గుతాయి. ఇలా పరస్పరం పొసగని, ఘర్షించే ప్రయోజనాలు గల సామాజిక బృందాలను వర్గాలు అనవచ్చు.

సమాజపు వర్గ నిర్మాణానికి అత్యధిక ప్రాముఖ్యం వుంది. ప్రతి ఒక్క సామాజిక ఆర్థిక నిర్మాణ రూపమూ దానిలో ప్రబలంగా వున్న ఉత్పత్తి విధానంచేత నిర్ధారింపబడిన తన సొంత, ప్రత్యేక సాంఘిక నిర్మాణం కలిగి వుంటుంది. సాంఘిక నిర్మాణం అంటే సామాజిక బృందాలు, వాటి సంబంధాలు వెరసి మొత్తం. సాంఘిక నిర్మాణపు మూలాంశాల్లో వర్గాలు, సాంఘిక శ్రేణులు, దొంతరలు, కులాలు, వృత్తిపర బృందాలు, జాతి, ఉపజాతి, తెగ వంటి సమూహాలు వుండవచ్చు.

ఉత్పత్తి సాధనాలతో సామాజిక బృందాలకు గల సంబంధం ఆధారంగా ఏ బృందాలు వర్గాలు, ఏవి కావు అని విభజించవచ్చు. ఉదాహరణకు మేధావుల సామాజిక బృందం ఒక 'వర్గం' కాదు. ఎందుకంటే ఉత్పత్తి సాధనాలతో దానికి తన సొంత సంబంధం ఏమీ లేదు. ఉత్పత్తి సాధనాలు పెట్టుబడిదారుల ఆస్తి కాబట్టి వారు ఒక 'వర్గం' అవుతారు. కార్మికులు ఉత్పత్తి సాధనాల నుపయోగించి ఉత్పత్తి చేస్తారు. కార్మికుల శ్రమ, ఉత్పత్తి సాధనాలు కలిస్తేనే పాదార్థిక విలువలు ఉత్పత్తి అవుతాయి. అదేగాక ఉత్పత్తి సాధనాలనేవి పోగుబడ్డ శ్రమ అని మరచిపోరాదు. కార్మికులకు ఉత్పత్తి సాధనాలకు సజీవ సంబంధం వుంటుంది. అందుచేత కార్మికులు ఒక 'వర్గం' అవుతారు.

ఆదాయాలనుబట్టి ప్రజలను వర్గాలుగా విభజించరాదు. ఆదాయ మూలాలనుబట్టి మాత్రమే అటువంటి విభజన చేయాలి.

* ప్రముఖ సాహితీవేత్త, పోస్టు గ్రాడ్యుయేట్ కేంద్రం, ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయం, విశ్రాంత ఉద్యోగి

సామాన్య కార్మికునికి నెలకు 5 వేలు వేతనం లభించవచ్చు. నిపుణుడైన కార్మికునికి నెలకు 10 వేలు వేతనంగా రావచ్చు. విశేషజ్ఞుడైన ఇంజనీరుకు నెలకు 50 వేల రూపాయల జీతం ఇవ్వచ్చు. ఈ ముగ్గురూ కూడా భౌతిక విలువల, సంపదల ఉత్పత్తిలో నిమగ్నమై వున్నారు కాబట్టి, ఆ ఉత్పత్తి నుండే వీరి ఆదాయాలు వస్తున్నాయి. కాబట్టి ఈ ముగ్గురూ కూడా కార్మిక వర్గానికే చెందుతారు.

సమాజం వర్గాలుగా విభజితమై వుందని మనకు తెలుసు. మనం ప్రధాన వర్గాలనూ, ప్రధానేతర వర్గాలను వేరుచేసి గుర్తించాలి. ఉత్పత్తిలో నిమగ్నమైన ప్రజా బృందాలను వర్గాలు అంటామని చెప్పుకున్నాం. ఇక్కడ మరో విషయం గుర్తించాలి. ప్రబల ఉత్పత్తి విధానంతో సంబంధం గల వర్గాలు ప్రధాన వర్గాలు అవుతాయి. ప్రజలందరికీ అత్యంతావశ్యకాలైన ఆహార ధాన్యాలను ఉత్పత్తి చేసే రైతులు, వ్యవసాయ కూలీలు ప్రధాన వర్గాలు కావాలి. కాని ప్రస్తుతమున్నది పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ కాబట్టి కార్మికులు, పెట్టుబడిదారులు ప్రధాన వర్గాలు అంటాము. ఎందుకంటే మనం అధ్యయనం చేస్తున్నది 'సమాజం ఎలా అభివృద్ధి చెందుతుంది?' అనే విషయం గురించి. ఈ వ్యవస్థను మార్చేది కార్మిక వర్గమే! ఆ వర్గానికి పెట్టుబడిదారులకు మధ్య జరిగే పోరాటమే వర్తమాన చరిత్ర చోదకశక్తి. భూస్వామ్య వ్యవస్థలో రైతులు, భూస్వాములకు మధ్య జరిగిన పోరాటమే ప్రధాన చోదకశక్తిగా పనిచేసింది. అందుచేత రైతులు, వ్యవసాయ కూలీలు సంఖ్యరీత్యా కార్మికుల కంటే అధికంగా ఉన్నప్పటికీ వారు ప్రధానేతర వర్గాలు మాత్రమే అవుతారు. సమాజంలో ఈ ప్రధాన, ప్రధానేతర వర్గాలతోబాటు అనేక బృందాలుంటాయి. అనేక రకాల చేతివృత్తులవారు వర్గాల కుండే ఇతర లక్షణాలన్నీ కలిగి వున్నప్పటికీ అంతరించిపోయే వర్గాలుగా, గత వ్యవస్థల అవశేషాలుగా మాత్రమే వుంటారు. వ్యవసాయం తర్వాత ఈనాడు మన దేశంలో అత్యధిక సంఖ్యాకులకు ఉపాధి కల్పిస్తున్నది చేనేత రంగం. కానీ ఈ రంగానికి భవిష్యత్తు లేదు. ఈ రంగం భవిష్యత్తులో కళాత్మక విలువలను ఏ మేరకు ఉత్పత్తి చేయగలదో ఆ మేరకే మిగిలి వుంటుంది. ఉపయోగపు విలువలను ఉత్పత్తి చేయడంలో యంత్రాలతో పోటీపడి నిలబడలేదు. అలాగే రైతులు కూడా! పెట్టుబడి నిరంతరం విస్తరిస్తూ వుంటుంది. ఆ విస్తరణలో భాగంగా సమయం సందర్భం కలిసివచ్చినపుడు అది వ్యవసాయరంగంలోకి ప్రవేశిస్తుంది. అప్పుడు రైతులు వ్యవసాయ కూలీలుగా, ఇతర రంగాలలో కార్మికులుగా మారిపోకతప్పదు. అందుచేత కార్మికవర్గం తప్ప మిగిలినవన్నీ భవిష్యత్తున్న వర్గాలు కావు. అందుచేత ఈ యుగంలో కార్మికవర్గమే ప్రధాన వర్గం. అదే చరిత్ర నిర్మాత. చరిత్ర

ప్రధానంగా వర్గాలచేత నిర్మితమవుతుంది. వర్గాలు చరిత్రను తమ సొంత ప్రయోజనాలకు అనుగుణంగా సృష్టించుకుంటాయి. ఒక వర్గపు పరిణితి దాని అభివృద్ధి స్థాయి మీదా, అది తన వర్గ ప్రయోజనాలను ఏ మేరకు గుర్తించి, అవగాహన చేసుకున్నదాని మీదా ఆధారపడి వుంటుంది. ప్రస్తుతం భారత కార్మికవర్గం స్వభావ రీత్యా కార్మికవర్గం. అంటే దానికి అది పనిచేసే ఉత్పత్తి సాధనాలపై ఎటువంటి హక్కు లేదు. అది కేవలం వేతనం కోసం తన శ్రమ శక్తినమ్ముకొని ఉత్పత్తి చేస్తున్నది. అదింకా చైతన్యం గల కార్మిక వర్గంగా మారవలసి వుంది. అంటే అదింకా తన వర్గ ప్రయోజనాలను, అవి నెరవేరేందుకు కావలసిన కార్యాచరణను పూర్తిగా గుర్తించలేదు.

వర్గాలకు లెనిన్ ఇచ్చిన నిర్వచనం సుప్రసిద్ధం. ఆయనిలా నిర్వచించారు. "వర్గాలు అంటే, చారిత్రకంగా నిర్ణీతమైన సామాజిక ఉత్పత్తి వ్యవస్థలో తాము ఆక్రమించే స్థానంలోనూ, ఉత్పత్తి సాధనాలతో తమకు గల సంబంధం (అత్యధిక సందర్భాలలో చట్టం చేత నిర్ణయించబడి, రూపొందించబడిన సంబంధం)లోనూ, శ్రమ సామాజిక వ్యవస్థీకరణలోని తమ పాత్రలోనూ, తత్పర్యవసానంగా, సామాజిక సంపదలో తాము వినియోగించుకునే భాగపు పరిమాణాలలోనూ, ఆ భాగాన్ని సంపాదించే పద్ధతిలోనూ పరస్పరం భిన్నంగా వుండే విశాల ప్రజాబృందాలు. వర్గాలు అంటే, నిర్ణీత సామాజిక ఆర్థిక వ్యవస్థలో తాము ఆక్రమించే భిన్న స్థానాల మూలంగా, ఒకదాని శ్రమను మరొకటి సొంతపరచుకోగల ప్రజా బృందాలు."

సమాజంలోని ప్రతి వర్గమూ సమాజంలో భాగమే! అంటే ఇతర వర్గాలతోటి, బృందాలతోటి రకరకాల సంబంధాలు కలిగి వుంటాయి. వ్యక్తికి ఇతర వ్యక్తులతోటి, వర్గాలతోటి, సంస్థలతోటి గల సంబంధాల కంటే కూడా వివిధ వర్గాల మధ్య గల వర్గ సంబంధాలే ఆ సమాజ మౌలిక స్వభావాన్ని తెలియజేస్తాయి. వర్గ సంబంధాలలో ఈ క్రింది రకాలు వుంటాయి.

ఆర్థిక సంబంధాలు : ఉత్పత్తి సాధనాలపై యాజమాన్యం, దాన్నిబట్టి జరిగే ఉత్పత్తి, పంపిణీ, మారకం, వినిమయాలపై ఆధార పడిన సంబంధాలు. ఇవి మౌలిక వర్గ సంబంధాలు.

రాజకీయ సంబంధాలు : రాజ్యాధికారం, ప్రభుత్వం ఎవరికి అంటే ఏ వర్గానికి చెందినది అనేదాన్నిబట్టి వర్గాల మధ్య ఏర్పడే సంబంధాలు.

న్యాయ సంబంధాలు : చట్టం, దాని అమలు ఏ వర్గాల కనుకూలంగా వుందనేదాన్నిబట్టి ఏర్పడే సంబంధాలు.

నైతిక సంబంధాలు : నైతిక ప్రమాణాల ఏర్పాటు, అమలు ఏ వర్గాని కనుకూలంగా వుందనేదాన్నిబట్టి ఏర్పడే సంబంధాలు.

సౌందర్య గ్రహణ సంబంధాలు : కళాత్మక విలువల సృజన వినిమయాల విషయంలో వర్గాల మధ్య సంబంధాలు.

ప్రధానంగా వర్గ సంబంధాలు ఆస్తి సంబంధాల నుంచి - అంటే ఉత్పత్తి సాధనాలపై యాజమాన్యం ఎవరిది, ఉత్పత్తి ఎవరు చేస్తున్నారనే దాన్నుండి ఉత్పన్నమవుతాయి. వ్యక్తిగత ఆస్తి, వర్గాల మధ్య శత్రుపూరిత సంబంధాలను నెలకొల్పుతుంది. సమాజపు వర్గ విభజన అన్నింటికంటే ముఖ్యంగా దోపిడీ వర్గాలు పీడిత వర్గాల శ్రమను దోచుకోవడాన్ని సాధ్యం చేసే నిర్దిష్ట ఆర్థిక సంబంధాల నుంచి ఉత్పన్నమవుతుంది. ఈ సంబంధాలు వర్గ పోరాటానికి పాదార్థిక, ఆర్థిక ప్రాతిపదికను కల్పిస్తాయి. వర్గాల మధ్య సంబంధాలు, వర్గ పోరాటమూ ఆర్థిక రంగాన్ని అధిగమించి రాజకీయ జీవితంలో చాలా స్పష్టంగా వ్యక్తమవుతాయి. అంతేగాక భావజాల రంగంలోకి, సమాజపు బౌద్ధిక జీవితంలోకి చొచ్చుకు వెళ్తాయి.

ఉత్పత్తి శక్తులు అభివృద్ధి చెందేకొద్దీ వర్గ దోపిడీ రూపం సంక్లిష్టమూ, పరోక్షమూ అవుతూ వచ్చింది. బానిస యజమానులు బానిసలను పూర్తిగా బల ప్రయోగంతో దౌర్జన్యంతో దోచుకున్నారు. ఇది ఆర్థికేతర బలప్రయోగం. ఇది మొరటు పద్ధతే కాక సరళమైన రూపం కూడా! అంధ ప్రకృతి శక్తులతో తన మనుగడకై మనిషి నిత్యం పోరాడే ఆదిమ కమ్యూనిస్టు సమాజంకంటే బానిస సమాజం ప్రగతిశీలమైనది. భూస్వామ్య సమాజంలో భూస్వాములు రైతుల నుండి కౌలు రూపంలో దోచుకున్నారు. ఈ దోపిడీలో దౌర్జన్యం, బల ప్రయోగంతోపాటు ఆర్థిక అవసరం, మతం, భావజాలాలు రైతులను నిర్బంధిస్తాయి. ఈ దోపిడీలో ఆర్థిక, ఆర్థికేతర బలప్రయోగాలు రెండూ వుంటాయి. ఈ దోపిడీ రూపంలో నామమాత్రమే అయినా భూస్వామికి, రైతుకు మధ్య ఒక ఒప్పందం లాంటిది కనిపిస్తుంది. బానిస సమాజం కంటే భూస్వామ్య సమాజం ప్రగతిశీలమైనది. ఇక పెట్టుబడిదారీ దోపిడీ పూర్తిగా 'స్వేచ్ఛాయుత వ్యవహారం' ముసుగును ధరిస్తుంది. పెట్టుబడిదారుడు ఇవ్వజూపిన వేతనానికి కార్మికుడు అంగీకరించి అతనివద్ద పనిచేస్తున్నట్టు కనిపిస్తుంది. అలా పనిచేయకుండా వుండే స్వేచ్ఛ కూడా అతనికి వున్నట్టు కనిపిస్తుంది. కానీ నిరుద్యోగం, ఆకలి బాధలతో కూడిన దయనీయ స్థితి కార్మికుడు పెట్టుబడిదారు డివ్వజూపిన వేతనానికే పనిచేసేలా నిర్బంధిస్తుంది. ఇది పూర్తిగా ఆర్థిక బలప్రయోగం. ఇందులో ఆర్థికేతర బలప్రయోగం అంటే నిర్బంధం ఎక్కడా కనిపించదు. సమ్మెలు, ఆందోళనలు వంటి వాటికి కార్మికులు పూనుకున్నప్పుడే పెట్టుబడిదారుడు వ్యక్తిగతంగా కాక ఒక వర్గంగా తన రాజ్యశక్తి నుపయోగించి వాటిని అణచివేస్తాడు. ఇందులో కూడా పెట్టుబడిదారుని పాత్ర కనిపించదు. శాంతి భద్రతలు,

సామాజిక ప్రయోజనం మొదలై అంశాలు సాకుగా చూపి పోలీసులు కార్మికులపై బలం ప్రయోగించి అణచివేస్తారు. కనుక పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో దోపిడీ పైకి చాలా న్యాయంగా కనిపించే ఉభయ పక్షాల మధ్య జరిగే పరస్పర మారకంలోనే జరుగుతుంది. కార్మికుడు శ్రమ శక్తినందజేస్తే పెట్టుబడిదారుడు వేతనమిస్తాడు. పెట్టుబడిదారు డిచ్చే వేతనంకంటే శ్రామికుడందించే శ్రమశక్తి ఎన్నో రెట్లు ఎక్కువ వుంటుంది. ఈ విషయం కార్మికుడికి కూడా తెలియదు. మార్క్స్ మొట్టమొదటగా ఈ గుట్టు విప్పిచూపాడు. అయినప్పటికీ భూస్వామ్య వ్యవస్థకంటే పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ ప్రగతిశీలమైనది. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ వచ్చేసరికి దోపిడీ ఎంతో సంక్లిష్టమూ, నిగూఢమూ అయ్యింది. అభివృద్ధి నిమ్న రూపాల నుండి ఉన్నత రూపాలకూ, సరళ రూపాల నుండి సంక్లిష్ట రూపాలకు సాగుతుందనే గతితార్కిక భౌతికవాద సూత్రానికి ఇది చక్కని ఉదాహరణ. దీన్ని బట్టి కార్మికవర్గ పోరాట రూపాలు కూడా మరింత ఉన్నతమూ, విశాలమూ, సంక్లిష్టమూ కావాల్సి వుంటుందని అర్థమవుతుంది. వర్గాలు, వర్గ పోరాటం సమాజానికి శాపంగా పరిగణించరాదు. వర్గాలుగా సమాజం విడిపోవడం ఆ వర్గాల మధ్య పోరాటం సామాజికాభివృద్ధి చరిత్రలో అత్యంత కీలకమైన పాత్ర వహించింది. దోపిడీ, పీడనల నుండి విముక్తి కోసం అశేష శ్రామిక జనావళి జరిపిన పోరాటాల వల్లనే సమాజం నేటి స్థితికి అభివృద్ధి చెందింది. లేకుంటే ఆటవిక దశలోనే వుండేవాళ్ళం.

ఇక వర్గ పోరాటాలంటే ఏమిటో చూద్దాం! ఏ మాత్రం పాసగని, విరుద్ధ ప్రయోజనాలు గల వర్గాల మధ్య పోరాటమే వర్గ పోరాటం. సామాజిక ఉత్పత్తి వ్యవస్థలో ఒకానొక వర్గం పాత్రమీదా, స్థానం మీదా ఆ వర్గ ప్రయోజనాలు ఆధారపడి వుంటాయి. ఉత్పత్తి సాధనాలు లేకపోవడం ద్వారా దోపిడీకి గురవుతుండడం వల్ల శ్రామిక వర్గం ఉత్పత్తి సాధనాలపై పెట్టుబడిదారులకు యాజమాన్యం కల్పించిన ఆస్తి హక్కును రద్దుచేయడం కోసం పోరాడుతుంది. పెట్టుబడిదారీ వర్గం ఆ ఆస్తి హక్కును కాపాడు కోవడం కోసం పోరాడుతుంది. ఇది ఈ వ్యవస్థలోని వర్గ పోరాట అంతిమ లక్ష్యం. ఈలోగా తమ జీవన వరిస్థితులను మెరుగుపరచుకోవడం కోసం, హక్కులను కాపాడుకోవడం కోసం కార్మికులు పోరాటాలు చేస్తూనే వుంటారు. పెట్టుబడిదారులు తమ లాభాలను పెంచుకోవడం కోసం కార్మికుల శ్రమ దోపిడీని తీవ్రతరం చేయాలని శతవిధాల ప్రయత్నిస్తుంటారు. ఇదంతా వర్గ పోరాటంలో భాగమే!

బానిస సమాజం మొదలుకొని అన్ని సమాజాల చరిత్ర వర్గ పోరాటాల చరిత్రే. వర్గ పోరాట రూపాలు ప్రధానంగా మూడు.

1. ఆర్థిక పోరాటం : చరిత్రలో తొలి శ్రామికవర్గ పోరాట రూప

మిది. బానిసలు పనిముట్లను పాడుచేయడం, పనిచేయనని మొండికేయడం మొ॥ ఆర్థిక పోరాటాలే. అలాగే శ్రీకృష్ణ దేవరాయలు విధించిన శిస్తులు చెల్లించలేక అనేక మండలాల రైతులు ఆ రాజ్యం వదిలి వెళ్ళిపోయారట. అది ఆర్థిక పోరాటమే! ఆధునిక కాలంలో అంటే పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో వేతనాల పెంపు, పనిగంటల కుదింపు కోసం ఇంచుమించు అన్ని దేశాల్లోనూ కార్మికులు పోరాడారు. ఈ పోరాటాల నుండి వర్గపోరాటాల బడియైన బ్రేడ్ యూనియన్ ఆవిర్భవించింది. ఆర్థిక పోరాటంలో ముఖ్య సాధనం సమ్మె. ఆర్థిక పోరాటం మున్ముందుగా కార్మికులు అష్టదరిద్రులుగా మారే క్రమాన్ని అడ్డుకుంటుంది. అమానవీయమైన పరిస్థితులకు వ్యతిరేకంగా చేసే ఈ పోరాటం ద్వారానే కార్మికులు తమ మానవత్వాన్ని నిలుపుకుంటారు. అంతేగాక మరింత పరిణతి చెందిన వర్గ పోరాట రూపాలైన రాజకీయ, భావజాల పోరాటాలకు శ్రామికులను సంఘటితం చేసేవి, సన్నద్ధం చేసేవి ఆర్థిక పోరాటాలే! అయితే ఆర్థిక పోరాటాలు ఆర్థిక ప్రయోజనాలకే పరిమితమైతే, రాజకీయ, భావజాల పోరాటాలకు దారితీయకపోతే కార్మికవర్గం పూర్తి అవకాశవాదంలో కూరుకుపోతుంది. అంతేగాక కార్మికుల ఆర్థిక ప్రయోజనాలు కూడా నెరవేరని పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. భారతీయ కార్మికవర్గం అటువంటి అవకాశవాదంలో కూరుకుపోయి నందునే నయా ఉదారవాద ఆర్థిక విధానాలు అమలులోకి వచ్చిన నాటి నుండి ప్రైవేటీకరణను ఆపలేకపోయింది. గతంలో సాధించుకున్న తన హక్కులను కూడా కాపాడుకోలేని దుస్థితిలో పడింది. అందుకే లెనిన్ మహాశయుడు “కార్మికవర్గ పోరాటాన్ని ఆర్థిక చట్టానికి పరిమితం చేయడమంటే కార్మికులను శాశ్వత దాస్యంలో బంధించడమే” అన్నాడు.

2. రాజకీయ పోరాటం : వర్గ పోరాట రూపాల్లో అత్యున్నతమైనది రాజకీయ పోరాటం. కొన్ని బృందాల ప్రయోజనాలను కాక మొత్తం సమిష్టి వర్గ ప్రయోజనాలను ముందుకు తెస్తుంది రాజకీయ పోరాటం. దాని లక్ష్యాలు అత్యున్నతమైనవి. 1) దోపిడీ వ్యవస్థను కూల్చివేయడం 2) విముక్తి 3) శాంతిని, స్వాతంత్ర్యాన్ని పరిరక్షించడం మొ॥న మౌలిక వర్గ ప్రయోజనాలు మౌలిక మార్పుల ద్వారానే సాధ్యం కనుక రాజకీయ పోరాటాన్ని మౌలిక పోరాటంగా పరిగణిస్తాం. ఉదాహరణకు పెట్టుబడిదారుల దోపిడీని అంతం చేయాలంటే ఉత్పత్తి సాధనాలపై వ్యక్తిగత ఆస్తి హక్కును రద్దుచేయాలి. అలా చేయాలంటే రాజకీయాధికారం కావాలి. బానిస సమాజంలో స్పార్టాక్స్ నాయకత్వంలో జరిగిన తిరుగుబాటు రాజకీయ పోరాటమే! ఫ్రెంచి విప్లవం, భారత స్వాతంత్ర్యోద్యమం రాజకీయ పోరాటాలే. లెనిన్ నాయకత్వంలో జరిగిన విప్లవం కూడా

అదే! ఆర్థిక పోరాటాలు బ్రేడ్ యూనియన్ల ద్వారా జరిగితే రాజకీయ పోరాటానికి శ్రామికవర్గ పార్టీ అవసరం. ఎందుకంటే రాజకీయ పార్టీలు వర్గ వ్యవస్థీకరణ యొక్క అత్యున్నత రూపం.

3. భావజాల పోరాటం : ఇది రాజకీయ పోరాట అవసరాలకు లోబడి వుంటుంది. శ్రామిక జనాలలో దోపిడీ వ్యతిరేక భావజాలాన్ని వ్యాపింపజేసే కార్యక్రమాలే భావజాల పోరాటం. భారతదేశంలో బానిసత్వాన్ని పోలిన కులదోపిడీకి, భూస్వామ్య దోపిడీకి వ్యతిరేకంగా చార్వాకులు భావజాల పోరాటాన్ని తీవ్రస్థాయిలో నిర్వహించారు. ఉన్న వ్యవస్థలోని దుర్మార్గాన్ని, లోటుపాట్లనూ తెలియజేస్తూ వ్యవస్థను మార్చాలని సూచించే సాహిత్యం, కళలు, ప్రబోధాలు మొ॥ అన్నీ ప్రగతిశీల భావజాల పోరాట రూపాలే! మతం పేరుతోనో, సంస్కృతి పేరుతోనో ఉన్నదాన్ని పరిరక్షించాలనిగాని, గతించినదాన్ని పునరుద్ధరించాలనిగాని చేసే భావజాల పోరాటమంతా అభివృద్ధి నిరోధకమైనదే! ఏ వ్యవస్థ అయినా పాలకవర్గాల భావజాలమే ప్రజలలో బాగా వ్యాపించి మంచి పట్టు కలిగి వుంటుంది. దీన్ని ఎదిరించి పోరాడవలసి వుంటుంది. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో కార్మికుల్లో వర్గ చైతన్యం నింపడానికి, బూర్జువా భావాల నుంచి, దురభిప్రాయాల నుంచి కార్మికులను విముక్తం చేయడానికి భావజాల పోరాటం చాలా చాలా అవసరం. ఎందుకంటే భావజాల సాధనాలన్నీ - అంటే విద్యాలయాలు, పత్రికలు, టీవీలు, సినిమాలు మొ॥ అన్నీ పాలకవర్గాల చేతిలో వుంటాయి. మతం మత సంబంధ వ్యవస్థలు కూడా పరోక్షంగానైనా పాలకవర్గాలనే సమర్థిస్తాయి. ప్రపంచ పెట్టుబడి ఆధునిక మానవుల మెదళ్ళను ఆక్రమించి కూర్చుంది. ఇంతటి శక్తివంతమైన వర్గానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడాలంటే కార్మికవర్గం తీవ్రమైన కృషి చేయాల్సి వుంటుంది. అందుకుగాను కార్మికవర్గానికి మార్క్సిజమనే వజ్రాయుధం అందుబాటులో వుంది.

సకల శ్రామికవర్గాన్ని ఐక్యం చేయడానికి అంతిమ విజయం సాధించడానికి భావజాల పోరాటం తప్పనిసరి షరతు. కార్మికవర్గం బూర్జువావర్గంపై రాజకీయ విజయం సాధించడానికి ముందే సైద్ధాంతిక విజయం సాధించాలి. శ్రామికవర్గ సిద్ధాంతమైన మార్క్సిజం బూర్జువా సిద్ధాంతాలపై ఏనాడో విజయం సాధించింది. ఇక మిగిలింది కార్మికవర్గం మార్క్సిజాన్ని సొంతం చేసుకుని దాన్ని భౌతికశక్తిగా మార్చడమే. అందుకు కార్మికులు చేయవలసింది మార్క్సిజాన్ని అధ్యయనం చేయడం, ఆచరించడం, ప్రచారం చేయడం.

పై మూడు వర్గ పోరాట రూపాలు ఏకమైనపుడు మాత్రమే దోపిడీ నుండి విముక్తి చెందే దిశగా వర్గ పోరాటం సాగుతుంది.

*

రాజ్యపెట్టుబడిదారీ విధానం : సోషలిజం (State Capitalism and Socialism)

ఆచార్య వి.వి. రెడ్డి *

అక్టోబరు విప్లవంతో రష్యాలో జారు ప్రభుత్వం పతనమైంది. లెనిన్ నాయకత్వాన సోవియట్ రాజ్యమేర్పడింది. కొత్త రాజ్యాన్ని కార్మికరాజ్యంగా (కార్మిక నియంతృత్వంగా) భావించారు. అనేక జాతీయ, అంతర్జాతీయ ఇబ్బందుల నెదుర్కొని అనతికాలంలోనే పారిశ్రామిక, సాంకేతిక, సాంస్కృతిక రంగాలలో ఎంతో అభివృద్ధి చెందింది. అమెరికా తరువాత ప్రపంచంలో పారిశ్రామిక ఉత్పత్తిలో, శాస్త్ర సాంకేతిక విజ్ఞానంలో రెండోస్థానానికి ఎదిగింది. అయితే 1990లో ఒక్కపళాన కుప్పకూలిపోయింది. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థకు తిరోగమించింది. ఈ పరిణామం కమ్యూనిస్టులకు, వారి సానుభూతి పరులకు నిరాశా నిస్సహాలు కలిగింది. కొంతమందికైతే సోషలిజం మీద నమ్మకం సడలింది.

సోవియట్ రాజ్యం ఎందుకు పతనమయ్యింది. మార్క్సిజంలో లోపమా, లేక దాన్ని క్రియాశీలకంగా అన్వయించటంలో వైఫల్యమా? ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానం వెదకటానికి చేసిన ప్రయత్నమే ఈవ్యాసం.

సోషలిస్టు విప్లవం

ఈ విప్లవం ముందు అభివృద్ధిచెందిన పెట్టుబడిదారీ దేశాలలో వస్తుందని, తరువాత ప్రపంచాంతంతటినీ చుట్టుముడుతుందని మార్క్సు, ఎంగెల్స్ భావించారు. దీనికి కారణాలను కూడా చెప్పారు. గుత్తపెట్టుబడి దశలో క్యాపిటలిజం అభివృద్ధి వ్యతిరేక వ్యవస్థ అవుతుంది. తీవ్ర సంక్షోభంలో పడుతుంది. ఉత్పత్తి సంబంధాలు ఉత్పత్తి శక్తుల ప్రగతిని నిరోధిస్తాయి. కొత్త ఉత్పత్తి సంబంధాలను ఏర్పరచకపోతే సమాజ ఉనికికే ప్రమాదం. ప్రమాదాన్ని కార్మిక విప్లవమే నివారించగల్గుతుంది. ఇది చారిత్రక గతితర్కం.

విప్లవానికి చోదకులు కార్మికవర్గం. ఆధునిక పరిశ్రమల స్థాపనతో ఈ వర్గం సంఖ్యాపరంగా పెరుగుతుంది. వర్గ చైతన్యాన్ని అలవర్చుకొంటుంది. వర్గపోరాటంలో కాకలు తీరుతుంది. ఈ వర్గానికి పోయేది లేదు. గెలిస్తే ప్రపంచమంతా తనదే. అందుకే తుదివరకు పోరాడి ప్రత్యర్థిని ఓడించి తనను తాను విముక్తి చేసుకొని ఒక నూతనవర్గ రహిత యుగానికి నాంది పలుకుతుంది.

కాపిటలిజానికి కమ్యూనిజానికి మధ్య పరివర్తన దశ వుంటుంది. ఈదశలో సోషలిస్టు దశ ప్రధానమయ్యింది, క్లిష్ట

మయ్యింది. ఇది ఏకకాలంలో జరిగే (Simultaneous) రెండు ఉపదశలు. ఒకటి రాజ్యాధికారాన్ని చేజిక్కించుకొని రాజ్యంమీద పట్టు సాధించటం. దీనికి బూర్జువా రాజ్య యంత్రాంగాన్ని ధ్వంసంచేసి దాని స్థానంలో కార్మిక నియంతృత్వాన్ని స్థాపించటం. రెండు : కార్మిక నియంతృత్వం అమలుపర్చి బూర్జువా ఉత్పత్తి సంబంధాలను రద్దుచేసి వేతన సంబంధాలను, (Wage system) సోషలిస్టు ఉత్పత్తి సంబంధాలను ఏర్పర్చటం.

ఈ పరివర్తన దశ అతి క్లిష్టమైనది, అతి కష్టమైనది. ఈ దశలో కార్మిక నియంతృత్వం మూడు ముఖ్యమైన కార్యక్రమాలను నిర్వహించాలి. 1. బూర్జువా ఆస్తిపాస్తులను (గుత్త పెట్టుబడిని) సమాజపరం చేయటం. దీంతో పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ పునాదులు పెళ్ళకించబడతాయి. 2. ఇంకా మిగిలిపోయిన చిన్న రైతులను, చిన్న పరిశ్రమ, వ్యాపార దారులను సహకార ఉత్పత్తికి మరల్చటానికి సహాయం చేయటం. 3. ఉత్పత్తి శక్తులను ప్రణాళికాబద్ధంగా మరింత అభివృద్ధిచేసి తద్వారా శ్రమ ఉత్పాదకతను ఇంతకు ముందెన్నడూలేని స్థాయికి పెంచటం. ఇది సాధించగలిగితే పని దినాన్ని నాలుగు గంటలకు తగ్గించవచ్చు. విరామకాలాన్ని శ్రమ జీవులు తమ వ్యక్తిత్వ వికాసానికి వినియోగించే అవకాశం లభిస్తుంది.¹

అక్టోబరు విప్లవం

రష్యాలో 1917లో కార్మిక విప్లవానికి వస్తుగత పరిస్థితులు లేవు. అది వ్యవసాయదేశం. 75 శాతం ప్రజలకు అదే జీవనాధారం. రైతులలో ఎక్కువమంది కొలుదారులు. జారు చక్రవర్తి సార్వభౌముడు. భూస్వాములదే రాజ్యాధికారం. డ్యూమా (శాసనసభ) సభ్యులను చక్రవర్తి నియమిస్తాడు.

ఆధునిక పరిశ్రమలు మొక్క దశలోనే వున్నాయి. రైల్వేలు, రహదారులు ముఖ్యపట్టణాల మధ్య వున్నాయి. వేతన కార్మికులు 1914లో 30 లక్షలు మాత్రమే. వీరు మొదటితరంవారు. ఇంకా వ్యవసాయంతో బంధాలు తెంచుకోలేదు. కోతలకు, నూర్చిళ్ళకు స్వగ్రామాలకు పోతారు. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే “అక్కడక్కడ వున్న ఫ్యాక్టరీలు వ్యవసాయ మహాసముద్రంలో చిన్నచిన్న దీవుల చందంగా కనిపిస్తాయి.”²

విప్లవ సమయానికి ఇటు కార్మికులుగాని అటు ఫ్యాక్టరీ యజమానులుగాని వర్గాలుగా ఏర్పడలేదు (మార్క్సు అర్థంలో).

* విశ్రాంత ఆచార్యులు, నేషనల్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ టెక్నాలజీ, వరంగల్

చెదురుమదురుగా జరిగే కార్మికుల సమ్మెలు, నిరసనలు ఇంకా వర్గ పోరాట స్థాయికి చేరుకోలేదు. కార్మికులు తమ స్వంత సంఘాలలో సంఘటితపడలేదు.

పై నేపథ్యంలో 1877లో రష్యన్ సోషల్ డెమోక్రటిక్ నాయకుడు థచనోవ్ (Tkachov)కు ఎంగిల్స్ కూ మధ్య జరిగిన ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు ప్రాధాన్యత సంతరించుకుంటాయి. థచనోవ్ ఉత్తరం : “సర్, మాదేశంలో బూర్జువాలు లేరు. పట్టణ కార్మికులూ లేరు. వున్నది భూస్వాములు. బూర్జువాలను కంటే భూస్వాములను ఓడించుట తేలిక. కనుక మాదేశంలో సోషలిస్టు విప్లవానికి అనుకూల పరిస్థితులున్నాయి.” దీనికి ఎంగిల్స్ జవాబు : “సోషలిస్టు విప్లవమంటే కార్మికవర్గం బూర్జువాపాలనను అంతమొనర్చి రాజ్యాధికారాన్ని చేజిక్కించుకోవటం. దీనికి కార్మికులు బూర్జువాలు వుండాలి. ఇది తెలియని వానికి సోషలిజంలో ఓనమాలు (ఎబిసి) కూడ తెలియనట్లే.”³

అక్టోబరు విప్లవం అసాధారణ పరిస్థితుల్లో జరిగింది. మొదటి ప్రపంచయుద్ధంలో రష్యా ఓడిపోయింది. జర్మని రష్యా తూర్పు ప్రాంతాలను ఆక్రమించుకుంది. వేలాది సైనికులను యుద్ధ ఖైదీలుగా పట్టుకుంది. పారిపోయిన సైనికులు వీధినపడ్డారు. ప్యాక్టరీలు మూతపడ్డాయి. కార్మికులు కూడా అదే బాటపట్టారు. పట్టణాలకు, గ్రామాలకు మధ్య వ్యాపార నంబంధాలు తెగిపోయాయి. పట్టణాల్లో నిత్యావసర సరుకులకు కొరత ఏర్పడింది. ప్రభుత్వం దాదాపు స్తంభించింది. ఈ పరిస్థితుల్లో రష్యన్ సోషల్ డెమోక్రటిక్ లేబర్ పార్టీ (బోల్షివిక్) సైనికులకు, కార్మికులకు జారు ప్రభుత్వాన్ని గద్దెదింపాలని పిలుపిచ్చింది. సెంట్ పీటర్స్ బర్గ్ లో (తరువాత లెనిన్ గ్రాడు) సైనికులు కార్మికులు జారు చక్రవర్తి శీతాకాల పాలస్ ను ఆక్రమించి జారు కుటుంబాన్ని నిర్బంధంలోకి తీసుకున్నారు. పద్దోజుల్లో విప్లవం పూర్తయింది.⁴ లెనిన్ నాయకత్వంలో సోవియట్ రాజ్యమేర్పడింది.

సోషలిస్టు పరివర్తన

ఈ విప్లవం యూరోపియన్ బూర్జువాలకు మింగుడు పడలేదు. పద్నాలుగు దేశాలు దండెత్తి వచ్చాయి. (పారిస్ కమ్యూన్ మీదలాగ). రష్యా భూస్వాములు వీరికి సహకరించారు. రెండేళ్ళు అంతర్యుద్ధం జరిగింది. రాజ్యాధికారాన్ని నిలబెట్టుకోటానికి సోవియట్ ప్రభుత్వం జర్మనీతో సంధి చేసుకొంది. కొంత రష్యన్ భూభాగాన్ని జర్మనీకి వదిలివేసింది. ఈ సంధికి లియోన్ ట్రాటస్కి (యుద్ధమంత్రి, ఉపప్రధానమంత్రి) వ్యతిరేకించాడు. (బెట్ లివ్ ఒప్పందం 1920).

మిశ్రమ ఆర్థిక విధానం

లెనిన్ రష్యాలో పరివర్తన దశకు ఎక్కువ కాలం పడుతుందని గ్రహించాడు. మిశ్రమ ఆర్థిక విధానాన్ని ప్రవేశపెట్టాడు (1921).

కీలక పరిశ్రమలను, రవాణా, బ్యాంకులను, విదేశీ వ్యాపారాన్ని జాతీయంచేసి రాజ్యరంగాన్ని స్థాపించాడు. మిగతా ఆర్థికరంగాలను ప్రైవేటురంగానికి కేటాయించాడు (వ్యవసాయంతో బాటు). మిశ్రమ ఆర్థిక వ్యవస్థను పరివర్తనా దిశకు మార్గమన్నాడు లెనిన్ (transitional mixed economy). ఇది సోవియట్ రాజ్య నియంత్రణలో వుంది కాబట్టి వస్తుపరంగా సోషలిజానికి సన్నాహ మన్నాడు. (State Capitalism is a complete material preparation to socialism under soviet power).⁵

కీలక పరిశ్రమలతోబాటు భూమి కూడ జాతీయం చేయ బడింది. రైతులకు భూమిపై సాగు హక్కు ఇచ్చారు (perpetual tenure). ఈ హక్కు పొందినందుకు రైతులు తమ పంటలో 5వ వంతు ధాన్య రూపంలో ప్రభుత్వానికి కౌలుకట్టాలి. (పరివర్తన దశలో ఆ కౌలును వ్యవసాయాభివృద్ధికి వెచ్చించాలని కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక సూచించింది). రైతులు భూస్వామిక దోపిడీనుంచి విముక్తి చెందారు. ఈ చర్య కార్మిక, కర్షక మితృత్వానికి దారితీస్తుందని, వ్యవసాయ ప్రాధాన్యత దేశంలో కార్మిక-రైతు మితృత్వంలోనే (Synichka) సోషలిజం సాధ్యమని లెనిన్ వక్కాణించాడు.

లెనిన్ సామూహిక వ్యవసాయాన్ని పరివర్తన దశ ప్రారంభంలో సరికాదన్నాడు. ఇప్పుడే రైతులు తరతరాల బానిసతత్వం తరువాత స్వంత సేద్యం చేసుకుంటున్నారు. వారు మానసికంగా సమష్టి వ్యవసాయానికి సిద్ధంగా లేరు. కనుక సహకార వ్యవసాయాన్ని ప్రోత్సహించాలి. దానికి అన్ని విధాల సహాయపడాలి.⁶

సామూహిక వ్యవసాయం

మిశ్రమ ఆర్థిక విధానం సత్ఫలితాలిచ్చింది. పారిశ్రామిక, వ్యవసాయ ఉత్పత్తులు 1914 స్థాయిని మించిపోయాయి. వ్యవసాయ శిస్తు పన్నులు, బ్యాంకు లాభాలతో ప్రభుత్వ ఖజానా నిండుతూవుంది. భారీ పరిశ్రమల స్థాపనకు, మౌలిక సదుపాయాలను కల్పించటానికి లక్షల కోట్ల రూబుల్స్ కావాలి (రూబులు మన రూపాయిలాంటిది). మామూలుగా వచ్చే ఆదాయం దీనికి సరిపోదు. దేశంలో పెద్ద ఉత్పత్తిరంగం వ్యవసాయం. ప్రారంభంలో ఈరంగం నుండే పెట్టుబడుల సేకరణ జరగాలి. వ్యక్తిగత వ్యవసాయంతో ఇది సాధ్యం కాదు. సామూహిక వ్యవసాయమే శరణ్యం.

సామూహిక వ్యవసాయమంటే ఏమిటి? (Collective farming) వ్యక్తిగత రైతుల కమతాలను కలిపి పెద్దపెద్ద వ్యవసాయ క్షేత్రాలుగా ఏర్పాటు చేస్తారు. ఒక్క క్షేత్రంలో సగటున 3000-5000 ఎకరాలు వుంటాయి. ఖర్చులన్నీ పోను మిగిలిన పంటను పనిగంటల ఆధారంగా రైతులకు పంచుతారు. ఖర్చులకు పోయే పంటంతా రాజ్యం చేతిలోకి నేరుగా పోతుంది.

సామూహిక వ్యవసాయాన్ని ప్రవేశపెట్టాలా? వద్దా? అనే

అంశంమీద పార్టీలో వాదోపవాదాలు జరిగాయి (1926-27). పిమోబ్రజన్స్కి అనుకూలంగా వాదించాడు. ప్రారంభంలో రైతులకు భారమైనా, పారిశ్రామికీకరణతో వ్యవసాయం ఆధునికరించబడుతుంది. రైతుల ఆదాయాలు పెరుగుతాయి. దీనికి వ్యతిరేకంగా బుఖారిన్ వాదించాడు. రైతులకు సాగుహక్కు వచ్చి పది సంవత్సరాలు కాలేదు. ఈ హక్కును వదులుకోటానికి రైతులు సిద్ధంగా లేరు. ఇది కార్మిక కర్షక మైత్రిని భగ్నపర్చుతుంది. సామూహిక వ్యవసాయం ఆదిమ పెట్టుబడి సేకరణ అవుతుంది. చివరకు స్టాలిన్ ఓటుతో సామూహిక వ్యవసాయానికే పార్టీ మొగ్గుచూపింది.⁷

వ్యవసాయ సంక్షోభం

సామూహిక వ్యవసాయానికి రైతు నిరసన తెలిపారు. కొన్నిచోట్ల పంటలను తగులబెట్టారు. పండ్ల తోటలను నరికివేశారు. పశువులను మూకుమ్మడిగా చంపివేశారు. అయినా ప్రభుత్వం వెనుకంజ వేయలేదు. నాలుగేళ్ళలో (1929-32) వ్యవసాయం సామూహికరించబడింది.

సామూహిక వ్యవసాయానికి వస్తుగత, నిర్మాణపరంగా సన్నాహాలు చేయలేదు. ట్రాక్టరులు లేవు. నూర్పిడి యంత్రాలు సరేసరి. దుక్కిదున్నటానికి ఎడ్డులు లేవు. రసాయన ఎరువుల ఉత్పత్తి అంతంత మాత్రమే. పశువుల లేమితో సేంద్రీయ ఎరువులు కూడా తగ్గిపోయాయి. పంట దిగుబడులు తగ్గిపోయాయి. 1960లో కూడ గోధుమ దిగుబడులు మన పంజాబులో కంటే తక్కువ. 1970 దశకంలో కూడ రష్యా ఆహార ధాన్యాలను దిగుమతి చేసుకుంది. రైతుల ఆదాయం పెరగలేదు. ఈ క్రింది పట్టిక చూడండి. పంట విభజన (శాతం) 1934-52.⁸

నిర్బంధ వసూలు	14.3
యంత్రాలకు అద్దె	19.2
మార్కెట్ అమ్మకాలు	4.0
విత్తనాలు, ఎరువులు	32.1
అప్పుల చెల్లింపుకు	7.5
రైతులకు పంచింది	22.9
మొత్తం	100.0

వివరణలు

నిర్బంధ పంట వసూలు ధరకు మార్కెట్ ధరకు తేడా 30 శాతం. ఈ తేడాను భూమి కౌలుగా పరిగణించాలి. కనుక ఇది అదనపు విలువ. 2. యంత్రాలను ప్రభుత్వం నుండి అద్దెకు తీసుకోవాలి. యంత్రాల తరుగుదలను తీసివేస్తే (10 శాతం) మిగిలిన (9.2 శాతం) అదనపు విలువ. 1956 నుండి వ్యవసాయ యంత్రాలను స్వంతంగా వుంచుకోటానికి అనుమతించారు. ఇది రాజ్యదోపిడి అయినా సమర్థనీయం. రాజ్యం శ్రమజీవులది కాబట్టి.

సమస్య - ఈ విలువలో అనుత్పాదానికి ఎంతో వెచ్చించబడింది? ఇది ఏమి తక్కువగాదు. ప్రచ్ఛన్నయుద్ధంలో రష్యా ఆయుధపోటీలో పాల్గొంది. 1960 దశకంలో తన జాతీయాదాయంలో దాదాపు 20 శాతం వరకు ఖర్చుపెట్టింది. అప్పటికే రష్యాకు గంపెడు అణు ఆయుధాలున్నాయి. ఆత్మరక్షణకు ఎక్కువెక్కువ. అయినా అమెరికా వలలో పడి అదనపు విలువలో కొంత భాగాన్ని వృధా చేసింది. ఇది క్షమార్హం కాదు.

సోషలిస్టు వక్రీకరణ

పరివర్తన దశలో అనేక వక్రీకరణలు (distortions) జరిగాయి.

కార్మిక నియంతృత్వం

పరివర్తనదశ పూర్తి అయ్యేవరకు అంటే వర్గాలు పూర్తిగా రూపుమాపయ్యేవరకు, వాటితోపాటు రాజ్యం అంతరించేవరకు, కార్మిక నియంతృత్వం కొనసాగుతుంది. కార్మిక నియంతృత్వమంటే ఆచరణలో కార్మిక సంఘాలు ప్రభుత్వం మీద పూర్తి అజమాయిషి చేయటం. అంటే ఆర్థిక, రాజకీయ విధానాల రచన, వాటిని అమలుపరచుట. ఈ కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించాలంటే, కార్మిక సంఘాలు ఏ రాజకీయ పార్టీకి అనుసంధానం కాకూడదు. ఈ విషయంలో మార్క్స్కు రెండో ఆలోచనలేదు. 1869 జూన్లో హన్వర్లో జర్మన్ కార్మిక ప్రతినిధులతో మాట్లాడుతూ “కార్మిక సంఘాలు తమ స్వతంత్ర ప్రతినిధి కాపాడుకోవాలి. అవిగనుక రాజకీయ పార్టీలకు ఊడిగం చేస్తే అది వారికి చావుదెబ్బ (death blow). రాజకీయ పార్టీలు వస్తాయి, పోతాయి. కార్మిక సంఘాలే (trade unions) కార్మికులకు నిజమైన పార్టీ. అవే పెట్టుబడితో చివరివరకు పోరాడగలవు.”⁹

లెనిన్, మార్క్స్ అభిప్రాయాన్ని అంగీకరించాడు. నూతన ఆర్థిక విధానంపై చర్చ సందర్భంగా ట్రాటిస్కి ఒక ప్రతిపాదన చేశాడు. 1921 కార్మిక సంఘాలను రాజ్యంలో భాగంగా చేయాలి. (statisation). ఈ ప్రతిపాదనను వ్యతిరేకిస్తూ ఇలా వాదించాడు. “అవి ప్రజా సంఘాలు. వాటికి స్వతంత్ర ప్రతిపత్తి అవసరం.” తరువాత లెనిన్ మనసు మార్చుకున్నాడు. పదవ రష్యన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ మహాసభలో (RCP (B) 1922): కార్మికుల అగ్రగామి పార్టీ (Vanguard) అయిన కమ్యూనిస్టు పార్టీయే కార్మిక నియంతృత్వాన్ని నిర్వహించగలదు.” (The dictatorship of the proletariat would not work except through the communist party).

లెనిన్ అభిప్రాయాన్ని స్టాలిన్ తూచా అమలుపర్చాడు. 1926లో కేంద్ర కార్మిక సలహా సంఘాన్ని (Central trade union council) ప్రకాశనచేసి, తన నమ్మకస్తుతో నింపాడు. కార్మిక నియంతృత్వాన్ని పార్టీకి బదలాయించాడు (ఆచరణలో స్టాలిన్ నియంతృత్వం). ఇక కార్మికులకు వారి నాయకులకు జీతభత్యాల

మీదే దృష్టి. క్రమశిక్షణ దిగజారిపోయింది. ఆఖరి సోవియట్ అధ్యక్షుడు గోర్బచోవ్ మాటల్లో; “సోవియట్ కార్మికులు జీతాలిచ్చే రోజే పూర్తిస్థాయిలో పనికి హాజరవుతారు.”¹⁰

జాతుల సమస్య

అక్టోబరు విప్లవం జరిగిన వారం రోజుల్లోనే ప్రభుత్వం కొన్ని ఆజ్ఞలను (decrees) జారీ చేసింది. అందులో ఒకటి జారు చక్రవర్తి ఆక్రమించుకున్న మధ్య ఆసియా రాజ్యాలకు స్వతంత్రం ప్రకటించింది. వాటిని సోవియట్ సమాఖ్యలో చేరేందుకు స్వాగతించింది. వాటిని స్వయం ప్రతిపత్తి రాష్ట్రాలుగా (republics) పరిగణించి, సమాఖ్య నుండి ఎప్పుడైనా విడిపోయే హక్కు ఇచ్చింది. ఆచరణలో ఈ ఆజ్ఞ కాగితపు ఆజ్ఞగానే వుండిపోయింది. కమ్యూనిస్టు పార్టీయే ఈ జాతులమీద అధికారాన్ని చెలాయించింది. ఇదే దీనికి కారణం. రానురాను కమ్యూనిస్టు పార్టీని అధికారగణం (bureaucracy) స్వాధీనం చేసుకుంది. పచ్చి అవకాశవాదులు (ఉదా॥ ఎల్లిసిన్, పూతిన్) కీలక ప్రభుత్వ, పార్టీ స్థానాలలో జొరబడ్డారు; పార్టీని ప్రజలనుండి వేరు చేశారు. చివరికి వారే అధికారాన్ని చేజిక్కించుకున్నారు. సోవియట్ యూనియన్ కుప్పకూలిన తరువాత (1990) ఈ రాష్ట్రాలన్నీ స్వతంత్ర రాజ్యాలుగా విడిపోయాయి. కార్మికులకు ప్రత్యేక జాతి, దేశం లేదన్నారు మార్క్సు, ఎంగిల్స్. కాని సోవియట్ సోషలిజం జాతుల సమస్యను పరిష్కరించలేకపోయింది. రష్యన్ తర జాతులు రెండవశ్రేణి పౌరులు కాబడ్డారు. రష్యన్ భాషను వారిపై రుద్దారు.

పౌరజీవితంలో వివక్షత

ఈ రచయిత తన సోవియట్ పర్యటనలో (1983) పౌర జీవితంలో కొన్ని వివక్షతలను గమనించాడు. 1. పార్టీ నాయకులకు, సామాన్య పౌరులకు వేర్వేరు దుకాణాలుంటాయి. సామాన్యులు దుకాణాల ముందు క్యూలో నిలబడతారు. ఇదే వివక్ష సినిమాహాల్లోను, నాట్యశాలల్లో కూడ వుంది. 2. పార్టీ నాయకులకు శెలవలు గడపటానికి ప్రత్యేక వసతి సదుపాయాలున్నాయి (దాచాల్లు). 3. పార్టీ నాయకుల పిల్లలకు ప్రత్యేక పాఠశాలలున్నాయి. యుగోస్లావియా మార్క్సిస్టు జిలాస్ (Djelas) పార్టీ నాయకులను కొత్తవర్గమన్నాడు (New Class). ఇలాంటి వివక్షతలను రచయిత క్యాపిటలిస్టు అమెరికాలో చూడలేదు.

ముగింపు

ఏడు దశాబ్దాల సోవియట్ పాలనలో సాధించిందేమిటి? నిరుద్యోగం లేదు. గతంలోకంటే జీవన ప్రమాణాలు ఎంతో పెరిగాయి. ప్రజలకు వాక్ స్వాతంత్ర్యం లేదు. సమాచార సాధనాలు ప్రభుత్వం చెప్పుచేతుల్లో వున్నాయి. పార్టీ చెప్పిందే వేదం. చేసిన తప్పులను ప్రథమంగా కృషేవ్ 20వ కమ్యూనిస్టు మహాసభలో

(1956) రిపోర్టులో తేటతెల్లమయింది (దీన్ని సోవియట్ పత్రికలు ప్రచురించలేదు). విమర్శ ప్రతివిమర్శన లోపించింది. ఇది రాజ్య సోషలిజం.

ఇంతకూ రాజ్య సోషలిజం అంటే ఏమిటి? జావాలో (ఇండోనేషియా) డచ్ వలసపాలనను ఉదహరిస్తూ ఎంగిల్స్ వ్యాఖ్యలు:

“అదిమ కమ్యూనిస్టు పద్ధతిలో డచ్ పాలకులు జావా ప్రజలలో సరుకులు ఉత్పత్తి చేయించారు. ఉత్పత్తిదారులు జీవించటానికి ఎంత అవసరమో అంత వేతనాలుగా ఇస్తున్నారు. ఏడాదికి 70 మిలియన్ మార్కులను స్వదేశానికి తరలిస్తున్నారు. అదిమ కమ్యూనిజం ఆధునిక కమ్యూనిజంలోకి రానంతవరకు నిరంకుశత్వంలో మగ్గుతుంది (Primitive stupidity). ఇది ఇండియాలోను, రష్యాలోను జరగవచ్చు.” ఎంగిల్స్ ఈ వ్యాఖ్యలను అక్టోబరు విప్లవానికి 70 ఏళ్ళ ముందు చేశాడు (1845).

లిఫ్టరెన్సులు, వ్యాఖ్యలు

1. K. Marx, A Critique of Gotha Programme.
2. Maurice Dobb, Soviet Economic Development since 1917. ఇతడు కేంబ్రిడ్జి విశ్వవిద్యాలయంలో ఆచార్యుడు. బ్రిటీషు కమ్యూనిస్టు పార్టీ సభ్యుడు.
3. F. Engels, 'Proletarian Revolution', in Marx and Engels, selected works (in one volume) International Publishers, New York, 1968, pp. 671-72. Progress publishers, Moscow, deleted this passage from the selected correspondence of Marx and Engels.
4. John Read, Ten Days that shook the World, New York, 1924.
5. V.I. Lenin, 'Tax in kind,' collected works, vol. 36.
6. V.I. Lenin, 'On cooperation', vol. 36.
7. John Read, Soviet Industrialisation Debate, International Publishers, New York, 1934.
8. Ernest Mendal, Marxist Economic Theory, Vol-2, 1968, p. 159. ఇతడు స్వీడిష్ కమ్యూనిస్టు; అనేకసార్లు సోవియట్ రష్యాలో పర్యటించాడు.
8. F.L. Bender (ed, Karl Marx: Essential Writings, New York, 1986, p. 497. Progress Publishers, Moscow, has deleted this passage from the selected works, Vol.2.
9. V.I. Lenin, speech in 10th R.C.P. Congress 1922, selected works, vol.
10. M. Gorbachev, Perestroika, 1987, This book was published in Telugu.
11. Marx and Engels, selected works, vol.2, Moscow, 1954, p. 470.

✱

నయా ఉదారవాద ప్రపంచీకరణ; కార్మికరంగం ఎత్తుగడ

ఆచార్య కారుమంచి వెంకటేశ్వరరావు *

ఆర్థిక, సామాజిక అభివృద్ధి క్రమంలో వర్గసంబంధాలలో మార్పులతోపాటు రాజకీయాధికారంలో కూడా మార్పులవసరం. అసలు సమస్యల్లా ఈ మార్పులెలా తీసుకురావాలి? ఈ ప్రశ్నపై చాలా కాలం నుండి మేధావులు, రాజకీయ పార్టీలు ఆలోచిస్తున్నాయి. ఈ సమస్య ముఖ్యంగా వర్గ పోరాటాలపై, రాజకీయ, సామాజిక శాస్త్రాలలో ఎంతో అధ్యయనం జరిగింది, జరుగుతుంది. సామాజిక పరిణామ క్రమాలపై మార్పు ఒకే ప్రయత్నంలోనా లేక క్రమంగా జరగాలా? ఏ దిశలో జరగాలి? ఈ మార్పులు తీసురాగల సంస్థ (Agency) ఏది? అది ఎటువంటి ఎత్తుగడలను సరించాలి? అనే ప్రశ్నలకు సమాధానాల కొరకు మేధావులు, పార్టీలు తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నా కనీసం ఒకే సిద్ధాంతాన్ని బలపరచే మేధావులు కాని, పార్టీలు కాని ఏకాభిప్రాయానికి రాలేకపోతున్నాయి. ఏది ఏమైనా ఆ సంస్థ (Agency) దాని మిత్రవర్గాలు రాజ్యాధికారం చేజిక్కించుకోవాలనేదాంట్లో భిన్నభిప్రాయాలు లేవు. ఆ రాజ్యాధికారం ఎలా చేజిక్కించుకోవాలనేదే ప్రధాన సమస్య. నయా ఉదారవాద ప్రపంచీకరణ దశలో ఆ ప్రశ్నకు ప్రాధాన్యత పెరిగింది. ప్రపంచ దేశాలలో సామాజిక మార్పు కోరుతున్న రాజకీయ పార్టీలు పార్లమెంటరీ విధానాన్ని అనుసరిస్తున్న సందర్భంలో పై ప్రశ్నలకు సమాధానం తెలుసుకోవలసిన అవసరం పెరిగింది.

19వ శతాబ్దం పారిశ్రామికీకరణతోపాటు శ్రామిక వర్గం పెరిగింది. మార్క్సు, ఎంగెల్స్ కమ్యూనిస్టు మానిఫెస్టోలో శ్రామిక వర్గం ఏకైక సంస్థ అని, దానిని మేధావులు/మధ్య తరగతి, చిన్న వ్యాపారస్తులు విశ్రాంత వ్యాపారస్తులు, చేతి వృత్తులవారు బలపరుస్తారనీ, ఆ వర్గాలకు ప్రత్యేకమైన రాజకీయ పార్టీలుండవు, అవి క్రమంగా శ్రామికవర్గంగా మారుతాయని చెప్పారు. నయా ఉదార విధానాలు ప్రపంచ శ్రామిక వర్గంపై భారాన్ని పెంచుతున్నాయి. నిరుద్యోగం పెరుగుతుంది, నిజ వేతనాలు క్షీణిస్తున్నాయి. ఆర్థిక అసమానతలు పెరుగుతున్నాయి. అభివృద్ధి చెందిన దేశాలలో ప్రజా సంక్షేమ కార్యక్రమాలు రద్దుచేయబడ్డాయి. విద్య, వైద్యం, కనీస అవసరాలు ప్రజలకు అందుబాటులో లేకుండా పోతున్నాయి. అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదం, ప్రపంచ బ్యాంకు, ఐ.యమ్.యఫ్, లాంటి బహుళజాతి సంస్థలు మన దేశంలాంటి అభివృద్ధి చెందుచున్న దేశాల ప్రభుత్వాలపై, నయా ఉదారవాద సంస్కరణలను (వేగంగా ప్రైవేటీకరణ, డిరెగ్యులేషన్ (de-regula-

tion), స్వేచ్ఛా మార్కెట్, స్వేచ్ఛా అంతర్జాతీయ వ్యాపారం, ముఖ్యంగా కార్మిక రంగంలో కార్మికులకు ఉద్యోగ భద్రతలేని (to fire at employer's pleasure) సంస్కరణలు) వేగంగా ప్రవేశపెట్టాలని వత్తిడి చేస్తున్నాయి. వీటికి వ్యతిరేకంగా బ్రిటన్, యూరోపియన్ దేశాలలో కార్మికులు విద్యార్థులు, రైతులు నిరశన ప్రదర్శనలు, సమ్మెలు చేస్తున్నారు. ప్రపంచ దేశాలలో వామపక్ష పార్టీలు ముఖ్యంగా కమ్యూనిస్టు పార్టీలు బలపడుతున్నాయి. లాటిన్ అమెరికా ఖండంలో చాల దేశాలలో వామపక్ష ప్రభుత్వా లేర్పడ్డాయి. అరబ్ దేశాలలో ప్రజలు నియంతృత్వ ప్రభుత్వాలకు వ్యతిరేకంగా, ప్రజాస్వామ్యం కొరకు పోరాటాలు చేస్తున్నారు. కొంతవరకు విజయం సాధించారు.

ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు, కార్మిక వర్గ పార్టీలకు నయా ఉదార వాద విధానాలకు ప్రత్యామ్నాయం గురించి ఒక నిర్దిష్టమైన అవగాహన ఉంది. ఆ పార్టీలకు వాటి సొంత కార్యక్రమాలు, పటిష్టమైన నాయకత్వంతో కూడిన పార్టీ నిర్మాణాలున్నాయి. నయా ఉదారవాద విధానాలకు వ్యతిరేకంగా జరిగే పోరాటాలలో చురుగ్గా పాల్గొంటున్నాయి. దక్షిణామెరికాలో కొన్ని దేశాలలో ప్రభుత్వంలో పాల్గొంటున్నాయి. కొన్ని దేశాలలో బయటనుండి బలపరుస్తున్నాయి. అరబ్ దేశాలలో జరుగుతున్న ప్రజా ఉద్యమాలలో యూరోపులో కార్మికులు, విద్యార్థులు చేస్తున్న ఆందోళన కార్యక్రమంలో పాల్గొంటున్నాయి. అంతిమంగా రాజ్యాధికారాన్ని చేజిక్కించుకోవాలనేది వాటి ధ్యేయం. అది సహజం కూడ.

ఈ దశలోనే కొన్ని సామాజిక ఉద్యమాలు ప్రారంభమయ్యాయి. వాతావరణం, స్త్రీల సమస్యలపై, కొన్ని స్థానిక సమస్యలపై, నయా ఉదారవాద విధానాలకు, వాటిని సమర్థిస్తున్న ప్రపంచ బ్యాంకు, ఐ.యమ్.యఫ్. ప్రపంచ వాణిజ్య సంస్థలకు వ్యతిరేకంగా ఆందోళనా కార్యక్రమాలు చేస్తున్నాయి. చాలా పట్టణాలలో ఈ ఆందోళనలు జరిగాయి. కమ్యూనిస్టు మానిఫెస్టోలో చెప్పబడినట్లు కాక ఈ ఉద్యమాలకు వాటి సొంత ఆర్గనైజేషన్లు నాయకత్వం వుంటున్నాయి. వీటిలో కొన్ని నయా ఉదారవాద కాపిటలిజానికి ప్రత్యామ్నాయ ప్రపంచం కావాలని కోరుకొంటున్నాయి. కొన్ని సామాజిక ఉద్యమాలు సామాజిక మార్పులు కోరుకొంటున్నాయి. ఆ దిశగా పనిచేస్తున్నాయి. అందుకు ప్రజలను చైతన్య పరుస్తున్నాయి. అంతవరకు అవి కమ్యూనిస్టు, వర్కర్ల పార్టీల మిత్రులుగానే భావించాలి. కాని సామాజిక ఉద్యమాలకు బలమైన

* ప్రముఖ మార్క్సిస్టు మేధావి, విశ్రాంత అధ్యాపక ఆచార్యులు

నిర్మాణం, సిద్ధాంతం, నాయకత్వం ఉండవు. వాటి మధ్య సహకారం లోపిస్తుంది. అవి రాజ్యాధికారాన్ని చేజిక్కించుకోవాలనేది కూడ చెప్పవు. ఇవి సామాజిక ఉద్యమాలకు పెద్ద నెగటివ్ అంశాలు.

కమ్యూనిస్టు, వర్కర్లు పార్టీలు రాజ్యాధికారాన్ని చేజిక్కించుకోవటం వాటి అంతిమ ధ్యేయమనేది వాస్తవం. కాని పెద్ద ప్రశ్న ఆ రాజ్యాధికారాన్ని చేపట్టే సంస్థ (Agency) ఏదనేది? ఒక సంస్థ లేక బహుళ సంస్థలా అనేది చిక్కుప్రశ్న. సామాజిక ఉద్యమాలలో బహుళ వర్గాలుంటాయి. ఆ వర్గాలు మార్క్సు, మానిఫెస్టోలో ఊహించినట్లు కార్మిక వర్గంగా పరివర్తన చెందవు. వాటి ఐడెంటిటీని కాపాడుకొంటూనే ఉంటాయి. కాబట్టి కాపిటలిజానికి సమాధి కట్టేపని ఒక కార్మిక వర్గం చేయగలదా! అనేది కమ్యూనిస్టు, వర్కర్లు పార్టీల నెదుర్కొంటున్న సమస్య.

వర్గపోరాటాలు మనం ముందుగా నిర్ణయించుకొన్నట్లు జరగవు. దేశాల మధ్య భౌతిక పరిస్థితుల్లో తారతమ్యాలను బట్టి ఉద్యమాలు జరుగుతాయి. పై ప్రశ్నలకు సమాధానం చెప్పకొనే ముందు ఉపద్వాతంగా ప్రముఖ మార్క్సిస్టు చరిత్రకారుడు ఎరిక్ హబ్సెబామ్ చెప్పిన వాక్యాలను ఉదాహరించటం ఉపయోగ పడుతుంది.

“Can there be new agencies? It can no longer be in terms of a single class but in my view it never could be. There is a progressive politics of coalitions, even such relatively permanent coalitions as that between says, the educated guardian trading middle class and the intellectuals the highly educated who on the whole tend to be more on the left than the others, the mass of the poor and ignorant”. (New Left Review #61) కార్మిక వర్గం, మధ్యతరగతి వర్గం, మేధావులు, చిన్న చిన్న వర్తకులు బీద ప్రజల సమాఖ్య సామాజిక మార్పుకవసరమని చెప్పాడు. కమ్యూనిస్టు మానిఫెస్టోలో చెప్పిన దానికి పెద్ద భిన్నంగా లేదు. కాని ఆ వర్గాలు అంతిమంగా శ్రామిక వర్గంగా మారవు. వారి స్థిరత్వం వారికుంటుంది. ఈ రోజు శ్రామిక వర్గ సంకరణలో చాలా మార్పులొస్తున్నాయి. సహజ పారిశ్రామిక కార్మిక వర్గ శాతం తగ్గుతుంది. సర్వీస్ రంగంలో పనిచేసే వారి సంఖ్య పెరుగుతుంది. స్త్రీల సంఖ్య పెరుగుతుంది. కార్మిక వర్గంలో బహుళత్వం పెరుగుతుంది. కులం, మతం, జాతి గుర్తింపు కార్మికులపై పనిచేయకుండా వుండదు. వీటివల్ల కొన్ని కొత్త సమస్యలు ఉత్పన్నమౌతాయి. ఆ సమస్యలను కార్మిక సంఘాలు పరిగణలోకి తీసుకోక తప్పదు.

సామాజిక పరిణామానికి జరిగే పోరాటాలలో కార్మిక వర్గం ప్రధాన పాత్ర వహించాలనేది నిర్వివాదాంశం. కార్మిక వర్గమొక్కటే

క్రమశిక్షణ గల వర్గం. కాని మారుతున్న పరిస్థితులలో కార్మిక వర్గ తన ఎత్తుగడను మార్చుకోక తప్పదు.

కార్మిక సంఘాలు, వామపక్షాలు కొంతకాలం వరకు సామాజిక ఉద్యమాల ఎడల కొంత తిరస్కార భావం ప్రకటించిన మాట వాస్తవం. కాని ఈ రోజు కార్మిక సంఘాలు ఆ దృక్పథాన్ని మార్చుకొని వాటితో మైత్రితో కూడిన పొత్తులేర్పరుచుకోవటమవసరం. కార్మిక సంఘాల ముందున్న ఛాలెంజి సామాజిక ఉద్యమాలలో ఉన్న శ్రామికేతర వర్గాలను ఎలా ఇముడ్చుకోగలుగుతుందనేది (inclusive movement. The Trade Unions have to make themselves more inclusive social agent.). నయా ఉదారవాద విధానాలకు వ్యతిరేకంగా నీళ్ళు, విద్య, వైద్యం ప్రైవేటైజేషన్, ఎన్వైరన్మెంట్ సమస్యలు, కుల వివక్షత, ఆదివాసీల హక్కులకు వ్యతిరేకంగా వారి భూములు, గనులు, అడవి సంపదను కార్పోరేషన్లకు అప్పజెప్పే ప్రయత్నాలకు వ్యతిరేకంగా సామాజిక సమాజాలతో కార్మిక వర్గం చేతులు కలపాల్సినవసరముంది, అది సాధ్యం కూడ. ఈ ఐక్యఉద్యమాలే నయా ఉదారవాద కాపిటలిస్టు వ్యవస్థకు ప్రత్యామ్నాయ వ్యవస్థకు జరిగే పోరాటాలకు పునాది కావాలి. కార్మిక సంఘాలు “సామాజిక ఉద్యమం కార్మిక సంఘంగా” మారాల్సిన అవసరమెంతైనా ఉంది (Social movement trade union).

రెండవ ప్రపంచయుద్ధ కాలం నుండి కార్మిక సంఘాలలో కొన్ని శ్రామికేతర అవలక్షణాలు ముఖ్యంగా అభివృద్ధి చెందిన దేశాలలో తలెత్తాయి. నాయకత్వంలో అరాచకత్వం కార్మికులకు కాపిటలిస్టు వ్యవస్థ మీద భ్రమలు “మానవత్వంతో కూడిన కాపిటలిజం” అని, కాపిటలిజానికి ప్రజల సంక్షేమమే ప్రధానమని, కంపెనీలలో షేర్లు ఇవ్వటం, పెన్షన్ ఫండ్స్ ని స్టాక్ మార్కెట్లో పెట్టటం, అవి కార్మికులను పెట్టుబడిదారీ విధానంలో భాగస్వాములను చేస్తున్నాయనే భ్రమలు కొల్పటం జరిగింది. అలాగే సోషల్ డెమోక్రటిక్ ప్రభుత్వాల మీద భ్రమలు పెరిగాయి. కాని 1970 దశకం నుండి ప్రారంభమైన సంక్షోభంతో ఆ భ్రమలు తొలిగాయి. 20 దశ శతాబ్దం ఆఖరు నుండి నయా ఉదార విధానాలను పెట్టుబడిదారీ వర్గం అవలంబిస్తుంది. వాటిని మన దేశంలాంటి అభివృద్ధి చెందుచున్న దేశాల మీద రుద్దటం జరుగుతుంది. అది మన దేశంలో ప్రత్యక్షంగా చూస్తున్నాం. 2008లో ప్రారంభమైన ఆర్థిక సంక్షోభంతో నయా ఉదారవాదం సైద్ధాంతికంగా బలహీన పడింది. కాని పూర్తిగా ఓడిపోయిందని భావించకూడదు. అందు వలన ప్రస్తుత కాలంలో ప్రపంచ కాపిటలిస్టు వ్యవస్థలో వచ్చిన, వస్తున్న మార్పులను కార్మిక సంఘాల నాయకులు క్షుణ్ణంగా అర్థం చేసుకోవాలి. అవి క్రింది కార్మికులకు బోధించేందుకు ప్రయత్నం

చేయాలి. క్రింది క్యాడర్ను ఎడ్యుకేట్ చేయాలి. వారు నిర్ణయాలు చేయటంలో ప్రత్యక్షంగా పాల్గొనాలి. సమస్యలపై డిబేట్ చేయగల సామర్థ్యం పెంపొందాలి. నాయకులు, మేధావులు మధ్య దొంతర స్థాఫ్ను అర్థనైజర్నును ఎడ్యుకేట్ చేయాలి. వారికి తర్ఫీదివ్వాలి, వారు తిరిగి వర్కర్నును సమీకరించాలి. వారిని ఎడ్యుకేట్ చేయాలి. ఇది నిరంతరం జరుగుతూ వుండాలి- Movement building requires understanding how learning and organization takes place at the bottom.

మరొక మార్క్సిస్టు మేధావి చెప్పినట్లు “మార్క్సు చెప్పినట్లుగా కమ్యూనిస్టు మాస్ స్ఫూర్తిని పెంపొందించే మనస్సుతో కార్మికవర్గం నిజాయితీవరులైన ప్రజలను (Mass Involvement) యిముడ్చుకొనే దిశగా చాలా క్రొత్త ప్రయత్నాలు చేయాలి. వినాశకరమైన కాపిటలిస్టు పార్లమెంటేతర శక్తిని కార్మికవర్గం పార్లమెంటరీ పంథాను మాత్రమే అంటిపెట్టుకొని దానిని ఓడించ లేదు. అందుకు మాస్ సమీకరణతో పార్లమెంటులోపల వున్న రాడికల్ వర్కింగ్ క్లాస్ శక్తులను బలపరుస్తూ పార్లమెంటేతర ప్రజా సమీకరణ జరగాలి”.

“ఇందుకనుగుణంగా పారిశ్రామిక కార్మికవర్గంలో పెద్ద మార్పు జరగాలి. ప్రజల మద్దతుతో, సహకారంతో ప్రజాపునాది బలమైన ఉద్యమాలతో భవిష్యత్లో కార్మిక వర్గం తన కర్తవ్యాన్ని నెరవేర్చ గలరు. ప్రథమంగా కార్మిక సంఘాలు అసంఘటిత కార్మిక వర్గాన్ని సమీకరించాలి. ఆ సంఖ్య భవిష్యత్లో ఇంకా పెరగనుంది. ఇంత వరకు కార్మిక సంఘాలు వాటియెడల వాటి హక్కుల పరిరక్షణకు అవసరమైనంత శ్రద్ధ చూపలేదనేది గమనించవలసిన విషయం. ఇకముందు అటువంటి పొరపాట్లు జరగకుండా చూడాలి”.

కార్మిక సంఘాలలో నాయకుల పెడ ధోరణులను అరికట్టాలి. వారు ప్రజాసామ్య పద్ధతిలో క్రింది నుండి ఎదగాలి. వారి వారి పునాదులను విస్మరించకూడదు. అలాగే అన్ని కమిటీలలో క్రింది నుండి క్యాడర్లు చర్చలలో పాల్గొనాలి. కార్మిక సంఘాలలో ప్రజాస్వామ్య సంప్రదాయాన్ని అమలు చేయాలి.

చివరగా కార్మిక సంఘాలకు రాజకీయ పార్టీ అవసరముంది. కార్మికవర్గం రాజ్యాధికారాన్ని పార్టీ ద్వారానే చేపట్టగలదు. ఆ పార్టీ కార్మిక సంఘాలను నిర్మించాలి. అలాగే సామాజిక ఉద్యమాలతో సంబంధాలు పెంచుకోవాలి. కార్మికులలో, సామాజిక ఉద్యమ కారుల్లో సోషలిజం స్ఫూర్తిని పెంచాలి. వారిని చైతన్య వంతులను చేయాలి. నయా ఉదారవాద కాపిటలిస్టు వ్యవస్థకు ప్రత్యామ్నాయం. సోషలిజం మాత్రమే అనేది గుర్తించే రాజకీయ చైతన్యం కార్మికులలో కలగాలి. అందురు రాజకీయ పార్టీ బాధ్యత వహించాలి.

✱

ఆర్థిక నిర్మాణంలో విస్తరిస్తున్న సంస్కరణ రాజకీయ నిర్మాణంలో కూడా సంస్కరణను తప్పనిసరి చేస్తోంది. సోషలిస్టు నరుకు ఆర్థిక వ్యవస్థ క్రమంలో సోషలిస్టు ప్రజాస్వామ్య నిర్మాణం కూడా భాగం కావాలి. రాజకీయ నిర్మాణంలో సంస్కరణలు లేకుండా ఆర్థికరంగంలో సంస్కరణలు లేకుండా ఆర్థికరంగంలో సంస్కరణలు విజయవంతం కావు. రాజకీయ రంగాన్ని సంస్కరించడం అనే విషయాన్ని మొత్తం పార్టీముందు చర్చనీయాంశం చేసేందుకు ఇది తగిన సమయమని పార్టీ కేంద్ర కమిటీ విశ్వసిస్తోంది. “పార్టీ, దేశ నాయకత్వ వ్యవస్థలలో సంస్కరణలపై” 1980 ఆగస్టులో కేంద్ర కమిటీ పాలిటికల్ బ్యూరో విస్తృత సమావేశంలో కామ్రేడ్ డెంగ్ జియాపింగ్ చేసిన ప్రసంగం రాజకీయ నిర్మాణ సంస్కరణలకు మార్గదర్శకత్వం వహించ గలదు.

పార్టీ, సోషలిస్టు వ్యవస్థల నేతృత్వంలో రాజకీయ, ఆర్థిక నిర్మాణ సంస్కరణల ముఖ్య ఉద్దేశం సోషలిజం అభివృద్ధి పూర్తిగా వినియోగించుకోవడం, ఉత్పత్తి శక్తులను అభివృద్ధి చేయడం. ఇంకోలా చెప్పాలంటే అభివృద్ధిచెందిన పెట్టుబడిదారీ దేశాల ఆర్థిక, రాజకీయ స్థాయిని మనం చేరుకోవాలి. ఆ దేశాల ప్రజాస్వామ్యంకంటే ఉన్నత ప్రమాణాలు కలిగిన పటిష్టవంతమైన ప్రజాస్వామ్యాన్ని మనం సృష్టించుకోవాలి. వారికంటే ఎక్కువ సంఖ్యలో, ఉన్నత ప్రమాణాలు గల సురిక్షితులైన కార్మికర్తలను సృష్టించేందుకు మనం ప్రయత్నించాలి. ఈ లక్ష్యాలు సాధించామా, లేదా అనే అంశం ప్రతిపదికగా సంస్కరణల శ్రేష్టతను నిర్ణయించాలి.

చైనా జనతా ప్రజాస్వామ్య నియంతృత్వం క్రింద ఒక సోషలిస్టు దేశం, దాని మౌలిక రాజకీయ వ్యవస్థ మంచిది అయినప్పటికీ మన నాయకత్వ వ్యవస్థలో, సంస్థాగత నిర్మాణంలో, పని తీరులో కొన్ని పెద్ద లోపాలు వున్నాయి. ఈ లోపాలలో ప్రధానమైనవి ఒకేచోట అధికారం విపరీతంగా కేంద్రీకృతం కావటం, తీవ్ర స్థాయిలో బ్యూరోక్రాటిజం, భూస్వామ్య పోకడల ప్రభావం; ఇవి ఇంకా రూపుమాపబడలేదు. ఉపయోగ కరమైన దానిని అభివృద్ధి చేయడం, హానికరమైన అంశాలను తొలగించడం, చైనా లక్షణాలతో కూడిన సోషలిస్టు ప్రజా స్వామ్యాన్ని నిర్మించడం మొదలైనవి రాజకీయ నిర్మాణ సంస్కరణ యొక్క ప్రధాన లక్ష్యం. శక్తివంతమైన, ఉన్నత స్థాయి ప్రజా స్వామ్యంతో కూడిన సోషలిస్టు రాజకీయ వ్యవస్థను నిర్మించడం ఈ సంస్కరణల దీర్ఘకాలిక లక్ష్యం. నిరంతర కృషి జరగనిదే ఈ లక్ష్యసాధన సాధ్యం కాదు.

(1987 అక్టోబరు 25, చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ జాతీయ మహాసభలకు సమర్పించిన నివేదిక నుండి)

కాలంచెల్లిన 'దున్నేవానికే భూమి'

వెంకట్ *

“అంధజ్యోతి” దినపత్రికలో వచ్చిన ఈ వ్యాసాన్ని పాఠకులకు అందిస్తున్నాం. వ్యక్తీకరించిన అభిప్రాయాలకు అనుకూలంగా గానీ లేక వ్యతిరేకంగా గానీ తమ అభిప్రాయాలను వ్యాస రూపంలో పత్రికకు పంపాల్సిందిగా మనవి చేస్తున్నాం. - సంపాదకుడు

వలసపాలన కాలం నుంచి కాంగ్రెస్, కమ్యూనిస్టు పక్షాలు భూ సంస్కరణల కోసం నినాదాలిచ్చాయి. అధికారంలోకి వచ్చిన కాంగ్రెస్ చట్టబద్ధ భూస్వామ్య విధానంగా వున్న జమీందారీ, ఇనాందారీలను రద్దుచేసింది. తర్వాత కూడా సాగిన రైతాంగ ఉద్యమాల ఫలితంగా అనేక భాళీలతో అయినా భూ సంస్కరణల చట్టాలను తీసుకొచ్చింది. ‘భూ సంస్కరణలంటే ఎల్లయ్యకో పుల్లయ్యకో భూమి పంచడం కాదని’ నాటి ముఖ్యమంత్రి నీలం సంజీవరెడ్డి చెప్పారు. ‘ఒక ధనిక రైతాంగ పొరను రక్షణ కవాటంగా వుంచే విధంగా భూ సంస్కరణలు వుండాలని’ నాటి ప్రధాని నెహ్రూ భావించారు. ఈ నాయకులు ఆశించిన విధంగానే గ్రామీణ ప్రాంతాలలో చారీ భూఖండాలు యాజమాన్యాలు రద్దు అయి, ధనిక రైతాంగ వ్యవస్థ ఏర్పడింది. ఈ పొర రెండు తరాలు గడిచే సరికి అస్తి పంపకాల ఫలితంగా కొద్దిగా పలచబడి మధ్యతరగతి రైతాంగంగా స్థిరపడ్డారు. గ్రామీణ ప్రాంతాలలో ఉమ్మడి కుటుంబాలు రద్దు అయి వ్యష్టి కుటుంబాల ఏర్పాటు దాదాపుగా 2000 సంవత్సరానికే పూర్తికావడంతో ‘విశాల భూఖండాలు’ అనే మాట ఆచరణలో లేకుండా పోయింది.

తొలినుంచి శూద్ర అగ్ర కులాల ధనిక రైతాంగం విద్యార్జనలోకి ప్రవేశించింది. 1970, తరువాత ఆంధ్రాలో వచ్చిన వెనుకబడిన కులాల రిజర్వేషన్ల ఫలితంగానూ, విద్యా వ్యాప్తి జరిగిన ఫలితంగానూ, భూమిపై యాజమాన్యం కల్గిన శక్తులలో అధిక భాగం, భూమిలేని కులాల నుంచి తక్కువ సంఖ్యలోనూ విద్యను అభ్యసించడం ప్రారంభించారు. దీనితో 1970-80ల మధ్యరైతాంగ కులాల నుంచి ఒక మాదిరి ఉద్యోగాల నుంచి, కొంచెం పెద్ద ఉద్యోగుల దాకా తయారయ్యారు. వీళ్ళ సంతానమే 2000 దాటేసరికి ఉన్నతోద్యోగాలలో స్థిరపడ్డ శ్రేణిగా ఎదిగింది. విద్య ఒక సోషల్ క్యాపిటల్ గా మారింది. ఈ క్రమం వలన, ఈ శ్రేణులు భూమి యాజమాన్య స్థితి నుంచి వైదొలగలేదు. కానీ భూమి నుంచి వచ్చే ఆదాయం ప్రధాన ఆదాయం పాత్ర నుంచి వైదొలిగింది. అదే సమయంలో మొదటినుంచి చిన్నతరహా భూ యజమానులుగా వున్నవారు కొద్దిపాటి అవకాశాలు దక్కించుకొన్నప్పటికీ ఎక్కువ లాభసాటికాని వ్యవసాయ రంగాన్నే (దీనిద్దం వ్యవసాయ వ్యయం

పెరగడం మాత్రమే కాదు) నమ్ముకొని దివాళా స్థితికి చేరుకున్నారు.

గ్రామాలను పరిశీలించినప్పుడు ఏవో కొన్ని గ్రామాలను మినహాయిస్తే అత్యధిక భూఖండం గల యజమాని భూమి 10-15 ఎకరాలకు మించడం లేదు. ఆదాయపరంగా విశ్లేషిస్తే ఏడాదిలో ఒకసారి మాత్రమే పండే ప్రాంతంలో వీళ్ళ నికర ఆదాయం కూడా (10, 15 ఎకరాలు కల్గినవారిది) అన్ని ఖర్చులను మినహాయిస్తే 1 లక్ష రూపాయలు కూడా రాని పరిస్థితి వుంది. అయితే ఇలాంటి రైతులు గ్రామంలో మహా వుంటే 4, 5 కుటుంబాలుగా మాత్రమే వున్నారు. గ్రామాలలో వున్నవారిలో 90 శాతం మార్జినల్, సన్నకారు రైతులు మాత్రమే అని దృష్టిలో వుంచుకొంటే రైతాంగం ఎంత దీన ఆదాయాలతో బ్రతుకులీడున్నవారో అర్థమవుతుంది. వ్యవసాయానికి తోడు మరో నికర ఆదాయం కూడా వుంటేనేకానీ జీవితం వెళ్ళమారని స్థితి గ్రామాలలో వుంది. నీటి పారుదల సౌకర్యాలు కలిగి, వ్యాపార పంటలకు మరలిన రైతాంగం పరిస్థితి (వాళ్ళకొచ్చే నష్టాలను బేరీజు వేస్తే ఇది కూడా కొంచెం ఆలోచించదగ్గ ప్రతిపాదనే అవుతుంది.) కాస్త మెరుగ్గా వుండవచ్చు.

ఇక గ్రామాలను చూసినప్పుడు మధ్యతరగతి, ధనిక రైతాంగం (వ్యవసాయ గణాంకాల ప్రకారం ధనిక రైతాంగం సంఖ్య తగ్గిపోతూ వస్తున్నది.) తాము ఇంకేమాత్రం భూములను సొంతంగా సాగుచేయాలనుకోవడం లేదు. ఉత్తరాంధ్ర గ్రామాల్లో తమ కులానికే చెందిన (దక్షిణ కోస్తా, గోదావరి జిల్లాలలో దళితులకు కూడా గణనీయమైన సంఖ్యలోనే కౌలుకి భూములిస్తున్నారని విన్నాను.) పేద, దిగువ మధ్యతరగతి వాళ్ళకు కౌలుక్రింద భూములను ఇస్తున్నారు. దాదాపుగా గ్రామాలలో 70 శాతం భూమి కౌలుక్రిందే వుంది. జమీందారీ యుగంలో భూమిని దున్నిన రైతాంగం పొరాడి మరీ హక్కులు సాధించుకొని, దానినుంచి మరింత ఉన్నత దశకు మారిన తర్వాత ఈ వర్గం ఇంకేమాత్రం భూమిని సొంతంగా సాగుచేసేందుకు ఆసక్తిని చూపించటం లేదు. భూమిని ఈ శ్రేణులు కౌలుకి అమర్చడం నడుస్తున్న చరిత్రగా వుంది.

ఈ కౌలుకిస్తున్న శ్రేణులు రెండు రకాలుగా వున్నాయి. ఉద్యోగస్తులుగానూ, చిన్నపాటి వ్యాపారులుగానూ మారిన రైతాంగ

కుటుంబాల వారు తమ వృద్ధులైన తల్లిదండ్రులను గ్రామాల్లోనే వుంచి భూమిని కౌలుకిస్తున్నారు. తల్లిదండ్రులు గ్రామాల్లోనే వున్నప్పటికీ ఇంకేమాత్రం తమ 'పూర్వపద్ధతుల్లో' వ్యవసాయాన్ని చేసే అవకాశాన్ని కోల్పోవడంతో కౌలుకివ్వక తప్పని పరిస్థితుల్లో వీళ్ళున్నారు. ఇలా ఉద్యోగాలకు, ఇతర వృత్తుల్లోకి మరలని శ్రేణులు సహితం అనిశ్చితిని, 'కూలీల అలభ్యత'ను కారణాలుగా చూపించి 'రిస్క్' అమ్ముకోవడం కోసం కౌలుకిస్తున్నారు. ఇక్కడ రిస్క్ అంటే కేవలం ఆర్థికమే కాదని, అది ప్రాణహాని అని కూడా అర్థంచేసుకోవాల్సిన అవసరం వుందని రాష్ట్రవ్యాప్తంగా సాగిన కౌలు రైతుల ఆత్మహత్యలు అర్థం చేయిస్తున్నాయి.

అయితే ఈ కౌలు సాధారణ అర్థంలో దోపిడీ అనగలమా అన్నది ఒక ప్రశ్నగా వున్నది. పట్నంలో ఒక ఫ్లాట్ అద్దెకిస్తే వచ్చే ఆదాయం 10 ఎకరాలు కౌలుకిస్తే వచ్చే ఆదాయం కన్నా ఎక్కువగా వున్న స్థితి వుంది. దీనిని గమనించినప్పుడు 'భూమి' ప్రాథమిక ఆదాయ వనరుగా కొనసాగుతున్నదా అనే అంశాన్ని ఆలోచించాల్సి వున్నది.

గ్రామీణ ప్రాంతాల నుంచి బస్తీలకు, పట్టణాలకు, నగరాలకు నిరాటంకంగా వలసలను ప్రోత్సహించిన కాలం ఒకటున్నది. దీనితో గ్రామాలలో 'పనిచేయగలిగే' శక్తి వున్న ప్రజానీకం సాంఘిక, ఆర్థిక కారణాల రీత్యా వృద్ధులు, పిల్లల్ని వదలి పనిదొరికే ప్రాంతాలకు వలస పోయారు. జాతీయ ఆదాయంలో వ్యవసాయ రంగం నుంచి వచ్చే ఆదాయం గణనీయంగా తగ్గుతూ వచ్చినా వ్యవసాయ రంగంపై ఆధారపడిన 'జనసంఖ్య' అంతగా తగ్గలేదని గణాంకాలు తెలియజేస్తున్నాయి. ఉదయం లేచి పట్నంకి బయల్దేరి తిరిగి రాత్రి వేళకి గ్రామాలకు చేరుకుంటున్నవారిని వ్యవసాయ కార్మికులుగా నమోదు చేయడం వల్లనే వ్యవసాయరంగంలో శ్రామికుల జనాభా ఎక్కువగా కనబడుతోంది. పట్టణాల మీద, నగరాల మీద ఒత్తిడి తగ్గించడానికి ఈ రోజున ప్రభుత్వాలు వివిధ రకాల పథకాల మీద గ్రామీణ ప్రాంతాలలో వేల కోట్ల రూపాయలు ఖర్చు చేస్తున్నప్పటికీ ఈ వలస క్రమాన్ని అడ్డుకోలేకపోతున్నాయి.

2006-07 జాతీయ వ్యవసాయ గణాంకాలను చూసినప్పుడు 158.32 మిలియన్ హెక్టార్ల భూమి సాగు అవుతూ వుంది. 0.5 హెక్టార్లలోపు నుంచి 10 హెక్టార్ల యజమానుల వరకూ తీసుకుంటే వీళ్ళ సంఖ్య 107.5 మిలియన్ కాగా వారి దగ్గర వున్న భూమి 118.75 హెక్టార్లు. 10 నుంచి 20 హెక్టార్లు భూమి కలిగినవారి సంఖ్య 0.06 మిలియన్ కాగా వీళ్ళ దగ్గర భూమి 0.88 మిలియన్ హెక్టార్లు. 20 హెక్టార్లు పైబడి భూమి కలిగినవారు 0.1 మిలియన్ కాగా వీళ్ళ దగ్గర భూమి 0.35 మిలియన్ హెక్టార్లు. 1995-96 గణాంకాలతో పోల్చినప్పుడు 10 హెక్టార్లకు పైబడి వున్నవారి దగ్గర 24.16 మిలియన్ హెక్టార్ల భూమి వుండగా 2005-06 నాటికి

వీళ్ళ దగ్గరున్న భూమి 12.10 మిలియన్ హెక్టార్లకు పడిపోయింది. 2010-11 లెక్కలు ఇంకా అందుబాటులోకి రాలేదన్నది గమనించాల్సి వుంది.

మొత్తంగా చూసినప్పుడు భూమి వ్యక్తిగత ఆస్తుల విభజన క్రింద గ్రామసీమల్లో పూర్తిగా విభజన చెందింది. మిగులు భూమిగా తేల్చడానికి వీలైన భూమి ఇంకా మిగిలే వుందని అనుకున్నా అది ప్రజల అవసరాలను ఏమాత్రం తీర్చేదికాదు. పారిశ్రామికాధిపతులకు పెట్టుబడిదారీ పరివర్తనలో భాగంగా ప్రజల సామూహిక జీవన వనరులుగా వున్న వేలాది ఎకరాలను ధారాదత్తం చేస్తున్నారన్నది కూడా గమనంలోకి తీసుకోవాలి. గ్రామసీమల్లో ఈ రోజున పెట్టుబడి పూర్తి స్థాయిలో ప్రవేశించింది. ఎకరాకు ఆహార పంటలకు పెడుతున్న పెట్టుబడిలో దాదాపు సగభాగం విత్తన, పురుగుమందుల కంపెనీ యాజమాన్యాల జేబుల్లోకి చేరుతుంది. బ్యాంకుల రుణ సదుపాయాలు వ్యక్తిగత స్థాయిలో రైతులకు మేలుచేసినా వాళ్ళు చెల్లిస్తున్న వడ్డీలు పారిశ్రామికాధిపతులకు పెట్టుబడిగానే ఉపకరిస్తున్నది. ఒక్కమాటలో వ్యవసాయరంగంలో ఏవో మారుమూల ప్రాంతాలను మినహాయిస్తే పూర్తిస్థాయిలో పెట్టుబడిదారీ సంబంధాలు ప్రవేశించాయి.

చారిత్రక భౌతికవాద సూత్రాల ప్రకారమే పెట్టుబడిదారీ అభివృద్ధి అనేది అనివార్యం. ఈ దశ లేకుండా నిరపాయకరంగా దీనికన్నా ఉన్నత దశలోకి ప్రవేశించగలం అనుకోవడం అర్థశాస్త్ర నియమాలకే వ్యతిరేకం. పెట్టుబడిదారీ అభివృద్ధి అనేది సామాజిక చలన సూత్రాలలో భాగం. దేశం ఈ దశలోకి ప్రవేశించిందని గుర్తించాలి. 'పెట్టుబడి ఆదిమానవుణ్ణి నహితం తనలోకి ఉడ్చివేస్తుందనే' సూత్రాన్ని దృష్టిలో వుంచుకుంటే, ఆదిమానవ జీవనంలోకి పోయి వాళ్ళకి నాయకత్వం వహించి 'దున్నేవానికి భూమి ఇరుసుగా వ్యవసాయ విప్లవం' అనే నినాదంలోని సామంజస్యం ప్రశ్నార్థకమవుతుంది. గ్రామాల నుంచి నగరాలకు, పట్టణాలకు పారిశ్రామిక, సేవారంగంలోకి తరలివస్తున్న శక్తులను పురోగామి శక్తులుగా గుర్తించాలి. 'దున్నేవానికి భూమి' అనే నినాదం విశాల భూఖండాలను అత్యంత మొరటు పద్ధతుల్లో సాగుచేస్తున్న కాలం నాటిదని గుర్తించాలి. నిజానికి తీవ్ర నిషేధం, నిర్బంధం వున్న నిర్మాణాలు వ్యూహాత్మక రక్షణ పేరుతో అడవుల్లోకి తిరోగమించాయి. ఇక ప్రజాస్వామ్య పద్ధతులను ఉపయోగిస్తామంటున్న నిర్మాణాలు సహితం గ్రామసీమల్ని ఖాళీచేశాయి. నిజానికి నిర్బంధం, అణచివేత మాత్రమే వీళ్ళను వెనక్కు తరమలేదు. సమాజ చలన సూత్రాలను గమనంలోకి తీసుకోకపోవడం చేతనూ, గ్రామసీమల్లో తామనుకొంటున్న ఉత్పత్తి సంబంధాలు అదృశ్యం కావడం మూలంగానూ, అలాంటి ఉత్పత్తి సంబంధాలున్న ప్రాంతాలకు వీళ్ళు తరలివెళ్ళారన్నది అర్థం చేసుకుంటే మరింత సమంజసంగా వుంటుంది. *

నయా ఉదారవాద విధాన పుత్రికే నూతన విద్యా హక్కు చట్టం

అనిల్ సద్గోపాల్ *

భవిష్యత్ దార్శనికత లోపించిన విద్యా హక్కు చట్టం, ప్రపంచ మార్కెట్ కు
అవసరమైన సేవలు అందించే బానిస సేవకులను తయారుచేసేదిగా వుంది.

నూతన విద్యా హక్కు చట్టం ప్రాథమిక విద్యా హక్కును తిరస్కరించడమేగాక, సమాన విద్యావకాశాల కల్పన లక్ష్యాన్ని సాధించలేదు. ప్రభుత్వ నిధులతో మరో కొత్త చట్టాన్ని నయా ఉదారవాద చట్టం స్థానంలో ప్రవేశపెట్టాలి.

భారతదేశంలో 1991లో మార్కెట్ అనుకూల సంస్కరణలు ప్రారంభమయ్యాక విద్యారంగానికి సంబంధించి అత్యంత సంతోషకరమైన, ప్రోత్సహించదగిన పద్ధతిని తమిళనాడులోని ఈరోడ్ జిల్లాలో ప్రవేశపెట్టారు. 1900లలో ప్రపంచ బ్యాంక్ నిధులతో ప్రవేశపెట్టిన జిల్లా ప్రాథమిక విద్యా కార్యక్రమం (డి.పి.ఇ.పి.), అలాగే ఈ శతాబ్ది మొదటి దశాబ్దంలో ప్రవేశపెట్టి, ఎంతో గొప్పగా ప్రచారం జరుగుతున్న సర్వశిక్ష అభియాన్ (ఎస్.ఎస్.ఎ.) పథకానికి దీనికి ఏమాత్రం సంబంధం లేకపోవడం వల్ల ఇది మంచి కార్యక్రమంగా మనం పరిగణిస్తున్నాము. అంతేకాదు బ్రహ్మాండమైనదిగా చెప్పిన “పిల్లలకు ఉచిత, నిర్బంధ విద్యా చట్టానికి (ఆర్.టి.ఇ. చట్టంగా ప్రచారమైంది) కూడా ఈరోడ్ జిల్లాలో ప్రవేశపెట్టిన పద్ధతికి సంబంధం లేదు. ఈరోడ్ జిల్లా కలెక్టరు ప్రవేశపెట్టిన సరళమైన చట్టాన్ని వివరిస్తూ, దేశవ్యాప్తంగా ఉత్సవాలు చేయవలసిన అవసరం వుంది.

కలెక్టరు, డాక్టరు ఆర్. అంబేద్కర్, ఆయన సతీమణి డాక్టరు ఎం. శ్రీవిద్యలు కలెక్టరు కార్యాలయానికి సమీపంలో కుమలం కుంతయ్ లో గల తమిళ మాధ్యమ పంచాయతీ యూనియన్ (ప్రభుత్వ) స్కూలుకు వెళ్ళారు. ఇతర తల్లిదండ్రుల మాదిరిగానే కలెక్టరు, ఆయన సతీమణి వరుసలో నుంచుని తమ కుమార్తె గోపికను స్కూలులో చేర్పించారు. అంతేకాదు ప్రభుత్వం మధ్యాహ్న భోజనం పథకం క్రింద పెడుతున్న ఆహారమే తింటుందని, ఇంటి వద్ద నుంచి పంపే భోజనం చేయబోదని స్కూలు హెడ్మిస్ట్రెస్ ఎస్. రాణికి చెప్పారు.

రంగులు వేసే యూనిట్ లో పనిచేసే కార్మికుల పిల్లలు, ఆటో డ్రైవర్లు, రోజువారీ పనులు చేసుకునే, చేనేత పనివారల పిల్లలే గోపిక సహచర విద్యార్థులు. ప్రజలు చెల్లించే పన్నుల ద్వారా

వచ్చే ఆదాయం నుంచి ప్రభుత్వం చెల్లించే వేతనాలు అనుభవిస్తున్న అధికారులు, ఎం.పి.లు, ఎం.ఎల్.ఎ.లు, మంత్రులు, న్యాయ వ్యవస్థలో పనిచేస్తున్నవారు, స్కూళ్ళు, కాలేజీల్లో పనిచేసే ఉపాధ్యాయులు తదితర ఉద్యోగులు కూడా తమ పిల్లలను చుట్టుపట్ల స్కూళ్ళలో, కాలేజీల్లో చేర్పించినట్లయితే రెండు గొప్ప విప్లవాత్మకమైన మార్పులు వస్తాయి.

సమాజంలో ఉన్నత స్థానంలో వుంటూ గౌరవం పొందుతున్న ఈ విద్యావంతులు ప్రభుత్వ వ్యవస్థపట్ల విశ్వాసం ప్రకటించినట్లయితే, ప్రభుత్వ స్కూలు వ్యవస్థ 1970 నాటికి ముందున్న పూర్వ వైభవ స్థితికి చేరడం సాధ్యమవుతుంది. 1970 తర్వాత ప్రభుత్వ స్కూళ్ళ నుండి మిడిల్ క్లాస్ ను తొలగించి ప్రైవేటు స్కూళ్ళకు అప్పగించారు. ఇది మొదటి మార్పు. మౌలిక సదుపాయాలు లేని, టీచర్లు సరిగా స్కూళ్ళకు రారని, టీచరు పోస్టులు భర్తీ చేయడంలేదని, సరైన వేతనాలు వుండవని, శిక్షణలేని పాఠాటిచర్లు వుంటారని, విద్యార్థులకు తగినట్లుగా ఉపాధ్యాయుల నిష్పత్తి లేదని, బోధనకు, అభ్యాసానికి అవసరమైన సాధనాలుండవని, మరుగుదొడ్లు లేవని, ఉన్నచోట పనిచేయవని తదితర అనేక ఫిర్యాదులు, ఆరోపణలు పిల్లలంతా ఒకేరకమైన స్కూళ్ళలో చదివితే వుండవు. వలస పాలనా కాలంనాటి పాలనా వ్యవస్థ స్థానంలో ప్రజాస్వామ్యయుతమైన, వికేంద్రీకరించబడిన, ప్రజల భాగస్వామ్య పాలనా విధానం ఏర్పడుతుంది. బోధనాంశాలు, బోధనా విధానం మెరుగవుతాయి. ఉపాధ్యాయులు నూతన పద్ధతులను, సృజనాత్మకతను సంతరించుకుంటారు. మెకాలే నాటి పాఠ్య పుస్తకాలను, వాటిలో వున్న అంశాలను, అంచనాల నియమ నిబంధనలను ప్రశ్నించగలుగుతారు. నిధుల కొరతతో అల్లాడి పోతున్నట్టు చేసే తప్పుడు ప్రచారాన్ని నేటి నయా ఉదారవాద ప్రభుత్వమైనా నిలిపివేస్తుంది. ఈ స్కూళ్ళలోనే పాలకవర్గాలు, ప్రభుత్వం నుండి వేతనాలు పొందుతున్నవారి పిల్లలు చదువుతూ వుండడం వల్ల రాజకీయ ప్రాధాన్యత గల ఎజెండాగా తీసుకుని విద్యారంగానికి కేటాయింపులు పెంచడం ప్రారంభిస్తారు.

ఈ మార్పుతోపాటు స్కూలు విద్య ప్రైవేటీకరణ, వ్యాపారీకరణ ధోరణి వేగంగా వెనకపట్టు పట్టడం ప్రారంభమవుతుంది.

* ప్రముఖ మార్క్సిస్టు మేధావి, విద్యావేత్త

మాజంలో శక్తివంతమైన, పలుకు
డి కలిగిన వర్గాల పిల్లలు సైతం
ప్రభుత్వ స్కూళ్ళలో చేరడం ప్రారంభ
మవుతుంది. అప్పుడు ప్రభుత్వ
స్కూళ్ళకు యిప్పుడున్న అవస్థలన్నీ
తప్పతాయి. ఇది రెండో పెద్ద విప్లవా
త్మక మార్పు. అలాగే మానవ
వనరుల అభివృద్ధి మంత్రిత్వ శాఖ
మంత్రి కపిల్ సిబాల్ అనుసరించే

ఈ చట్టం వల్ల స్కూలు విద్య వ్యాపార వస్తువుగా మారడం మరింత
వేగవంతమవుతుంది. మరోవైపు పేదవర్గాలకు యిందులో చోటు దక్కదు. నేను పైన పేర్కొన్న
ఆరోగ్యకరమైన మార్పులకు ఈ విధానం ప్రధాన అడ్డంకి అవుతుంది. ఈ మార్పులు
అంతిమంగా పరిసరాల్లోని స్కూళ్ళలోనే అన్ని వర్గాల పిల్లలు చదివే ఉమ్మడి స్కూలు విద్యా
వ్యవస్థ (సి.ఎస్.ఎస్.-ఎన్.ఎస్.) అమలుకు కొత్త చట్టం రూపొందించవలసి వుంటుంది.
రాజ్యాంగంలో పొందుపరిచిన విధంగా రాజ్యపాలనా వ్యవస్థ పునర్ నిర్మాణం జరగాలంటే
విద్యా వ్యవస్థలో యిలాంటి చరిత్రాత్మక మార్పు తీసుకురావడం ఒక్కటే మార్గం.

కార్పొరేట్ రంగం అనుకూలమైన, విద్యారంగంలో (ఉన్నత విద్యతో
సహా) ప్రభుత్వ, ప్రైవేటురంగ భాగస్వామ్యం (పి.పి.పి.), అలాగే
విద్యార్థులకు బ్యాంకు రుణాలు లాంటివి ఎంత మాత్రం అవసరం
వుండదు. దీనివల్ల సమాజానికి మరో గొప్ప మేలు జరుగుతుంది.
పరిసరాల్లోనే వుండే ప్రభుత్వ, ప్రైవేటు స్కూళ్ళకే పిల్లలు వెళ్ళడం
వల్ల పిల్లలకోసం ఏర్పాటుచేసే స్కూలు బస్సుల అవసరం వుండదు.
దీనివల్ల ఇంధనం, రోడ్ల వినియోగం తగ్గిపోతుంది. ఆర్థిక పరిస్థితితో
నిమిత్తం లేకుండా పిల్లలంతా పరిసరాల్లోని స్కూళ్ళలో చదవడం
వల్ల జాతీయ సమైక్య భావన ఏర్పడుతుంది.

అయితే ఆర్.టి.ఇ. చట్టం ఇందుకు భిన్నంగా వివక్షా
పూరితంగా బహుళ అంతరాల స్కూలు విద్యా వ్యవస్థను
కాపాడేలాగా రూపొందించారు. ఈ చట్టం వల్ల స్కూలు విద్య
వ్యాపార వస్తువుగా మారడం మరింత వేగవంతమవుతుంది.
మరోవైపు పేదవర్గాలకు యిందులో చోటు దక్కదు. నేను పైన
పేర్కొన్న ఆరోగ్యకరమైన మార్పులకు ఈ విధానం ప్రధాన అడ్డంకి
అవుతుంది. ఈ మార్పులు అంతిమంగా పరిసరాల్లోని స్కూళ్ళలోనే
అన్ని వర్గాల పిల్లలు చదివే ఉమ్మడి స్కూలు విద్యా వ్యవస్థ
(సి.ఎస్.ఎస్.-ఎన్.ఎస్.) అమలుకు కొత్త చట్టం రూపొందించవలసి
వుంటుంది. రాజ్యాంగంలో పొందుపరిచిన విధంగా రాజ్యపాలనా
వ్యవస్థ పునర్ నిర్మాణం జరగాలంటే విద్యా వ్యవస్థలో యిలాంటి
చరిత్రాత్మక మార్పు తీసుకురావడం ఒక్కటే మార్గం.

ఈరోడ్ జిల్లా కలెక్టరు చూపిన ఆదర్శవంతమైన మార్గం పైన
తెలిపినట్లుగా మార్పుకు ఎంతమాత్రం అవకాశం లేదు. ఇటీవల
కాలంలో భారత ప్రభుత్వం రాజ్యాంగం హామీ యిచ్చిన ప్రజల
ప్రజాస్వామిక హక్కుల పరిరక్షకురాలిగా, సమానమైన అభివృద్ధి,
ప్రజా సంక్షేమం కోసం పనిచేసేదిగా కాకుండా, నయా ఉదారవాద
పెట్టుబడి ఏజెంట్ గా ఎక్కువగా పనిచేస్తోంది. ప్రపంచ వాణిజ్య
సంస్థ - వాణిజ్యం, సేవలపైన సాధారణ ఒప్పందం (డబ్ల్యు.టి.ఒ.
- గాట్స్) అజెండా ప్రకారం, ప్రపంచ పెట్టుబడికి ఆకర్షణీయమైన
మార్కెట్లలో ఒకటిగా భారత విద్యారంగాన్ని బార్లా తెరిచి వుంచేదిగా
కేంద్ర ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న విధానం వుంది. ప్రభుత్వం
తీసుకుంటున్న అనేక చర్యలు ఈ విషయాన్ని స్పష్టం చేస్తున్నాయి.

పి.పి.పి., అధిక ఫీజులు చెల్లించే స్కూల్స్, రుణాల చెల్లింపుకు,
తిరిగి రుణాల మంజూరు, అటు పెట్టుబడిదారులకు (కార్పొరేట్
సంస్థలు) ఇటు వినిమయదారులకు (విద్యార్థులు, తల్లిదండ్రులు)
పన్ను రాయితీలు అనేక విధానపరమైన చొరవలను ప్రభుత్వం
ప్రకటిస్తోంది. విదేశీ యూనివర్సిటీ బిల్లుతో సహా అనేక మార్కెట్
అనుకూల చట్టాలను సిద్ధం చేస్తున్నారు. చట్టసభలకు మాత్రమే
వున్న విధానపరమైన నిర్ణయాలు చేసే అధికారాలను నెమ్మదిగా
కార్పొరేట్ సంస్థలకు లేదా వారి ఎన్.జి.ఓ.లు, ఫౌండేషన్లకు
అప్పగిస్తున్నారు.

విద్య లక్ష్యం యికపైన ప్రజాస్వామ్య, సోషలిస్టు, సెక్యులర్,
సమానమైన, విజ్ఞానవంతమైన సమాజ నిర్మాణంగా వుండబోవడం
లేదు. 11వ పంచవర్ష ప్రణాళిక, శ్యాంపిత్నేడ రూపొందించిన నాలెడ్జి
(విజ్ఞానం) కమిషన్, ఉన్నత విద్య నవీనీకరణ, పునరుజ్జీవనం కోసం
చేసిన యశపాల్ కమిటీలు సమర్పించిన నివేదికలు, యితర
విధానపరమైన పత్రాలు యిదే అంశాన్ని స్పష్టం చేస్తున్నాయి. ఇవన్నీ
ఉన్నత విద్యను నిపుణులైన శ్రామికులను తయారుచేసేవిగా, అదీ
ప్లంబర్ల (ఇనుప గొట్టాలు తదితరాలు మరమ్మత్తు చేసేవారు)
మొదలుకొని ఎలక్ట్రిషియన్లు, ఆర్థికవేత్తలు, ఐ.టి. నిపుణులు, అణు
పరిజ్ఞాన ఇంజనీర్లు, బయో సాంకేతిక నిపుణులు, తదితరు
లందరినీ ప్రపంచ మార్కెట్ కు బానిసల్లాగా సేవలు అందించే
వారిగానే తయారుచేస్తున్నారు.

స్కూలు విద్యకు సంబంధించి నయా ఉదారవాద విధానంలో
కీలకమైన అంశాలను పరిశీలించండి. అవి : (ఎ) కేంద్రీయ
విద్యాలయాలు, నవోదయ విద్యాలయాలు లేదా 11వ పంచవర్ష
ప్రణాళికలో పేర్కొన్న సమితి స్థాయి మోడల్ స్కూళ్ళు, వివిధ
రాష్ట్రాలు, కేంద్ర పాలిత ప్రాంతాలలో తత్సమానమైన విద్యాల
యాలు లాంటి అత్యధికంగా సంపన్న వర్గాలకు అందుబాటులో
వుండే కొన్ని స్కూళ్ళు మినహా మొత్తం స్కూలు విద్యా వ్యవస్థను
ధ్వంసం చేయడం ద్వారా కొత్త మార్కెట్లను సృష్టించి అప్పగించడం;
(బి) కార్పొరేట్ సంస్థలు, ఎన్.జి.ఓ.లు, మత సంస్థలకు పి.పి.పి.ల
ద్వారా ప్రభుత్వ నిధులు మళ్ళించడం, ధనికుల పిల్లలు చదివే
స్కూళ్ళకు నిధులు మంజూరు, రీఫైనాన్స్ రుణాలు, నగదు

బదిలీలు, పన్ను మినహాయింపులు; (సి) పిల్లలందరికీ సమాన నాణ్యమైన విద్యను అందించవలసిన రాజ్యాంగపరమైన బాధ్యత నుంచి వేగంగా తప్పుకోవడం. హాస్యాస్పదమైన ఆర్.టి.ఇ. చట్టం రూపొందించడానికి గల నేపథ్యం యిది.

16 (సామాజిక న్యాయం)లను ప్రభుత్వం ఉల్లంఘిస్తున్నది.

నయా ఉదారవాద ఆర్థిక వ్యవస్థకు సంబంధించిన రెండవ అంశం చూద్దాం. ఈ చట్టం ద్వారా ప్రభుత్వం కావాలనే విద్య ప్రైవేటీకరణ, వ్యాపారీకరణ విధానం అనుసరిస్తున్నది. ఈ

చట్టంలోని అత్యంత అధ్వాన్నమైన అంశం - 'ప్రత్యేక కేటగిరి స్కూళ్ళు', ప్రైవేటు స్కూళ్ళు, ప్రభుత్వం సహాయంతో లేదా సహాయం లేకుండా నడిచే స్కూళ్ళలో (సెక్షన్-12) బలహీన వర్గాలు, అణచివేతకు గురైన విద్యార్థులకు 25 శాతం సీట్లు రిజర్వు చేయడం. ఈ అంశం ప్రకారం ప్రభుత్వ పాఠశాలలతో పోలిస్తే యిప్పుడే కాదు, ఈ చట్టం అమలుచేశాక కూడా ప్రైవేటు స్కూళ్ళలో విద్యా ప్రమాణాలు ఎక్కువ అని ప్రభుత్వమే ప్రకటిం

నయా ఉదారవాద ఆర్థిక వ్యవస్థకు సంబంధించిన రెండవ అంశం చూద్దాం. ఈ చట్టం ద్వారా ప్రభుత్వం కావాలనే విద్య ప్రైవేటీకరణ, వ్యాపారీకరణ విధానం అనుసరిస్తున్నది. ఈ చట్టంలోని అత్యంత అధ్వాన్నమైన అంశం - 'ప్రత్యేక కేటగిరి స్కూళ్ళు', ప్రైవేటు స్కూళ్ళు, ప్రభుత్వం సహాయంతో లేదా సహాయం లేకుండా నడిచే స్కూళ్ళలో (సెక్షన్-12) బలహీన వర్గాలు, అణచివేతకు గురైన విద్యార్థులకు 25 శాతం సీట్లు రిజర్వు చేయడం. ఈ అంశం ప్రకారం ప్రభుత్వ పాఠశాలలతో పోలిస్తే యిప్పుడే కాదు, ఈ చట్టం అమలుచేశాక కూడా ప్రైవేటు స్కూళ్ళలో విద్యా ప్రమాణాలు ఎక్కువ అని ప్రభుత్వమే ప్రకటించడం అన్నమాట.

చడం అన్నమాట.

మంత్రి కపిల్ సిబాల్ విద్యా వివక్షను మరింతగా పెంచేలాగా మాట్లాడారు. 2010 ఫిబ్రవరిలో న్యూఢిల్లీలో శక్తివంతమైన స్కూల్ లాబీ నిర్వాహకుల సమావేశంలో సిబాల్ మాట్లాడుతూ, ఆయా స్కూళ్ళు ఫీజులు పెంచుకోవచ్చునని, తమకు అనుకూలంగా టీచర్లకు వేతనాలను తగ్గించవచ్చునని అన్నారు. అయితే రాష్ట్రాలలో యిప్పుడున్న చట్టాలు, ఫీజులు నియంత్రించడానికి ప్రభుత్వాలకు అధికారం కల్పిస్తున్నాయి కదా అని ప్రశ్నించగా, విద్య ఉమ్మడి జాబితాలో వున్నందున కేంద్రం చట్టానికి భిన్నంగా రాష్ట్రాలు, కేంద్ర పాలిత ప్రాంతాల చట్టాలు వున్నట్లయితే అవి నిరుపయోగమవుతాయని సిబాల్ సమాధానం యిచ్చారు. "వినియోగదారుడే ఖర్చు చెల్లించాలి" అన్న ప్రపంచ బ్యాంక్ ఆదేశాలు సిబాల్ వాదనలో వ్యక్తమైంది.

ఫీజుల పెంపును నిరసిస్తూ కొద్ది సంవత్సరాలుగా తల్లిదండ్రులు చేస్తున్న ఆందోళనలు ఫలితం యివ్వకపోవడానికి కచ్చితంగా కారణం యిదే. వ్యాపార ధోరణికి అనుకూలతను విడనాడకుండా తల్లిదండ్రుల ఆందోళన లక్ష్యం నెరవేరదు. ప్రైవేటు స్కూళ్ళు నియంత్రించడానికి రాష్ట్రాలకు, కేంద్రపాలిత ప్రాంతాలకు రాజ్యాంగం యిచ్చిన అధికారాన్ని పునరుద్ధరించవలసిందిగా తక్షణం కదిలి డిమాండ్ చేయాలి. వాస్తవంగా ఈ అంశం గానీ, చట్టంలోని రాజ్యాంగ లక్ష్యాలకు తూట్లు పొడిచిన, వక్రభాష్యాలు చెప్పిన అంశాలు గానీ ఆర్టికల్ 19(1)(జి) క్రింద తమకు గల హక్కు కోసం ప్రైవేటు స్కూలు లాబీకి అవకాశం కల్పించాయి. ఆర్టికల్ 19(6) క్రింద ప్రైవేటు సంస్థలపైన "సామాన్య ప్రజల ప్రయోజనాలను దృష్టిలో వుంచుకుని", "సహేతుకమైన ఆంక్షలు" విధించడానికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలకు అధికారం లభించింది.

ప్రభుత్వం ఎన్ని గొప్పలు చెప్పుకుంటున్నప్పటికీ నాణ్యతా ప్రమాణాలు గల సార్వత్రిక విద్యను అందించాలన్న రాజకీయ సంకల్పం క్రమంగా క్షీణించిపోయింది. 1986 నుండి విద్యారంగానికి కేటాయింపుల శాతం గణనీయంగా తగ్గిపోవడం లేదా దాదాపు స్థిరంగా వున్న పరిస్థితిని గమనిస్తే రాజకీయ సంకల్పం క్షీణత స్పష్టమవుతుంది.

ఆర్.టి.ఇ. చట్టం రూపకల్పనకు నయా ఉదారవాద ఆర్థిక వ్యవస్థకు చెందిన రెండు అంశాలు ప్రేరేపించాయి. మొదటిది, సమాజంలోని వివిధ సామాజిక వర్గాల ప్రజలకు తమ సామాజిక ఆర్థిక, సాంస్కృతిక హోదాను లేదా ఆర్థిక స్థితి లేదా కొనుగోలు శక్తిపైన ఆధారపడి చదువు అందుబాటులో వుంటుంది. 'స్కూలు' సెక్షన్ 2లోని క్లాజు (ఎన్)లో యిచ్చిన నిర్వచనం ద్వారా ఈ విషయం మనకు స్పష్టమవుతుంది. అందులో వివిధ ప్రమాణాలు, అవకాశాలున్న స్కూళ్ళను నాలుగు కేటగిరిలుగా విభజించారు.

కేటగిరిల వారీగా ఆర్.టి.ఇ. చట్టాన్ని విడగొట్టాలని చట్టం వక్కాణించింది. ఉదాహరణకు కొన్ని పరిస్థితుల్లో మరో స్కూలుకు విద్యార్థులు మారడానికి సెక్షన్ 5 అవకాశం కల్పిస్తుంది. అయితే ఆ వెంటనే కొన్ని కేటగిరిల స్కూళ్ళకు - కేంద్రీయ విద్యాలయాలు, నవోదయ స్కూళ్ళు, యితర యిలాంటి స్కూళ్ళు, ప్రైవేటు స్కూళ్ళకు మారడానికి అవకాశాలు లేకుండా ఆంక్షలు పెట్టింది. అంటే దీని అర్థం, ప్రభుత్వం అధిక ప్రమాణాలు గల స్కూళ్ళుగా చెపుతున్న వాటిలో చేరడానికి 80 శాతం మంది పిల్లలకు అవకాశాలను నిరాకరిస్తున్నది. పిల్లలకున్న విద్య ప్రాథమిక హక్కు మూలసూత్రాన్నే ప్రభుత్వ ఈ మోసపు చర్య ధ్వంసం చేస్తున్నది. విద్యా హక్కు చట్టం ఆర్టికల్ 14 (చట్టం అందరికీ సమానం), ఆర్టికల్ 15 (ప్రభుత్వం వివక్ష చూపడాన్ని నిషేధిస్తుంది), ఆర్టికల్

ఈ ప్రత్యేక 'నాణ్యమైన విద్యాలయాల్లో' 25 శాతం రిజర్వేషన్ కల్పన హాస్యాస్పదమైన అంశమని చెప్పడానికి మరో కారణం కూడా వుంది. ప్రభుత్వం కల్పించిన ఈ అవకాశాన్ని పూర్తిగా అమలు జరిపినట్లయితే మానవ వనరుల అభివృద్ధి మంత్రిత్వ శాఖ, జాతీయ విశ్వవిద్యాలయ ప్రణాళిక మరియు పాలన (ఎన్.యు.ఇ.సి.ఎ.) రూపొందించిన విద్యా విభాగం జిల్లా సమాచార వ్యవస్థ (డి.ఐ.ఎస్.ఇ.) 2010లో వేసిన అంచనాల ప్రకారం ఒకటవ తరగతి (లేదా నర్సరీ)లో 18 లక్షల మంది పిల్లలకు ఈ విద్యా సంవత్సరంలో ప్రవేశం లభిస్తుంది. ఇదే సమయంలో ప్రభుత్వ స్కూళ్ళలో 2-2.5 కోట్లమంది పిల్లలు చేరడానికి సిద్ధంగా వున్నారు. తమ పరిసరాల్లోనే వున్న ప్రైవేటు స్కూళ్ళలో పిల్లలను చేర్చే హక్కు ఈ సంవత్సరం నుంచి లభించిందని, వీరంతా ఎంతో అదృష్టవంతులని

రేడియో ద్వారా ప్రభుత్వం రోజంతా ప్రచారం సాగిస్తోంది.

ఇటీవల ఒక హిందీ దినపత్రికలో ఒక వార్త ప్రచురించబడింది. మధ్యప్రదేశ్ లో 2 లక్షల జనాభా కలిగి వున్న ఇటార్పి పట్టణంలో 90 శాతం ఆర్.టి.ఇ. చట్టం అమలుజరిపారనేది ఆ వార్త సారాంశం. 25 శాతం ప్రవేశం అవకాశం క్రింద 262 మంది పిల్లలను చేర్చవలసి వుండగా 240 మందిని యింతవరకు చేర్చినట్లుగా వార్తలో పేర్కొన్నారు. మరి ఇటార్పిలో వున్న తక్కిన వేలాదిమంది పిల్లల భవిష్యత్ ఏమిటి? అపసవ్యమైన ఆలోచనా విధానంలో ఆర్.టి.ఇ. చట్టంలో 25 శాతంమందికి అవకాశం అన్నదానిలోనే వుంది.

25 శాతం ప్రవేశం అంశాన్ని చట్టంలో చేర్చడం ద్వారా ప్రభుత్వం మరో రహస్య ఎజెండాను కూడా నెరవేర్చుకుంది. 2004-05లోనే సిబిఎల్ అధ్యక్షతన గల కేంద్ర విద్య సలహా బోర్డు (సి.ఎ.బి.ఇ.) ఈ చట్టాన్ని రూపొందించింది. అనంతరం దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాల్లో విస్తృతంగా ప్రచారం సాగించారు. ఇందుకోసం తరచుగా క్రిందిస్థాయిలో కమ్యూనిటీ నాయకత్వాన్ని కూడా ఉపయోగించుకున్నారు. 2006లో బీహార్ లో ప్రభుత్వం ఉమ్మడి స్కూలు వ్యవస్థ కమిషన్ ను ఏర్పాటుచేయవలసిందిగా ప్రభుత్వాన్ని ఒప్పించడం జరిగింది. అయితే నయా ఉదారవాద విధానాల అమలులో భాగంగా ముఖ్యమంత్రి నితీష్ కుమార్ కమిషన్ నివేదికను చెత్తబుట్టపాలు చేశారు. ఈ కొత్త చట్టం అమలులోకి వచ్చిన తర్వాత 25 శాతం సీట్ల కేటాయింపు అవకాశం క్రింద కమ్యూనిటీ నాయకులు తమ పిల్లలను, యితర పిల్లలను పరిసరాల్లోని స్కూళ్ళలో చేర్పించడానికి యత్నిస్తూ ఉమ్మడి స్కూళ్ళ ఏర్పాటు ఉద్యమం నుండి వైదొలిగారు. కొత్త చట్టం విఫలమే

నందున, అందరికీ నాణ్యమైన విద్య కావాలన్న ప్రజల ఆకాంక్షలు నెరవేర్చుకునేందుకుగాను నేటి సామాజిక పరిస్థితులకు అనుగుణంగా తిరిగి ఉమ్మడి స్కూలు ఉద్యమం త్వరలో బలం పుంజుకుంటుంది. గతంలో డి.పి.ఇ.సి., ఎస్.ఎస్.ఎ.ల పరిస్థితి ఈ చట్టానికి వర్తిస్తుంది.

తమిళనాడులో సి.ఎస్.ఎస్. (సమచీర్ కల్వీ) అమలుకోసం ఉద్యమం ప్రారంభమైంది. దీంతో ఇటీవల వరకు అధికారంలో

ఈ చట్టంతో హతాశులైన ప్రైవేటు స్కూలు లాజ్ శక్తులు మద్రాసు హైకోర్టులో పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. అయితే ఈ శక్తుల డిమాండ్లను కొన్నింటిని అంగీకరించినప్పటికీ చట్టంలోని మౌలిక అంశాలను అమలుజరపవలసిందేనని తన ఆమోదముద్ర వేసిన కోర్టు తీర్పును ప్రశంసించాలి. తమిళనాడులో యిప్పుడు ఏకరూప విద్యా వ్యవస్థ చట్టం అమలు ఉద్యమం పాఠ్యాంశాలకు, ఫీజులకు ముడిపెడుతూ జరుగుతోంది. మార్కెట్ శక్తుల ఆదేశాలకు అనుగుణంగా పాఠ్యాంశాలను మార్చివేయడం ద్వారా ఫీజులు పెంచడాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ ఉద్యమం సాగుతోంది. ఈ ఉద్యమం విజయవంతమైతే విప్లవాత్మక మార్పు వస్తుంది.

వుండిన డి.ఎం.కె. ప్రభుత్వం 2010లో తమిళనాడు ఏకరూప స్కూలు విద్యా వ్యవస్థ (ఎస్.ఐ.సి.) చట్టం చేసింది. అయితే సి.ఎస్.ఎస్. లక్ష్యం అసంపూర్తిగానే వుంది.

ఈ చట్టంతో హతాశులైన ప్రైవేటు స్కూలు లాజ్ శక్తులు మద్రాసు హైకోర్టులో పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. అయితే ఈ శక్తుల డిమాండ్లను కొన్నింటిని అంగీకరించినప్పటికీ చట్టంలోని మౌలిక అంశాలను అమలుజరపవలసిందేనని తన ఆమోదముద్ర వేసిన కోర్టు తీర్పును ప్రశంసించాలి. తమిళనాడులో యిప్పుడు ఏకరూప విద్యా వ్యవస్థ చట్టం అమలు ఉద్యమం పాఠ్యాంశాలకు, ఫీజులకు ముడిపెడుతూ జరుగుతోంది. మార్కెట్ శక్తుల ఆదేశాలకు అనుగుణంగా పాఠ్యాంశాలను మార్చివేయడం ద్వారా ఫీజులు పెంచడాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ ఉద్యమం సాగుతోంది. ఈ ఉద్యమం విజయవంతమైతే విప్లవాత్మక మార్పు వస్తుంది.

ఆర్.టి.ఇ. చట్టం ప్రజలను అనేక విధాలుగా తప్పుదారి పట్టిస్తోంది. అవినీతి రహితంగా నూరు శాతం చట్టాన్ని అమలుచేస్తే జరగనున్నదేమిటి అన్న అంశాలను బాక్సులో యివ్వడం జరిగింది.

ఈ చట్టానికి అనుకూలంగా యునెస్కో సమీకరించి విస్తృతమైన ఎన్.జి.ఓ. రంగం, యితర అంతర్జాతీయ ఏజెన్సీలు నిలిచాయి. ఇవి ప్రచారం చేస్తున్న ఈ చట్టం వల్ల ప్రాథమిక విద్యా హక్కు తిరస్కరింపబడటమే కాకుండా, దీనికి ఎంతమాత్రం మార్పు లక్ష్యం లేదన్న విషయాన్ని గ్రహించగలవని మనం ఆశించాలి. ఎన్.జి.ఓ.లు ఆత్మావలోకనం చేసుకోవడం ద్వారా అసలు లేకపోవడంకంటే ఏదో ఒకటి వుండడం మంచిది కదా అన్న సామెత చెబుతూ చట్టంపైన చర్చను తప్పుదారి పట్టించి గందరగోళం చేసే

వారి చర్యలను నవాలు చేయగలుగుతాయి. బానిసలను చేయడానికి బదులు విద్య విముక్తి కల్పిస్తుందన్న లక్ష్యంతో అందరికీ నాణ్యమైన విద్యా హక్కు కోసం సాగించే ఉద్యమం నుండి ప్రజలను పక్కదారి పట్టించకుండా వున్నట్లయితే “ఏదో ఒకటి ఉండడం” అనేదాన్ని అంగీకరించి వుండవచ్చు. ప్రాథమిక హక్కును హరించడానికి అంగీకరించరాదు.

ఒరిస్సాలో జగన్మోహన్ జిల్లా, గోవిందపూర్ గ్రామంలో, దక్షిణ కొరియాకు చెందిన బహుళజాతి కంపెనీ ‘పోస్కో’ కోసం స్టీలు ఫ్యాక్టరీ ఏర్పాటుకు అక్రమంగా భూములను స్వాధీనం చేసుకోవడాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ ప్రజలు వీరోచిత పోరాటం సాగిస్తున్నారు. అక్కడ స్కూలు విద్యార్థులు ‘పోస్కో’ వ్యతిరేక ఉద్యమంలో అగ్రభాగాన నిలిచారు.

నయా ఉదారవాద విధానం లక్షణానికి అనుగుణంగానే ఆర్.టి.ఇ. చట్టం రూపొందింది. ‘పోస్కో’కు వ్యతిరేకంగా లేదా మరో విధమైన పోరాటం జరుగుతున్నాయి. అవన్నీ నయా ఉదారవాద ఆర్థిక వ్యవస్థ అమలుకు రూపొందించుకున్న రాజకీయ ఎజెండా నైతికతను ప్రశ్నిస్తున్నాయి. ఆర్.టి.ఇ. చట్టం విస్తృత ప్రజానీకాన్ని విద్యా వ్యవస్థ నుండి దూరం చేసి, ప్రపంచ మార్కెట్ కోసం ‘బానిస సైనికులను’ తయారుచేయడానికి ఉద్దేశించింది.

ఆర్.టి.ఇ. చట్టాన్ని “అవినీతి లేకుండా

పూర్తి సమర్థతతో” అమలుచేస్తే ఏమవుతుంది

(తరచుగా వచ్చే ఇలాంటి ప్రశ్నలను చర్చిద్దాం!)

1. ప్ర॥ పిల్లలందరికీ ఈ చట్టం ఉచిత విద్యకు హామీ యిస్తుందా?
జ॥ ఎ) ఇవ్వదు. పిల్లలందరికీ ఉచిత విద్య అందిస్తామని చట్టంలో ఎక్కడా లేదు. పైగా పిల్లలు తమ ప్రాథమిక విద్యను పూర్తి చేసేంతవరకు ఫీజులు వసూలు చేయడానికి ఈ చట్టం హక్కు కల్పిస్తున్నది. (సెక్షన్ 3(21)).

బి) పైన పేర్కొన్న కత్తిరించిన హక్కు సైతం అందరికీ అందుబాటులో వుండదు. ఎందుకంటే ప్రైవేటు స్కూళ్ళలో చదివే పిల్లలకు ఈ చట్టంలోని సెక్షన్లు 8(ఎ) 9(ఎ)లోని అంశాలు ఈ హక్కును కూడా నిరాకరిస్తున్నాయి.

2. ప్ర॥ చట్టంలో పొందుపరచిన పరిసరాల స్కూలుకి సార్వత్రికంగా అంగీకరించిన పరిసరాలకి గల తేడా ఏమిటి?

జ॥ చట్టంలో వున్న “పిల్లవాడికి పొరుగున వున్న” స్కూలు భవన పరిసరాల్లో మెరుగైన బోధన గల విద్యాలయాల్లో ప్రవేశానికి అనుమతించడానికి లేదా తిరస్కరించడానికి అవకాశం కల్పించింది. వివక్షను అలా వుంచి, దాన్ని మరింత పెంచడానికి యిది హామీ యిస్తుంది. సార్వత్రికమైన “ఇరుగు పొరుగు స్కూలు” అంటే నిర్దిష్ట ప్రాంతంలో వున్న కుటుంబాలన్నీ సామాజిక, ఆర్థిక హోదాలతో

నిమిత్తం లేకుండా సమీపంలో గల స్కూళ్ళకే తమ పిల్లలను పంపాలి. ఈ భావన మాత్రమే అందరికీ సమానంగా నాణ్యమైన విద్యను అందించగల ఉమ్మడి స్కూలు విద్యా వ్యవస్థకు దారితీస్తుంది.

3. ప్ర॥ ఈ చట్టం స్కూళ్ళకు మౌలిక సదుపాయాలు ఇతర మెరుగైన నియమ నిబంధనలు పెంపొందించడానికి దోహదం చేస్తుందా?

జ॥ ఎస్.ఎస్.ఎ. చట్టంలోనే నియమ నిబంధనలున్నందున స్కూళ్ళలో యిప్పుడు అతి కొద్ది మౌలిక సదుపాయాల స్థితినే కొనసాగించవచ్చు. అంతేకాదు 11వ పంచవర్ష ప్రణాళికలో ఎస్.ఎస్.ఎ. కోసం పేర్కొన్న పెట్టుబడులకు మించి అదనంగా పెట్టుబడులను ప్రభుత్వం పెట్టకపోవచ్చు. ఉదాహరణకు చట్టాన్ని పూర్తిగా అమలుచేసినట్లయితే 67 శాతం ప్రాథమిక పాఠశాలలకు ఒక్కొక్క క్లాసుకు ఒక్కొక్క టీచరు వుండే అవకాశం లేని స్థితి కొనసాగుతుంది. 75 శాతం ప్రాథమిక పాఠశాలలకు ప్రధానోపాధ్యాయులు వుండరు; సగానికిపైగా ప్రాథమికోన్నత పాఠశాలలకు ప్రధానోపాధ్యాయుడు, కళలు, ఆరోగ్యం, వ్యాయామ విభాగాలకు పార్ట్ టైమ్ టీచరు సైతం వుండరు. విద్యుత్, కంప్యూటర్లు, కంప్యూటర్ల శిక్షణా టీచర్లు వుంటారన్న హామీ లేదు.

4. ప్ర॥ వికలాంగులైన విద్యార్థులకు నాణ్యమైన విద్యకు, వారు రెగ్యులర్ స్కూళ్ళలో చేరడానికి ఈ చట్టం హామీ యిస్తుందా?

జ॥ సవరణ ద్వారా అవకాశాలు లేని గ్రూపు క్రింద వీరిని చేర్చినప్పటికీ షెడ్యూలులోని నియమ నిబంధనలు, ప్రమాణాలకు అవకాశం కల్పించలేదు. యంత్రాలవల్ల అంగవైకల్యం గల వారికి ఉచిత ప్రవేశం అవకాశం యిచ్చారు. అయితే అంధ విద్యార్థులకు బ్రెయిలీ పుస్తకాల కల్పన, బ్రెయిలీ టీచర్ల నియామకం, ఐ.టి. విజ్ఞానం, మానసిక వికలాంగులకు టీచర్లు లాంటి అంశాలకు సంబంధించి హామీ లేదు. అత్యధిక వికలాంగ విద్యార్థులను రెగ్యులర్ స్కూళ్ళ నుంచి మినహాయించడం లేదా ఏమాత్రం అవకాశాలు లేకుండా వుండిపోవడం జరుగుతుంది.

5. ప్ర॥ టీచర్ల హోదా, బోధనా ప్రమాణాలు ఈ చట్టం వల్ల పెరుగుతాయా?

జ॥ ఎ) గత 20 సంవత్సరాలుగా డి.పి.ఇ.పి., ఎస్.ఎస్.ఎ. పథకాల విధాన కార్యక్రమం అమలుపట్ల అనుసరించిన పద్ధతి వెలుగులో తాజా చట్టం సెక్షన్ 23ను విశ్లేషించినప్పుడు నేటి నయా ఉదారవాద విధానంలో నియమించిన పాఠా టీచర్లు కొనసాగుతారు. ఆయా రాష్ట్రాలలో యితర పద్ధతులను అనుసరిస్తే అది వేరే విషయం. లేకపోతే పాఠా టీచర్లే కొనసాగుతారు. రెగ్యులర్ టీచర్లకు వేతనాలు యివ్వడానికి కేటాయించినట్లు కాకుండా పాఠా టీచర్లకు రెమ్యునరేషన్ కోసమే బడ్జెట్లో నిధులు కేటాయించారు.

బి) విధ్వంసమైపోయిన టీచరు విద్యా వ్యవస్థ ప్రమాణాలను

పాపంపొందించేందుకు ఎలాంటి చర్యలున్న సూచనలు లేవు.

నివల్ల పి.పి.పి. క్రింద నియంత్రణలేని లాభాలతో ప్రైవేటు రంగం కొనసాగుతూ, ఎలాంటి శిక్షణలేని టీచర్ల ద్వారానే బోధన సాగిస్తుంది.

సి) వాస్తవ పరిస్థితి యిలా వుండగా, సెక్షన్ 29(2)లో పొందుపరిచి పాఠ్యాంశాల లక్ష్యం మాత్రం “గొప్పగా” వున్నప్పటికీ దాన్ని అమలుచేయడం లేదు.

6. ప్ర॥ ప్రైవేటు, ప్రత్యేక కేటగిరి స్కూళ్ళలో బలహీన వర్గాలు, అణచివేతకు గురైన వర్గాల పిల్లలకు 25 శాతం రిజర్వేషన్ కల్పించడం వల్ల వారికి మెరుగైన విద్య లభిస్తుందా?

జ॥ ఎ)చట్టంలోని సెక్షన్ 12 అత్యంత తిరోగమనమైంది. కనీసం ప్రజాధనంతో నడిచే స్కూళ్ళలోనైనా సమాన ప్రమాణాలు గల విద్యను (ప్రైవేటు స్కూళ్ళకంటే మెరుగైంది కాకపోయినా) అందించడానికి సైతం రాజకీయ సంకల్పం లేదని ఈ విధానం నిర్ధారిస్తుంది.

బి) ప్రాథమిక విద్యా స్థాయిలో ప్రైవేటు స్కూళ్ళలో (ప్రభుత్వ సహాయం పొందే స్కూళ్ళతో సహా) 1.36 కోట్లమంది పిల్లలు చేరడానికి మాత్రమే అవకాశం వుందని 2008-09 డి.ఐ.ఎస్.ఇ. సమాచారం తెలియజేస్తుంది. ఈ స్కూళ్ళలో మొత్తం సీట్లు 5.44 కోట్లు మాత్రమే వుంది. మొత్తం 6-14 ఏళ్ళ మధ్య వయస్కులు 20 కోట్లమంది వుండగా వారిలో దాదాపు 15 కోట్లమంది స్కూళ్ళకు వస్తారు. వీరికి నాణ్యమైన విద్య గరపడానికి ఈ చట్టంలో ఏదైనా లక్ష్య నిర్దేశం వుందా?

సి) ఈ నేపథ్యంలో 25 శాతం రిజర్వేషన్, ప్రైవేటు స్కూళ్ళకు ఫీజుల మొత్తాలను ప్రభుత్వం చెల్లించడం లాంటి అంశాలు వివాదాస్పదమైన నయా ఉదారవాద స్కూలు వోచర్ల విధానాన్ని మరింత గొప్పగా చెప్పడం మినహా మరేమీ కాదు. (ఉదా॥ ఉత్తర ప్రదేశ్ ప్రభుత్వం యిందుకోసం 3,300 కోట్లు కేటాయించింది.)

డి) ఒకవేళ రిజర్వేషన్ క్రింద పిల్లలను చేర్చిస్తే, వారికి సంబంధించిన అత్యధిక, ఏకపక్షంగా నిర్ణయించుకునే ఫీజులను ప్రభుత్వం ఎలా చెల్లిస్తుందన్న అంశం ఎక్కడా పేర్కొనలేదు.

ఇ) ఒకవేళ లోటు వుంటే ప్రైవేటు స్కూళ్ళు దాన్ని ఎలా పూడ్చుకోవాలనే అంశంపైన చట్టం మౌనం వహించింది. అయితే విద్యార్థుల నుంచి ఫీజులు 75 శాతం పెంచి వనాలు చేసుకోవచ్చునని ప్రైవేటు స్కూళ్ళకు హెచ్.ఆర్.డి. మంత్రిత్వశాఖ సంకేతాలు యిచ్చింది. టీచర్లకు తక్కువ చెల్లిస్తున్నా, వారికి వేతనాలు పెంచడానికి లేదా ఫీజుల క్రమబద్ధీకరణం చట్టంలో ఎలాంటి అవకాశం లేదు.

ఎఫ్) పేదలు, ధనికులంతా ఒకే విధమైన విద్యను, సామాజిక హోదాను పొందుతారని చెప్పడానికి ఆధారం లేదు. పైగా ఇరు వర్గాల పిల్లల మధ్య సంబంధాలను పెంచేదిగా చట్టం లేదు. తక్కువ - ఎక్కువల మధ్య సమతుల్యతను సాధించడానికి బదులు

ప్రతికూల ప్రభావం పడుతుంది.

7. ప్ర॥ స్కూలు మేనేజ్మెంట్ కమిటీ మెరుగైన ప్రణాళికను రూపొందించడానికి, కమ్యూనిటీ నాయకులను కలుపుకుపోవడానికి అవకాశం వుందా?

జ॥ స్కూలు మేనేజ్మెంట్ కమిటీలకు గతంలోని పి.టి.ఎ. మాదిరిగానే ఎలాంటి కార్యక్రమాలను నిర్వహించడానికి, మార్పు చేయడానికి వీలులేదని చట్టంలోని సెక్షన్ 21 స్పష్టం చేసింది. నిర్ణయాధికారం నిరంకుశ అధికార యంత్రాంగం, రాజకీయ నాయకత్వం చేతుల్లోనే వుంటుంది.

బి) కమిటీలు అభివృద్ధి ప్రణాళికలు తయారుచేసి ప్రభుత్వానికి పంపితే ప్రభుత్వం ఆమోదించాక అమలుచేయాలని సెక్షన్ 22 స్పష్టం చేస్తుంది.

సి) ప్రైవేటు, సహాయం పొందని, మైనారిటీ స్కూళ్ళ కమ్యూనిటీ నాయకులను కలుపుకుపోయే అవకాశం లేకుండా చేశారు.

డి) ఐ.రా.స. ఏజెన్సీలైన ఎన్.సి.పి.సి.ఆర్., ఎన్.జి.ఓ.లతో కలిసి, ప్రభుత్వ స్కూళ్ళ వ్యవస్థను ధ్వంసం చేసి, ప్రైవేటీకరణ, వ్యాపారీకరణను వేగవంతం చేయడానికి మేనేజ్మెంట్ కమిటీల ఎత్తుగడను పన్ని, దాన్ని ఆకాశానికెత్తి ప్రచారం చేస్తున్నారు.

9. ప్ర॥ ఈ చట్టం ద్వారా ప్రాథమిక విద్యకు ముందరి దశలో వున్న పిల్లలను చేర్చే అవకాశం ప్రభుత్వం స్కూళ్ళలో కల్పించనున్నారా?

జ॥ దేశానికి స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన నాటి నుండి అనుసరిస్తున్నట్లుగానే ఆ దశలో పిల్లలను చేర్చుకునే వసతి కల్పన లాంటి అంశాలను సెక్షన్ 11 ద్వారా రాష్ట్రాలు, కేంద్ర పాలిత ప్రాంతాలకే వదిలిపెట్టారు.

10. ప్ర॥ సెకండరీ విద్య (9-12 వరకు) అవకాశాలు ఈ చట్టం ద్వారా పెరుగుతాయా?

జ॥ సెకండరీ విద్య లేదా 14-18 మధ్య వయస్కులైన పిల్లలకు మరింత అవకాశం కల్పన ప్రస్తావన ఎక్కడా లేదు.

11. ప్ర॥ ప్రాథమిక విద్యకు నిధుల కొరత లేకుండా ఈ చట్టం హామీ యిస్తుందా?

జ॥ ఈ చట్టంలో ఆర్థిక విషయాలను చేర్చలేదు. అందువల్ల తగినన్ని నిధులివ్వాలని వత్తిడి చేసే అవకాశం లేదు. నిధుల విడుదల, వాయిదా తదితర వ్యవహారాలపై ప్రభుత్వానికే అధికారం వుంటుంది. గత 60 ఏళ్ళుగా అనుసరిస్తున్న పద్ధతినే అనుసరిస్తారు.

12. ప్ర॥ ప్రాథమిక విద్య మౌలిక హక్కుగా మారినందున చట్టాన్ని బలవంతంగా లేదా న్యాయబద్ధంగా అమలుచేయాలని కోరవచ్చా?

జ॥ నిజంగా అలాంటి అవకాశం లేదు. బలవంతంగా, న్యాయ బద్ధంగా అమలుచేయడానికి చట్టంలోని 36, 37 సెక్షన్లలో విధించిన ఆంక్షలు ప్రాథమిక హక్కు భావననే అపహాస్యం చేస్తున్నాయి. ఈ చట్టం క్రింద ప్రాథమిక హక్కు సాధారణ హక్కుగా మారిపోతుంది.

✱

మహాయాత్ర విప్లవ వారసత్వాన్ని కొనసాగిస్తున్న చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ

చైనా విప్లవంలో మహాయాత్ర (లాంగ్ మార్చ్) ఒక మైలురాయి. ఆ యాత్ర చైనా దశ, దిశను మార్చింది. యుద్ధప్రభువుల నీడన అల్లకల్లోలంగా ఉన్న చైనాను ఐక్యంచేసి, ప్రపంచ అగ్రరాజ్యాల సరసన నిలిపిన ఘనచరిత్ర కమ్యూనిస్టు పార్టీకి దక్కుతుంది. మావో పెద్దగెంతు “కమ్యూనిజం” కార్యక్రమాల విధానాల వైఫల్యం, ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలో వచ్చిన చీలిక, సాంస్కృతిక విప్లవ దుష్ఫలితాలను అధిగమించి మహాయాత్ర విప్లవ సాంప్రదాయాల వారసత్వాన్ని పుటికిపుచ్చుకున్న సిపిసి చైనాను ప్రపంచంలో బలమైన ఆర్థిక, రాజకీయ శక్తిగా నిలిపింది. 90 సంవత్సరాల రాజకీయ ప్రస్థానంలో చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ సాధించిన విజయాలపై పీపుల్స్ డైలీ కథనం.

అనైక్యత, సంక్షోభాలతో కొట్టుమిట్టాడుతున్న పురాతన చైనాలో 90 సంవత్సరాల క్రితం జియాంగ్జింగ్ లోని నాన్సు సరస్సులో విహారయాత్ర చేసే బోటులో కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఆవిర్భవించింది. నాడు 50 మంది సభ్యులతో ప్రారంభమైన కమ్యూనిస్టు పార్టీలో నేడు 80 మిలియన్ల మంది సభ్యులున్నారు. ప్రజాస్వామ్యం, అభివృద్ధికర మార్గంలో నూతన చైనా సోషలిస్టు ఆధునీకరణ దిశగా పురోగమిస్తున్నది. చైనా అద్భుతాలను సృష్టించడంలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ కీలకపాత్రను అంతర్జాతీయ పరిశీలకులు గుర్తించారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన 90 సంవత్సరాలుగా చైనా ప్రజలు సాగించిన ఐక్యత, పోరాటాల ప్రతిబింబమే 130 కోట్ల జనాభా. పార్టీ నిర్వహించిన పోరాటాలు, ప్రజల పాత్ర చైనా చరిత్ర గతినే మార్చివేసింది.

మేరు వర్షాలుగా నిలిచిన సామ్రాజ్యవాదం, పూడలిజం, బ్యూరాక్రాటిక్ కాపిటిలిజంలను కూలదోయడానికి గత 90 సంవత్సరాలుగా చైనాలోని అన్ని జాతుల ప్రజల మధ్య కమ్యూనిస్టు పార్టీ సంఘీభావం సాధించింది. స్వతంత్ర పారిశ్రామిక అభివృద్ధి సోషలిస్టు ప్రజాస్వామ్య, జాతీయ ఆర్థిక వ్యవస్థ నిర్మాణంతో నవచైనా ఆవిష్కరించబడింది. చైనా లక్షణాలతో సోషలిస్టు వ్యవస్థకు మార్గం సుగమం చేయబడింది. ప్రధానమైన మూడు సంఘటనలు చైనా ప్రజల భవిష్యత్తును, గతినే మార్చివేశాయి. చైనా చారిత్రికాభివృద్ధి దిశను నిర్దేశించడమేగాక, ప్రపంచవ్యాప్తంగా చైనా ప్రతిష్టను పెంచాయి. కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన చైనా ప్రజలు ఐక్యంగా పనిచేసి మాతృభూమిని రక్షించుకోవడంతోపాటు, అన్ని రంగాలలో

దేశాన్ని బలోపేతం చేశారు. గత 90 సంవత్సరాలుగా చైనా అనైక్యత స్థానంలో ఐక్యతను, పూడల్ నిరంకుశత్వం స్థానంలో ప్రజాస్వామ్యాన్ని ప్రతిష్టించింది. అనూహ్య సామాజిక మార్పులు చోటు చేసుకున్నాయి. పేదరికం స్థానంలో సుఖజీవనాన్ని, అజ్ఞానం స్థానంలో ఆత్మవిశ్వాసాన్ని, యుద్ధగాయాల నుండి దేశాన్ని రెండవ పెద్ద ఆర్థిక వ్యవస్థగల దేశంగా నిర్మించబడింది. అంతర్జాతీయంగా కీలకపాత్ర వహించుట ద్వారా బలహీనమైన స్థానం నుండి అగ్ర రాజ్యాల సరసన నిలబడింది. చైనా నిరాశాజనకమైన పరిస్థితులను అధిగమించి ప్రకాశవంతమైన భవిష్యత్తును అనుభవిస్తున్నది. మావో జెడాంగ్ చెప్పినట్లుగా చైనా చరిత్రలో ఒక అపూర్వ పరివర్తనను సాధించింది.

కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన చైనా ప్రజలు అనేక అద్భుతాలను సృష్టించారు. సుశిక్షితులైన 80 లక్షలమంది సైన్యం కలిగిన కొమింగ్ టాంగ్ ప్రభుత్వాన్ని ప్రజా మద్దతుతో కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఓడించింది. 1949 తర్వాత చైనా ఆర్థిక వ్యవస్థ పునఃనిర్మాణం ప్రారంభమైంది. ఏడు సంవత్సరాలలో చైనా ప్రజలు సోషలిస్టు వ్యవస్థ పరివర్తనను పరిపూర్తి చేశారు. నూతన విధానాలు, సంస్కరణల ద్వారా అప్రతిహతమైన ఆర్థికాభివృద్ధిని సాధించారు. అనుకోని సహజ ఉత్పాతాలు, ఆర్థిక సంక్షోభాలను అధిగమించి, బీజింగ్ ఒలింపిక్స్, పాంఘై ఎక్స్ పోను ఘనంగా నిర్వహించింది. ప్రతి అద్భుతం కమ్యూనిస్టు పార్టీ పాలనాశక్తిని, సోషలిస్టు వ్యవస్థ పటిష్టతను, చైనా లక్షణాలతో నిర్మితమైన సోషలిజం విలక్షణతను నిరూపించింది. చైనా పురోగతిని 21వ శతాబ్దంలో జరిగిన ప్రధాన సంఘటనలలో ఒకటిగా ప్రపంచం గుర్తించింది. 90 సంవత్సరాల ప్రస్థానంలో సాధించిన విజయాలు, ఎదుర్కొన్న ఒడిదుడుకులు,

* మేనేజర్, విశాఖ విశాలాంధ్ర ఎడిషన్

జిల్లా కమ్యూనిస్టు సమితి సభ్యులు

ప్రపంచంలో చైనాను ఒక గొప్ప రాజకీయ శక్తిగా నిలబెట్టాయి. మానవ చరిత్రలో అతిపెద్ద ఆర్థికశక్తిగా అవతరించింది. చైనా స్వాతంత్ర్యం, విముక్తి, అభివృద్ధి కొరకు, స్వేచ్ఛ, ప్రజాస్వామ్యం కొరకు 90 సంవత్సరాల కాలంగా పార్టీ నిర్విరామంగా పోరాడింది.

మార్క్సిజం మౌలిక సూత్రాలను అన్వయించి చైనాలో సోషలిజాన్ని ఆచరణలోకి తీసుకువచ్చింది. వెనుకబాటు నుండి జాతీయ పునర్నిర్మాణం దిశగా పురోగమించింది. ఈ కాలంలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ అనేక కఠిన పరీక్షలను ఎదుర్కొని నూతన అధ్యాయాలకు నాంది పలికింది. ప్రపంచగతినే మార్చింది. వైవిధ్యభరితమైన ప్రపంచ నాగరికతను సుసంపన్నం చేసింది.

కమ్యూనిస్టు పార్టీ లేకుండా నవచైనా లేదు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ లేకుండా చైనాకు పునరుజ్జీవనం లేదని 90 సంవత్సరాల చరిత్ర ఋజువు చేసింది. చరిత్రకు విరామమనేది ఉండదు. చైనా విప్లవానికి స్ఫూర్తినిచ్చిన మహాయాత్ర కొనసాగుతూనే ఉంటుంది.

నూతన శకాన కఠిన పరీక్షల్లో

నిగ్గుతేలిన 'చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ'

ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలో చైనా విప్లవం నూతనాధ్యాయానికి నాంది పలికింది. కార్మిక, రైతాంగ వర్గాలను సమైక్యంచేసి మొట్టమొదటి సారిగా ఆసియాలో సోషలిస్టు విప్లవాన్ని జయప్రదం చేసింది. విప్లవ కాలంలోనూ, ఆ తరువాత చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఉద్ధాన, పతనాలను చవిచూసింది. జాంక్షేపేక్కు వ్యతిరేకంగా చేసిన పోరాటంలో అనేక కఠోర పరీక్షలను ఎదుర్కొన్నది. విప్లవానంతరం మావో అమలు జరిపిన "గ్రేట్ లీప్" "కమ్యూన్"ల ఏర్పాటు "సాంస్కృతిక విప్లవం" కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఎనలేని నష్టాలను కలిగించాయి. 1980వ దశకంలో "డెంగ్ సి యావోపింగ్" నాయకత్వాన ఆధునిక మార్గంతోక్కింది. అనేక ఆటు, పొట్లను తట్టుకొని "లాంగ్" మార్చ్ సాంప్రదాయాలను కొనసాగించి నేడు చైనా ప్రపంచ అగ్రదేశాల సరసన చేరింది.

ఎలాంటి పార్టీని నిర్మించాలి? ఏవిధంగా పార్టీని నిర్మించాలి? అన్న ప్రశ్నలకు నూతన శకంలో పాలనానుభవం గడించిన రాజకీయ పార్టీయే తప్పనిసరిగా సమాధానమివ్వాలి. 8 కోట్ల సభ్యత్వం కలిగి, 130 కోట్ల మంది చైనా ప్రజలకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్న చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఇందుకు మినహాయింపు కాదు. పార్టీ నిర్మాణానికి శాస్త్రీయ సిద్ధాంతం మార్గదర్శకంగా వుండాలి. పార్టీ నిర్మాణంలో ఎదురయే సైద్ధాంతిక, ఆచరణాత్మక సమస్యల పరిష్కారానికి నూతన దృక్పథం అవసరం. అన్ని విధాల సామాజికాభివృద్ధి లక్ష్యంగా, సోషలిస్టు నవీనీకరణ దిశగా పార్టీ

నిర్మాణాన్ని వేగవంతం చేయాలి. పూర్తి అవగాహనతో, క్రియాశీల కంగా మార్క్సిస్టు రాజకీయ పార్టీ నిర్మాణం జరుగుతున్నది.

90 వ వ్యవస్థాపక దినోత్సవం సందర్భంగా సిపిసి ప్రధాన కార్యదర్శి హు జింటావో ప్రసంగిస్తూ... శాంతియుత కాలంలో పార్టీ నిర్మాణం ఎడల అప్రమత్తంగా ఉండాలని, మొత్తం పార్టీకి నూతన శకానికి అనుగుణంగా శాస్త్రీయ సైద్ధాంతిక స్థాయి పెంచాలని స్పష్టంచేశారు. దానికనుగుణంగా చారిత్రక బాధ్యతా నిర్వహణ, చారిత్రక దృక్పథం కలిగివుండటంలో పార్టీ యంత్రాంగం స్పష్టంగా వున్నది. అభివృద్ధి క్రమాన్ని గమనించడం, సకాలంలో సరైన నిర్ణయాలు తీసుకోవడం, శాస్త్రీయంగా లక్ష్యాలను, కర్తవ్యాలను నిర్దేశించుకోవడం, మార్క్సిస్ట్ రాజకీయపార్టీ నాయకత్వ పాత్రకు కొలబద్దగా వుంటాయి.

90 సంవత్సరాల తరువాత చైనా గణనీయ మార్పులకు లోనైంది. సంస్కరణలు, అభివృద్ధికి సంబంధించి మొత్తం ప్రపంచం అపార అనుభవం సంపాదించింది. ఈదశలో చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ పాలనా సామర్థ్యం, నాయకత్వం పాత్రను బలోపేతం చేసుకోవడంలో అనేక సమస్యలను, సవాళ్ళను, మార్కెట్ ఆర్థిక వ్యవస్థ అమలుపై పార్టీ సంక్లిష్ట సమస్యలను ఎదుర్కొంటున్నది. దానికీతోడు అవినీతి, ప్రజల నుండి వేరుపడటం, సామర్థ్యం కొరవడటం, ఉత్సాహం నడలిపోడటం, ప్రధానంగా హానికల్గిందాయి. కాబట్టి పార్టీ సభ్యుల ఎడల క్రమశిక్షణా చర్యలు గతం కంటే కఠినంగా అమలు జరుగుతున్నాయి.

నూతన విజయాలను, అభివృద్ధి సాధించడానికి, ప్రజలను ముందుకు నడిపించడానికి, పార్టీ నూతన వనివిధానాన్ని అలవర్చుకోవాలి. హు జింటావో చెప్పినట్లు సైద్ధాంతిక స్థాయిని పెంచడానికి పార్టీ నిర్మాణంలో నూతన కార్యక్రమాన్ని అమలు జరపాలి. ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో ఐదు సూత్రాలకు పార్టీ కట్టుబడి వుండాలి. పార్టీ సభ్యుల్లో సైద్ధాంతిక, రాజకీయ స్థాయిని పెంచాలి. మార్క్సిజం విశిష్టతను ప్రజల్లోకి తీసుకువెళ్ళాలి. సామర్థ్యం, యోగ్యతలను బట్టి వివిధ సామాజిక వర్గాల నుండి పార్టీ సభ్యులను చేర్పించాలి. ప్రజలతో నిత్య సంబంధాలుండాలి. అవినీతిని నిర్మూలించాలి. అవినీతి పరులను శిక్షించాలి. ప్రభుత్వంపై విశ్వాసం పాదుకొల్పే విధంగా పార్టీ కార్యక్రమాలుండాలి. ఎల్లప్పుడు పార్టీ నాయకత్వ పాత్రను కాపాడుకోవాలి. అవినీతి వ్యతిరేక ప్రచారాన్ని కొనసాగించాలి. పార్టీని ముందుకు తీసుకుపోయే విధంగా నైతిక ప్రమాణాలను కాపాడుకుంటూ, కేంద్రీకృత ప్రజాస్వామ్య సూత్రాలను అభివృద్ధి పరుచుకోవాలి.

నూతన పరిస్థితులకు అనుగుణంగా పార్టీని సంస్కరించినపుడే పార్టీ నజీవంగా ఉండటమేగాక, వృద్ధి చెందుతుంది. 90

సంవత్సరాల అనుభవంలో కాలానుగుణంగా తనకు తానే కర్తవ్యాలను నిర్దేశించుకుంటూ కమ్యూనిస్టుపార్టీ నిర్మాణాన్ని మెరుగుపరుచుకున్నది. గణనీయ విజయాలు సాధించడంతో పాటు, ప్రజలను సమర్థవంతంగా నడిపించింది. పార్టీ సభ్యులు పార్టీ నిర్మాణంలో పట్టుదలతో, శ్రద్ధతో పనిజేస్తే పార్టీ ఉన్నత స్థితిలో వుంటుంది. సామాజికాభివృద్ధిని సాధించుటలోనూ, ప్రజల ఆశలు నెరవేర్చుటలోనూ అగ్రభాగాన వుంటుంది.

పాలస్తీనా దేశాన్ని గుర్తించాలి

కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఆఫ్ ఇజ్రాయిల్, శాంతిసంఘాలు, మేధావి వర్గాలు, వామపక్ష శక్తులు జూన్ 4వ తేదీన ఇజ్రాయిల్ రాజధాని “బెల్ అవీవ్”లో పాలస్తీనా దేశాన్ని గుర్తించాలంటూ 25000 మందితో భారీ ప్రదర్శన నిర్వహించారు. ఇజ్రాయిల్ దురాక్రమణకు వ్యతిరేకంగా, తూర్పు జెరూసలేం రాజధానిగా అరబ్ పాలస్తీనా స్వతంత్ర దేశం ఏర్పాటుకు యూదులు, అరబ్ ప్రజల సంయుక్త ర్యాలీ జరిగింది. ఈ సందర్భంగా షేక్ జెర్రా సంఘభావ ఉద్యమం పేరుతో ఇజ్రాయిల్ కు చెందిన 20 మంది ప్రముఖ మేధావులు అధికారపూర్వకంగా స్వతంత్ర పాలస్తీనాను గుర్తించాలని యూరోపియన్ నాయకులకు సంతకాలతో కూడిన లేఖను విడుదల చేశారు.

శాంతి ప్రక్రియలో శాంతి బందీగా మారిందని, సార్వభౌమాధికారం కలిగిన స్వతంత్ర పాలస్తీనా రాజ్యాన్ని ప్రకటించినట్లయితే ఈ ప్రాంతంలో శాంతి ఏర్పడుతుందని 20 మంది ప్రముఖ మేధావులు ఆ లేఖలో పేర్కొన్నారు. 1967 సరిహద్దుల ప్రాతిపదికపై స్వతంత్ర పాలస్తీనా ప్రకటనకు మద్దతివ్వగలమని, అవసరమైన మేరకు 1:1 నిష్పత్తి ప్రాతిపదికపై భూ పంపిణీ జరగాలని స్పష్టం చేశారు. ఇదే ప్రాతిపదికపై ఏర్పడే పాలస్తీనా రాజ్యాన్ని గుర్తించ గలమని ప్రపంచ దేశాలు ప్రకటించాలని మేధావులు కోరారు.

యూరోపియన్ నాయకులకు అందించిన లేఖలో మాజీ సేనెట్ స్పీకర్ అహ్మరాం బర్గ్, మాజీ విదేశాంగ శాఖ డైరెక్టర్ జనరల్ డా॥ అలోన్ లీల్ దక్షిణాఫ్రికా, ఫిలప్పీన్స్ దేశాల మాజీ రాయబారి ఇలాన్ బరూచ్, నోబెల్ బహుమతి గ్రహీత ప్రొ॥ డేనియల్ ఖనీమెన్, ప్రొ॥ అవిషాయ్ మార్గలిట్, సివిల్ సర్వీస్ కమిషన్ మాజీ అధిపతి ఇద్నాక్ గల్ నూర్, ఇజ్రాయిల్ సైన్స్ అకాడమీ అధ్యక్షులు ప్రొ॥ నేహం యారి తదితర ప్రముఖులు సంతకాలు చేసినవారిలో వున్నారు. పాలస్తీనా దేశంకోరకు బెల్ అవీవ్ లోని కికార్ రాబిన్ సెంటర్ లో జరిగిన ప్రదర్శనలో సంతకాలు చేసిన మేధావులు అనేకమంది పాల్గొన్నారు.

కమ్యూనిస్టు పార్టీలు, రాజకీయ సిద్ధాంత, నిర్మాణ రంగాలలో బలోపేతం కావాలి అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు సెమినార్ పిలుపు

బెర్లియం రాజధాని బ్రస్సెల్స్ లో 2011 మే 13 నుండి 15 వరకు కమ్యూనిస్టు పార్టీల అంతర్జాతీయ సెమినార్ జరిగింది. ఈ సమావేశానికి వివిధ దేశాల నుండి 41 కమ్యూనిస్టు పార్టీలు హాజరైయ్యాయి. ప్రపంచపెట్టుబడిదారీ విధానాలు ఎదుర్కొంటున్న సంక్షోభం, పర్యవసానాల ప్రభావం, అరబ్ దేశాల నియంతలకు వ్యతిరేకంగా పెల్లుబికిన ప్రజా ఉద్యమాలు, సామ్రాజ్యవాదుల జోక్యం, కమ్యూనిస్టు పార్టీల కర్తవ్యం తదితర సమస్యలపై సమగ్రంగా సమావేశం చర్చించింది. సమావేశం అనంతరం కమ్యూనిస్టు పార్టీలు సంయుక్త ప్రకటన చేస్తూ ప్రపంచాన్ని ఆవరించిన సంక్షోభం పెట్టుబడి దారీవ్యవస్థను దయనీయ స్థితిలోకి నెట్టిందని, సామాజిక ఉద్రిక్తలు పెరిగాయని పేర్కొన్నది. ఈ నేపథ్యంలో ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు పార్టీలు రాజకీయ, సైద్ధాంతిక, నిర్మాణ రంగాలలో బలోపేతం కావలసిన అవసరం ఉన్నదని, ఈ సానుకూల పరిణామాలను ఉపయోగించుకోవాలని అంతర్జాతీయ సదస్సు పిలుపిచ్చింది.

ప్రపంచ వ్యాప్తంగా కార్మికులు, ఇతర ప్రజానీకం పెట్టుబడి దారీ ఆర్థిక విధానాల సాధారణ సంక్షోభాన్ని ఎదుర్కొంటున్నారని సమావేశం పేర్కొన్నది. పెట్టుబడికి, శ్రమకు మధ్య ఉన్న వైరుధ్యం, వర్గ శత్రుత్వం సంక్షోభానికి ప్రధాన కారణం. పేదరికం, నిరుద్యోగం పెరిగింది. కార్మికుల వేతనాలు, పెన్షన్లు, హక్కులలో కోత విధించారు. మరో ప్రక్క ప్రభుత్వ జోక్యంతో పెట్టుబడిదారీ వర్గాలు తమ లాభాలను ఇబ్బడి, ముబ్బడిగా పెంచుకుంటున్నాయి. గుత్తవర్గాలు, పెద్ద ద్రవ్యసంస్థల చేతుల్లో అధికారం కేంద్రీకృతం కాగా, ఇదే సందర్భంలో పెట్టుబడి దారీ ప్రభుత్వాలు సంక్షోభ భారాన్ని ప్రజలపై నెట్టారు. ఈ పరిస్థితుల్లో ప్రజలు ఉద్యమాల బాటపట్టారు. మధ్యప్రాచ్యం, ఉత్తరాఫ్రికాలలో పెల్లుబికిన ప్రజా ఉద్యమాల ధాటికి తట్టుకోలేక సామ్రాజ్య వాదుల బంటుగా వున్న ఈజిప్టు, టునీషియా ప్రభుత్వాలు కుప్పకూలాయి. లిబియాలో నాటో సైన్యాల జోక్యం, బహ్రైన్ లో సౌదీఅరేబియా హత్యాకాండ, సిరియాలో జోక్యం చేసుకోవడానికి సామ్రాజ్యవాదులు ప్రయత్నం చేయుటతో పాటు, ప్రజా ఉద్యమాన్ని ప్రక్కదారి పట్టించడం సంక్షోభానికి చిహ్నాలు. ఆ ప్రాంతంలోని సహజవనరులపై ఆధిపత్యం కోసం సామ్రాజ్యవాదులలో ఉన్న పోటీ సంక్షోభాన్ని మరింత తీవ్రతరం చేసింది.

యూరప్ దేశాలైన గ్రీస్, పోర్చుగీస్, ఫ్రాన్స్ తదితర అనేక

దేశాలలో కార్మికవర్గం పౌరసేవల నిధుల్లో కోతకు వ్యతిరేకంగా తీవ్రమైన ఉద్యమాలను చేపట్టారు. ఈ ఉద్యమాలలో ప్రత్యేకించి యువకులు అధిక సంఖ్యలో పాల్గొనడం ఆశావహమైన విషయం. అమెరికాలోని విన్కాన్సిస్ లో ప్రభుత్వ రంగంలో బ్రేడ్ యూనియన్ హక్కులను హరిస్తూ చేసిన స్థానిక చట్టానికి వ్యతిరేకంగా కార్మికులు, విద్యార్థులు అపూర్వంగా ప్రతిస్పందించారు.

సామ్రాజ్యవాదం, జాతీయ విముక్తి ఉద్యమాల మధ్య వైరుధ్యం తీవ్రమవుతున్నది. దక్షిణ, తూర్పు మధ్యధరా ప్రాంతం, లాటిన్ అమెరికన్ దేశాల ప్రజా ఉద్యమాలు ఈ విషయాన్ని స్పష్టం చేస్తున్నాయి. అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాలలో సామ్రాజ్య వాదులకు, స్థానిక మితవాదశక్తులకు వ్యతిరేకంగా జీవనప్రమాణాల పెంపుకు, విద్య, ఉపాధి అవకాశాల కొరకు, మెరుగైన వేతనాలకొరకు ప్రజా ఉద్యమాల రూపంలో ప్రతిఘటనోద్యమాలు చోటు చేసుకుంటున్నాయి. ఫిలిప్పీన్స్, కొలంబియా తదితర దేశాలలో విప్లవకారులు జాతీయ, ప్రజాస్వామిక విముక్తి కొరకు సాయుధ పోరాటాలు నిర్వహిస్తున్నాయని బ్రెస్సెల్స్ సమావేశం ప్రశంసించింది.

ప్రస్తుత సంక్షోభం నుండి కోలుకోవడం కష్టమని అంతర్జాతీయ సామ్రాజ్యవాద సంస్థలు, ప్రసారసాధనాలు సైతం అంగీకరిస్తున్నాయి. ఉత్పత్తి సామర్థ్యానికి, గిరాకీకి మధ్య ఏర్పడ్డ వైరుధ్యం అదనపు ఉత్పత్తికి, చివరకు సంక్షోభానికి దారి తీసింది. అప్పుల్లో కూరుకుపోయిన దేశాలు సంక్షేమ కార్యక్రమాల్లో కోత విధిస్తున్నాయి. దీంతో అనేక దేశాల్లో కార్మిక వర్గానికి, పేద ప్రజానీకానికి విషాదకర పరిస్థితులు ఎదురయ్యాయి. సామ్రాజ్యవాద సంస్థలైన ఇయు, ఐఎంఎఫ్, ఇసిబి కోతకు మద్దతిస్తున్నాయి. గ్రీస్, ఐర్లాండ్, పోర్చుగల్ దేశాల పరిస్థితి రోజురోజుకు దిగజారుతున్నది. అమెరికాలో సంక్షేమ నిధుల్లో కోత సంవత్సరాలుగా కొనసాగుతున్నది. ఆయిల్, ముడి సరుకులు, ఆహార వస్తువుల ధరలు ఆకాశాన్నంటుతున్నాయి. ధరల పెరుగుదలతో పేద దేశాల్లో సామాన్య ప్రజలు తీవ్ర ఇబ్బందులకు గురవుతున్నారు. ఫలితంగా సమ్మెలు, ప్రదర్శనలు, ప్రజా ఉద్యమాలు ఉద్వేగితంగా ఎగిరి పడుతున్నాయి.

సంక్షోభ నివారణకు బూర్జువా వర్గాలు అనేక ప్రయత్నాలు జేశారు. కాని అవి సంక్షోభాలను నివారించలేక పోగా నూతన వైరుధ్యాలను తెచ్చాయి. ప్రభుత్వ జోక్యం గుత్త వర్గాలకు, పెట్టుబడి దారీ వర్గాలకు లాభం చేకూర్చగ కార్మిక వర్గానికి, ప్రజలకు మాత్రం కష్టాలను మిగిల్చింది. సోషల్ డెమోక్రాటిక్ ప్రభుత్వాలు “కీన్స్” విధానాలను అమలు చేయగా అది సంక్షేమ నిధుల్లో భారీ కోతకు దారి తీసింది.

సోషల్ డెమోక్రాటిక్, సంస్కరణవాద ప్రభుత్వాలు పెట్టుబడి దారీ వ్యవస్థ పరిధిలోనే పరిష్కారానికి ప్రయత్నాలు చేస్తున్నాయి. వారు ఆరోగ్యకరమైన పెట్టుబడి దారీ విధానాన్ని అమలు జరుపు

తామని చెప్పడం వారికి వారు భ్రమల్లో ఉండడంతో పాటు, ప్రజలను మభ్యపెడుతున్నారు. గుత్తవర్గాలు, ద్రవ్య సంస్థల చేతుల్లో అధికారం, సంపద కేంద్రీకరణ జరగడం పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ ప్రధాన లక్షణం. పెట్టుబడి దారుని లాభార్జనను సరించే కార్మిక వర్గ దోపిడి, అరాచకం, ఉత్పత్తి విధానంలో అసమతుల్యత ఏర్పడతాయి. గుత్తపెట్టుబడిని సమాజపరం చేయకుండా, కార్మిక వర్గాధికారం రాకుండా ఈ సమస్యలు పరిష్కరింపబడవు. సామ్రాజ్య వాద దేశాలలో బూర్జువావర్గం మద్దతుతో వచ్చిన జాతీయ ప్రజాపార్టీలకు కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేకతే ప్రధాన లక్ష్యం. ఈ పార్టీలు బూర్జువా రాజకీయాల నుండి ప్రజలు విముక్తి చెందకుండా ఆటంకపరుస్తున్నాయి. నేడు సోషల్ డెమోక్రసీ, బూర్జువా ఉదార విధానాలు అవఖ్యాతి పాలయ్యాయి. అదే విధంగా అతివాద వాగాడంబరం అణచివేయబడుతున్న, దోపిడికి గురవుతున్న ప్రజల్లో అసమ్మతి రేకెత్తించినా, వారు వర్గ దృక్పథాన్ని కోల్పోవడమేగాక ప్రధాన శత్రువును గుర్తించడంలో వైఫల్యం చెందుతారు. పెట్టుబడి దారీ వ్యవస్థను తొలగించి సోషలిజం స్థాపన కొరకు జరిగే పోరాటంలో ఈ ధోరణులు ప్రతిబంధకంగా మారుతాయి.

వైరుధ్యాలు తీవ్రమయ్యేకొద్దీ పెట్టుబడి దారీ వ్యవస్థ ప్రజాస్వామిక హక్కులపై అంక్షలు విధిస్తుంది. బూర్జువా కోర్టులు స్వేచ్ఛావ్యవస్థకు రక్షణగా నిలబడి, బ్రేడ్ యూనియన్, సమ్మె హక్కులపై అంక్షలు విధిస్తున్నాయి.

సోషలిజం సమస్యలను పరిష్కరించలేదని, సోషలిస్టు వ్యవస్థ కోసం పోరాడుతున్న విప్లవ వర్గాలలో భయాందోళనలను కలిగించడానికి గత సోషలిస్టు దేశాలు సాధించిన చారిత్రక విజయాలపైన, కమ్యూనిజానికి వ్యతిరేకంగా దుష్ప్రచారానికి పాల్పడుతున్నాయి. టెర్రరిజంపై పోరాటం పేరుతో బూర్జువావర్గం తమదాడిని తీవ్రతరం చేయడమేగాక వర్గపోరాటాలకు, ప్రజాతిరుగుబాట్లకు వ్యతిరేకంగా సర్వశక్తులు ఒడ్డుతున్నది.

ప్రస్తుత సంక్షోభం ప్రపంచ బలాబలాలో మార్పుకు దోహదం చేస్తున్నది. పెట్టుబడిదారీ దేశాల మధ్య వైరుధ్యం పెరుగుచున్నది. ఇంధన వనరులపైన, రవాణా మార్గాలపైన ఆధిపత్యం కొరకు అరబ్, మధ్య ప్రాచ్య దేశాలలో సైనిక పెట్టుబడులను పెంచుకోవడం, ఆసియాపై వ్యూహాత్మక పట్టు సాధించడం ద్వారా అమెరికా తన అగ్రరాజ్యధిపత్యాన్ని నిలబెట్టుకుంటున్నది. అయితే సహజ వనరులు, ప్రపంచ మార్కెట్, ఇంధన వనరుల రక్షణ కోసం నూతనంగా అభివృద్ధి చెందుచున్న దేశాల సంఘటన అమెరికా ఆధిపత్యానికి సవాల్ గా మారనున్నది. ఇందుకు నిదర్శనం. అమెరికా, జపాన్, యూరోపియన్ యూనియన్ నూతన ఆవిర్భావ దేశాల మధ్య పెరుగుచున్న పోటీ, బహిరంగ ఘర్షణలకు, ద్రవ్య యుద్ధాలకు చివరకు సైనిక సంఘర్షణలకు దారిదీస్తుంది. అదే

సందర్భంలో యూరోపియన్ యూనియన్ దేశాలలోని బలమైన దేశాలు, సంక్షోభంలో కూరుకుపోయిన బలహీన దేశాల మధ్య వైరుధ్యాలు తీవ్రమవుతున్నాయి. యూరోజోన్లో వచ్చిన విభజన యూరోపియన్ నిర్మాణాన్ని తల్లక్రిందులు చేసింది. యూరోపియన్ గుత్తాధిపతుల ప్రయోజనాలను కాపాడటానికి ఫ్రాంకో, జర్మన్ దేశాలు కృషి చేస్తున్నాయి.

2010 సంవత్సరం నవంబరులో నాటో కూటమి లిస్బన్లో రూపొందించిన నూతన వ్యూహం సామ్రాజ్య వాదుల వ్యూహాత్మక ప్రయోజనాలు కాపాడడమే గాక, వారి మధ్య ఏర్పడే అంతర్గత విభేదాల సందర్భంగా నాటో మధ్యవర్తిగా కూడా వ్యవహరిస్తుంది. టెర్రరిజంపై పోరాటం, రక్షణ పేరుతో నాటో సభ్యదేశాలు కానప్పటికీ ప్రపంచ దేశాలలో జోక్యం చేసుకునే అవకాశం కలగడమే గాక లిబియా, ఐవరీకోస్ట్ దేశాలలో చేసిన విధంగా బహుముఖ దాడులకు అవకాశం కలుగజేస్తుంది. అమెరికా సామ్రాజ్యవాద పథకాలు, యూరోపియన్ యూనియన్, నాటో సమిష్టి రక్షణ విధానాల మాదిరి ఉంటాయి. వ్యూహాత్మక ప్రాంతాలపైన, ఇంధన వనరుల రవాణా మార్గాలపై ఆధిపత్యం కొరకు ప్రధాన సామ్రాజ్యవాద దేశాల మధ్య పోటీని ఈ పథకాలేవి తొలగించలేవు.

కమ్యూనిస్టు పార్టీలు, ప్రజా సంఘాలు

పటిష్టంకావాలి

ప్రస్తుతం జరుగుతున్న ఘటనలు పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ నుండి సోషలిస్టుసమాజ పరివర్తన ఎజెండాను పైకితెచ్చాయి. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ దోపిడీని బహిర్గతం చేస్తూ ప్రజాపోరాటాలను నిర్మించడంలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ క్రియాశీల పాత్ర నిర్వహించాలి. ప్రపంచవ్యాపితంగ జరుగుచున్న ఉద్యమాలు ఈవాస్తవాన్ని ఋజువు చేస్తున్నాయి. పార్టీని రాజకీయంగా, సైద్ధాంతికంగా పటిష్టం చేసుకోవడంతో పాటు ప్రజలను చైతన్యవంతం చేసినట్లైతే అదిగుణాత్మక మార్పుకు దారితీస్తుంది.

బూర్జువా వ్యవస్థను బ్రద్దలుకొట్టి సోషలిస్టు వ్యవస్థ నిర్మాణ లక్ష్యాన్ని నిర్దేశించుకున్నప్పుడే పార్టీ వర్గ స్వభావం స్పష్టమవుతుంది. ఈ లక్ష్య నిర్దేశనలో తనకుతాను అవకాశవాదానికి, పార్లమెంటు రిజానికి భిన్నంగా వ్యవహరించాలి. ప్రగతిశీలమైన సంస్కరణల ద్వారా కార్మికవర్గ విముక్తిని సాధిస్తామంటున్న రాజకీయ సంస్కరణ వాదుల ముసుగులను తొలగించుటతో పాటు, పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థను మౌలికంగా సంస్కరించవచ్చన్న భ్రమలనూ తొలగించాలి.

విప్లవ కర్తవ్యంపై ఉన్న నిబద్ధత, వర్గపోరాటంపై ఉన్న ఆధిపత్యం కమ్యూనిస్టు పార్టీల ప్రత్యేకతను స్పష్టంచేస్తాయి. బూర్జువావర్గంతో ఘర్షణ పడటం, వర్గపోరాటాలు నిర్వహించుట

ద్వారా కమ్యూనిస్టు పార్టీలు బలపడతాయి. దానితో పాటు తన చారిత్రక కర్తవ్యాన్ని పరిపూర్తి చేయడానికి కార్మికవర్గం చైతన్య యుతంగా ముందుకొస్తుంది. ప్రజా ఉద్యమాలను ముందుకు తీసుకెళ్లడానికి పార్లమెంటులు, బూర్జువా సంస్థలను పోరాట సాధనాలుగా ఉపయోగపెట్టుకోవాలి తప్ప వాటికి అంకితం కారాదు. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో అభివృద్ధిని కాంక్షించే అవకాశవాదులు వర్గ పోరాటాన్ని విసర్జించి, పార్లమెంటురిజంలో కూరుకుపోతారు.

కార్మికవర్గం యొక్క అగ్రగామిదళ పాత్రను నిర్వహించడమే కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రత్యేక లక్షణాలలో ఒకటి. ఎక్కడైతే రాజకీయ, సైద్ధాంతిక పోరాటం, పెట్టుబడికీ, శ్రమకు మధ్య మౌలిక పోరాటం జరుగుతుందో ఆ పని ప్రదేశాలలో, సంస్థలలో కమ్యూనిస్టులు పనిచేయడం అత్యంత ప్రధానం. బ్రేడ్ యూనియన్లు, శ్రామిక వర్గ ప్రజా సంఘాలలో పనిచేయడానికి ఎక్కువ శ్రద్ధ పెట్టడం ద్వారా కమ్యూనిస్టు పార్టీ కార్మిక వర్గ స్వభావాన్ని మరింత దృఢపర్చుకోవాలి. వర్గదృక్పథంతో కూడిన పోరాట కేంద్రాలను నిర్మిస్తూ ఆ పోరాటాలను పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థను కూలదోసే రాజకీయ పోరాటంతో మిళితం చేయాలి. కార్మికోద్యమంలో కమ్యూనిస్టుల పాత్ర ప్రధానమైనదేగాక, వారిపై ఎక్కువ బాధ్యతలు ఉంటాయి. కార్మిక వర్గ ప్రయోజనాల రక్షణకు పోరాటాలు చేస్తూ వారిని చైతన్యయుతంగా తీర్చిదిద్దడంలో కమ్యూనిస్టులు సమర శీలంగా, దృఢంగా వ్యవహరించాలి. ఆ విధంగా తమ పని విధానాన్ని నిరంతరం మెరుగుపరుచుకుంటూ కార్మిక వర్గం ఎడల తమ బాధ్యతను నెరవేర్చాలి.

ప్రధాన లక్ష్యాలను పరిపూర్తి చేయడానికి కమ్యూనిస్టు పార్టీలు బలంగా ఉండడంతో పాటు, నవాళ్ళను ఎదుర్కోవడానికి సంసిద్ధంగా ఉండాలి. మొదటగా మార్క్సిజం, లెనినిజం సిద్ధాంత ప్రాతిపదికపై ప్రతి దేశంలోని రాజకీయ పరిస్థితులను విశ్లేషణ చేయాలి. విప్లవ వ్యూహాన్ని ముందుకు తీసుకెళ్లడానికి వర్గ శక్తులు, వర్గశక్తుల పొందికపై ఆ విశ్లేషణ జరగాలి. ప్రజల ఆకాంక్షలకు అనుగుణంగా, కార్మిక వర్గ తక్షణ సమస్యలపై స్పష్టమైన విధానాలు రూపొందించుకోవాలి. నిర్మాణపరంగా కేంద్రీకృత ప్రజాస్వామ్యాన్ని అమలుపర్చాలి.

కమ్యూనిస్టు పార్టీలు ఉద్యమాలు చేపట్టడానికి ప్రజలతో దృఢమైన సంబంధాలు కలిగి ఉండాలి. వాస్తవ పరిస్థితులు ఒక దేశానికి, మరొక దేశానికి భిన్నంగా ఉంటాయి. కార్మికులు, ఇతర ప్రజల చైతన్యస్థాయి, వారికున్న బలం, బలహీనతలపై కమ్యూనిస్టు పార్టీలకు ఖచ్చితమైన అంచనా ఉండటం ప్రధానం. ప్రజలను కదిలించడానికి, విప్లవ వ్యూహాన్ని, ఎత్తుగడలను అభివృద్ధి చేసుకోవడానికి ఇది అవసరం. ప్రజలు అనుభవాల నుండి నేర్చుకుంటారు. వారిని సంస్కరణవాదులు, మోసకారుల బారిన

పడకుండా చూడాలి. చిన్న, మధ్యతరగతి రైతులు, స్వయం ఉపాధికారులు, ఇతర ప్రజా సమూహాలను సమీకరించడానికి, వారిలో చైతన్యం పెంచే విధంగా తగిన ఎత్తుగడలు రూపొందించు కోవాలి. కమ్యూనిస్టు పార్టీ బలంతో నిమిత్తం లేకుండా దోపిడీకి గురవుతున్న ప్రజలతో బలమైన సంబంధాలు ఏర్పాటు చేసుకోవడానికి కృషి చేయాలి.

సోషలిజం గురించి ప్రచారం చేయడానికి ప్రస్తుత సంక్షోభం కలిగించిన అవకాశాలను ఉపయోగించుకోవడానికి కమ్యూనిస్టు పార్టీలు రాజకీయంగా, సైద్ధాంతికంగా అప్రమత్తంగా ఉండాలి. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థపై గల భ్రమలను బ్రద్దలుకొట్టడానికి పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ సంక్షోభం కమ్యూనిస్టులకు గొప్ప అవకాశాన్ని కలుగజేసింది. సంక్షోభం నుండి బయటపడటానికి నయా ఉదార విధానాలు పనిచేయవని, పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థను కూలదోయడం తప్ప సంస్కరించడం సాధ్యం కాదని సంస్కరణలపై ఉన్న భ్రమలను తొలగించడానికి కలుగజేయడానికి సమయం వచ్చింది. పరిస్థితులు పక్కతకు వచ్చిప్పుడు సోషలిస్టు వ్యవస్థ యొక్క ప్రాధాన్యతను ప్రచారంలోకి తీసుకురావాలి.

కమ్యూనిస్టులు ప్రజలతో మమేకం కావడమనేది, సామాజిక, ప్రజాస్వామిక సమస్యలపైన, జాతీయ సామాజిక విముక్తి ఉద్యమాలలో అగ్రగామి పాత్ర నిర్వహించడంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. దోపిడీ రహిత సమాజం, ప్రజల తక్షణ సమస్యల కొరకు పోరాడటంలో కమ్యూనిస్టులు అగ్రభాగాన ఉండాలి. రోజువారీ పోరాటాల ద్వారా కార్మికవర్గ అధికారాన్ని, సామాజిక శక్తుల మధ్య ఐక్యత నిర్మించబడుతుంది. పోరాటాల ద్వారానే పార్టీ అభివృద్ధిని, కార్మికవర్గంలో స్థానాన్ని పొందుతుంది. పార్టీ బాధ్యతాయుతంగా ప్రజాసమీకరణ చేయడం, వారిని జాగృతం చేసి వారిని నిర్మాణంలో ఇమడ్చడం ద్వారా మాత్రమే ఇది సాధ్యం. ప్రజాసంఘాలు, బ్రేడ్ యూనియన్లను స్వతంత్రంగా పనిచేయించడం ద్వారా కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఈ కార్యక్రమాలను అమలుపర్చాలి.

ప్రజా ఉద్యమాలలో పార్టీ పాత్రపై నిరంతరం అంచనా వేసుకోవడం అవసరం. పార్టీ నిర్మాణం, ప్రజా సంఘాల అభివృద్ధిపై పార్టీ అనుసరిస్తున్న వ్యూహం, ఎత్తుగడలు ఏ మేరకు ప్రభావితం చేస్తున్నాయన్నది స్పష్టమవుతుంది. పార్టీ సాధిస్తున్న విజయాలు, అపజయాలు, తప్పులపై అవగాహనకు రావడానికి విమర్శ, ఆత్మవిమర్శ తప్పనిసరి. ఆ విధంగా గతితార్కిక, భౌతికవాద ఆచరణను అన్వయింపచేయుట పార్టీ శీఘ్రగతిన పెరుగుదలకు దోహదపడుతుంది.

సంక్షోభం సమాజంలో అన్ని శ్రామికవర్గాలను కుదిపేసింది. మహిళా హక్కులను కాలరాయడం, అణచివేతకు గురిచేయడం జరుగుతున్నది. నిరుద్యోగం తారాస్థాయికి చేరింది. కాందిశీకులు,

వలస కార్మికులు తీవ్ర సమస్యలను ఎదుర్కొంటున్నారు. విద్య, సామాజిక భద్రత, నిధుల్లో కోత విధించబడుతున్నది. సోషలిజం కోసం పార్టీ నడుపుతున్న ఉద్యమాలలోకి యువకులను సమీకరించడానికి ఇది మంచి అవకాశం.

నేటి ఆధునిక శాస్త్ర విజ్ఞానాన్ని ఉపయోగించుకునే విధంగా కమ్యూనిస్టుల పనివిధానం మారాలి. ఆధునిక సమాచార విజ్ఞానాన్ని ఉపయోగించుకొని ఏ విధంగా ప్రజాసమీకరణ చేయవచ్చో అరబ్ దేశాలలో వచ్చిన ప్రజా ఉద్యమాలు ఋజువుచేశాయి.

పార్టీ బలోపేతం కావడానికి, నూతన సభ్యులను చేర్చుకోవడానికి అధిక ప్రాధాన్యతనివ్వాలి. కొత్త సభ్యులు, కార్యకర్తలకు శిక్షణ ప్రజా ఉద్యమాలే అవకాశం కలుగజేస్తాయి. 1989 తరువాత గణనీయమైన సంఖ్యలో యువకులు కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేకుల గాలిలో కొట్టుకుపోయారు. ఈ రోజు వారు తమవంతు విప్లవాత్మక పాత్రను నిర్వర్తించడానికి ముందుకొస్తున్నారు. ప్రపంచ, ప్రాంతీయ స్థాయిల్లో ద్వైపాక్షిక, బహుముఖ చర్చల ద్వారా కమ్యూనిస్టు పార్టీల మధ్య అంతర్జాతీయ సహకారాన్ని పెంపొందించుకోవడం అనివార్యం. సామ్రాజ్యవాదం ఉమ్మడి శత్రువు. సామ్రాజ్యవాద దాడులకు అందరూ గురవుతున్నారు. కష్టాలలో భాగం పంచుకుంటున్నాం. కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం సాధించిన అనుభవాలు, విజయాలపై పరస్పరం చర్చించుకోవడం ద్వారా తెలుసుకోవడానికి అవకాశాలేర్పడ్డాయి. ప్రజాసంఘాల నిర్మాణం, ప్రజా ఉద్యమాలలో పార్టీ నాయకత్వం, పార్టీ నిర్మాణం, రాజకీయ, సిద్ధాంత రంగాలలో ఈ అవకాశాలను ఉపయోగించుకోవచ్చు. ప్రజా ఉద్యమాలు, సంబంధాలు, వర్గపోరాటాలు, ఎన్నికల పోరాటం ద్వారా అనుభవాలను గడిస్తాం. పరస్పర సహకారం, సంఘీభావం ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమానికి అత్యవసరమని బ్రస్సెల్స్ సమావేశం ప్రకటించింది.

“ప్రపంచ కార్మికులారా ఐక్యంకండి”

గ్రీన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీకి, కార్మికవర్గానికి సంఘీభావ ప్రకటనలు

గుత్తపెట్టుబడిదారులు, వారి తాబేర్లుగా ఉన్న రాజకీయ నాయకుల దుర్మార్గ చర్యలకు వ్యతిరేకంగా గ్రీన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ, అనుబంధ సంస్థ “పామె”, గ్రీన్ శ్రామికులు, కార్మికులు, ప్రజలు నిర్వహించిన 48 గంటల సమ్మె పోరాటానికి అమెరికన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ మనస్ఫూర్తిగా సంఘీభావం ప్రకటించింది. సంపన్న వర్గాల నేరపూరితమైన పేరాశలను కాపాడటానికి ఆర్థిక సంక్షోభ భారాలను పేదలపై నెట్టడానికి, గ్రీక్ పార్లమెంట్ ఆమోదించనున్న కఠిన చట్టాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ గ్రీన్ ప్రజలు చేస్తున్న

పోరాటాన్ని సిపియుఎస్ఎ అభినందించింది. ఆ చట్టాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ పట్టుదలతో, నిర్భయంగా పోరాటం నిర్వహించిన ఘనత గ్రీన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీకి, కార్మిక వర్గానికి దేశం మొత్తంగా శ్రామిక ప్రజలకు దక్కుతుందని కొనియాడింది.

అమెరికాలో కూడ కార్మికవర్గం ఉద్యమ బాటలోనే ఉన్నది. కాని ఇక్కడ గుత్తవర్గాలు పైచేయిగా ఉన్నాయి. 1930 తరువాత కార్మికవర్గం సాధించుకున్న సౌకర్యాలన్నింటిని బూర్జువావర్గం తిరగ దోడే కార్యక్రమంలో ఉన్నది. ఎక్కువమంది రాష్ట్ర గవర్నర్లు ప్రత్యేకించి రిపబ్లికన్లు ఆర్థిక సంక్షోభాన్ని అడ్డంపెట్టుకొని సామాజిక భద్రత, ఆరోగ్యం, ఇతర అత్యవసర సేవలపై దాడి ప్రారంభించారు. ఈ ప్రయత్నాలను ప్రతిఘటించడానికి వేలాదిమంది అమెరికా కార్మిక వర్గం వీధుల్లోకి వస్తున్నారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ సంఘీభావ ప్రకటనలో సంతోషాన్ని వ్యక్తం చేసింది.

పోర్చుగల్, స్పెయిన్, బ్రిటన్ అనేక ఇతర దేశాలలో కార్మికోద్యమాలు ముందుకు వస్తున్నాయి. శత్రువు ఒక్కరే, పోరాటం అదే, ఇది ప్రపంచ వ్యాపిత పోరాటం. ప్రపంచవ్యాపితంగా పోరాటాలలో కార్మికవర్గ ఐక్యతను నిర్మించుట ద్వారా విజయాన్ని సాధిస్తాం. గ్రీన్ శ్రామిక వర్గ ప్రజలపోరాటం ప్రపంచ కార్మికోద్యమానికి ఉత్తేజాన్ని ఉత్సాహాన్నిస్తుందని సిపియుఎస్ఎ సంఘీభావ ప్రకటనలో తెలిపింది.

స్పెయిన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ (పిసిపిఇ)

గ్రీన్ కార్మికవర్గం జరిపిన 48 గంటల సమ్మెకు స్పెయిన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ సంఘీభావం క్రటిస్తూ పెట్టుబడి దారీవ్యవస్థ ఎదుర్కొంటున్న ప్రస్తుత సంక్షోభ పరిస్థితుల్లో గ్రీన్ కార్మికవర్గం ఉద్యమాలు చేపట్టి యూరప్ ప్రజలందరకు మార్గదర్శకంగా నిలిచారని, అదే సందర్భంలో పార్లమెంట్లో ప్రజా వ్యతిరేక చట్టాన్ని ఆమోదించి సోషల్ డెమోక్రసీ, వారి తాబేదారుల ముఠా, గ్రీన్ శ్రామిక ప్రజలకు దయనీయ పరిస్థితులు కల్పించారని ప్రకటనలో పేర్కొన్నది. గ్రీన్ ప్రజలు, కార్మికులు, సంక్షేమ నిధుల్లో కోత, హక్కులను హరించే బిల్లును పార్లమెంట్లో బలవంతంగా ఆమోదింప చేసుకొనుటకు నిరసనగా 48 గంటల పాటు ప్రభుత్వాన్ని స్తంభింపజేసిన కార్మిక సంఘాన్ని (పామె) పిసిపిఇ అభినందించింది.

పామె ఆధ్వర్యంలో వందలు, వేల మంది కార్మికులు ప్రధాన నగరాలలో కవాతు నిర్వహించి ప్రదర్శనలు చేయడం పెట్టుబడిదారీ వర్గ అణచివేతకు వ్యతిరేకంగా మరో దీర్ఘకాల యుద్ధం చేయడమే నని పిసిపిఇ పేర్కొన్నది. పాపాండ్రప్రభుత్వం, ఇయుల ప్రజావ్యతిరేక విధానాలకు వ్యతిరేకంగా పామె, పాసీ, పాసివె, ఒజిఇలు దీర్ఘ కాలంగా చేస్తున్న నిర్మాణాత్మకమైన పోరాటాల ఫలితంగా కార్మిక

వర్గం, గ్రీన్ ప్రజల్లో చైతన్యం, పోరాట పటిమ పెరిగింది. బానిసత్వానికి చరమగీతం పాడటానికి అత్యధికంగా ప్రజలు అప్రమత్తమవడమేగాక నిర్మాణాత్మకంగా ఉద్యమంలోకి రావడమే దీనికి నిదర్శనం.

గుత్తపెట్టుబడిదారీ వర్గాలకు అనుకూలంగా పాలకవర్గ ముఠా బరితెగించి అమలు చేస్తున్న విధానాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడుతున్న కార్మికవర్గానికి స్పెయిన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ, యువ కమ్యూనిస్టులు సంఘీభావం ప్రకటిస్తున్నారు. నమ్మెలు, ప్రదర్శనలు, నిర్వహిస్తూ నిరంతరం సమరశీల కార్మికోద్యమాలు చేపడుతున్న “పామె” “కెఇ”లకు సంపూర్ణ మద్దతు తెలిపింది. గ్రీన్ ప్రజల పోరాటంలో కమ్యూనిస్టులు, కార్మిక సంఘా(పామె)ల కీలక పాత్రను మరుగుపరిచి, అవకాశవాదులకు విజయాలను అంటగట్టిన స్పెయిన్ బూర్జువా ప్రసార సాధనాల వైఖరిని స్పెయిన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఆక్షేపించింది. కార్మికవర్గ అంతర్జాతీయత చిరకాలం వర్ధిల్లాలి. కార్మికవర్గ నిర్మాణాత్మక పోరాటాలు చిరకాలం వర్ధిల్లాలి.

గ్రీన్ కార్మిక సమ్మెపై దాడులను ఖండించిన కె.కె.ఇ

గ్రీన్ కార్మికవర్గం, శ్రామిక ప్రజలపై ప్రభుత్వం మోపుతన్న సంక్షోభ భారాలకు వ్యతిరేకంగా 48 గంటలపాటు చరిత్రాత్మక నమ్మెపోరాటం చేశారు. ఆనందర్పంగా సంఘవ్యతిరేక శక్తులు, నాజీఅనుకూల మితవాద వర్గాలు పోలీసుల వత్తాసుతో కార్మికవర్గంపై దాడులకు పూనుకున్నారు. దీనిపై కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ కేంద్రకార్యవర్గం గ్రీన్ ప్రజాపోరాటాన్ని విచ్ఛిన్నం చేయడానికి పథకం ప్రకారం రెచ్చగొట్టిన వారిని బహిరంగంగా ఆక్షేపించింది. ఈ ఘర్షణలను అవకాశంగా తీసుకొని పోలీసులు కెఇ, కార్మిక వర్గ పోరాట లక్ష్యాలను సాధారణ ప్రజలు అవగాహన చేసుకోవడానికి అవకాశం లేకుండా నమ్మెకారులను హింసావాదులుగా ముద్రవేశారని కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ అధికారపత్రిక రిజోస్పాన్సిబిల్ పేర్కొన్నది. ఫుట్ బాల్ అభిమానులు, నైట్ క్లబ్బుల్లో పనిచేసే కిరాయి మనుషులు, ఇతర ప్రజానీకాన్ని సమ్మెకు వ్యతిరేకంగా ఘర్షణకు దిగటానికి పథకం చేస్తున్న విషయం కెఇ నాయకత్వానికి ముందే తెలుసు.

ఇనుపరాడ్లను చేతబట్టి పోలీసులతో వాగ్వాదానికి దిగిన కొంతమంది వ్యక్తుల సమూహాలను, పోలీసులతో కలిసి పార్లమెంట్ కోర్టు యార్డులలోనికి ప్రవేశించిన వారిని చిత్రించిన వీడియో దృశ్యాలను కమ్యూనిస్టు పార్టీ పార్లమెంటరీ గ్రూప్ ప్రభుత్వం ముందుంచింది. ఈ దృశ్యాలు అరాచకం సృష్టించిన వారికి, ఈ పథకాన్ని ఆచరణలో పెట్టిన రక్షణదళాలకు మధ్య సంబంధాన్ని

బహిర్గతం చేశాయి.

కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రధాన కార్యదర్శి అలేకపపారిగా పత్రికా సమావేశంలో మాట్లాడుతూ... ఈ పథకం మొత్తం ప్రభుత్వానిదేనని ఆరోపించారు. రాజకీయంగా ప్రజా డిమాండ్లను తిరస్కరించడం, ప్రజలను భయాందోళనలకు గురిచేయడం ఒక కారణం కాగా, రాజకీయంగా ప్రభుత్వ అనుకూల ఉద్యమకారుల చేత దాడి చేయించడం ద్వారా ప్రజా ఉద్యమాన్ని అణచివేయడం మరొక లక్ష్యమని పేర్కొన్నారు. కరడుగట్టిన నేరస్తులు, కిరాయి మనుషలు, మితవాద బ్రేడ్ యూనియన్లను పోలీసులే ప్రోత్సహించి ఈ దుశ్చర్యలకు పాల్పడినట్లు సాక్ష్యాధారాలు, వీడియో క్లిప్పింగులున్నట్లు పపారిగా తెలిపారు. దీనికి ప్రభుత్వయంత్రాంగం సహకరించింది. సింటాగ్మా స్క్వేర్లో అస్పష్టమైన, భిన్న ధోరణులు గల సమూహాలను సమ్మెకు వ్యతిరేకంగా సమీకరించారు తప్ప అంతకు మించి ఏమీ చేయలేకపోయారు. అయితే “సింటాగ్మా” ప్రాతినిధ్య ప్రదర్శనలు శాంతియుతమైనవని, గ్రీన్ కార్మిక వర్గం జరిపిన సమ్మె ప్రదర్శనలు హింసాత్మకమని చెప్పడం వెగటుపుట్టించాయని పపారిగా వ్యాఖ్యానించారు.

సాధారణ సమ్మెచేస్తున్న గ్రీన్ శ్రామికుల ప్రదర్శన “సింటాగ్మాలో” ముగుస్తుంది. అక్కడ సమ్మెవ్యతిరేక పౌరులు, గూండాలు చేరి “పామె”తో ఘర్షణకు దిగారు. ఆ విషయం తెలిసిన పోలీసులు వారిని “సింటాగ్మా స్క్వేర్”లోకి అనుమతించడమేగాక, ప్రత్యర్థి వర్గాల ఘర్షణను నివారించాలన్న పేరుతో సమ్మె చేస్తున్న ప్రజలపై నిర్ణయంగా దాడిచేశారు. ఆ విధంగా “పామె”ను హింసాత్మక సంస్థగా చిత్రీకరించడమేగాక, కమ్యూనిస్టు పార్టీ, ఇతర వర్గపోరాట పార్టీలను అపఖ్యాతిపాల్చేసే ప్రయత్నమని వెల్లడించారు.

రెచ్చగొట్టేవారిని, పోలీసుచర్యలను ఏవిధంగా ఎదుర్కోవాలో కమ్యూనిస్టుపార్టీకి తెలుసు. కార్మికవర్గ ప్రయోజనాలను కాపాడటమే పామె లక్ష్యం. వారి ఉచ్చులో పడకపోగా, వారి చర్యలను ఎండగట్టమని, అవి ఒక పథకం ప్రకారం ఏర్పాటు చేశారని వ్రాతపూర్వకమైన డాక్యుమెంట్లు ఇవ్వగలమని పపారిగా తెలిపారు. 2008లోనే ఇటువంటి కుట్రలు, రెచ్చగొట్టే చర్యలు గురించి బహిర్గతం చేయడం జరిగిందని స్పష్టంజేశారు.

“యూరోపియన్ సాంప్రదాయం, గూఢచారుల ఏర్పాటు” అను పేరుతో ఉన్న యూరోపోల్ డాక్యుమెంట్ను 8/9/2002 ఆదివారం ఎడిషన్ “రిజోస్పాటిస్” బహిర్గతం చేసింది. గూఢచారుల నియామకం, రెచ్చగొట్టేవారి ఏర్పాటును చట్టబద్ధం చేయబడిన విషయం ఈ డాక్యుమెంట్ స్పష్టంజేస్తున్నది. గ్రీన్లో నేరస్థ సామ్రాజ్యాలు సైతం సమాచారం రాబట్టుకోవడానికి ఈ అవకాశాన్ని ఉపయోగించుకుంటున్నాయి.

అయితే నేరాలపై రహస్య సమాచారాన్ని సేకరించి సంబంధిత అధికారులకు తెలియజేయడం ద్వారా నేరాలను అదుపుచేయుటకే అని చెప్పడం అవాస్తవం! అటువంటప్పుడు ప్రదర్శనలపై దాడులు చేయించడం ఎందుకు? మొత్తంగా పరిశీలించినపుడు ప్రభుత్వమే ఈదుశ్చర్యలకు పాల్పడుతున్నది.

అటువంటి దుర్మార్గమైన చట్టాలు చేసినప్పుడు, వాటి దుర్వినియోగంపై గట్టి సాక్ష్యాలున్నప్పుడు, పకడ్బందీ పథకాలను ప్రభుత్వమే అమలు జరుపుతున్నపుడు ఆక్షేపించడానికి కమ్యూనిస్టు పార్టీకి అర్హతలేదా? అనుభవంలేని, అమాయకులైన కొంతమంది యువకులను చేరదీసి రెచ్చగొట్టడమే గూఢచారుల పని అని ఆరోపించారు.

టెర్రరిజాన్ని గ్రీన్ ప్రజలు ఆమోదించరు

టెర్రరిస్టుచర్యలపై కమ్యూనిస్టు పార్టీ వైఖరిని ఆ పార్టీ ప్రధాన కార్యదర్శి స్పష్టం చేస్తూ కార్మికవర్గం ఏ పరిస్థితుల్లోనూ టెర్రరిజాన్ని ఆమోదించజాలరని, వారికున్న చైతన్యం మేరకు వివిధ రూపాలలో ఉద్యమాలు కొనసాగించాలని పిలుపిచ్చినట్లు తెలిపారు. కార్మికవర్గ పోరాటంపై దుష్ప్రచారాన్ని కార్మికులు సహించరని హెచ్చరించారు. అమాయకులైన ముగ్గురు మార్షిన్ ఉద్యోగులను హత్య చేసిన రోజు 2010 మేలోనూ, 2008లోనూ టెర్రరిస్టు చర్యలపై తీవ్ర ఆక్షేపణలు తెలిపిన విషయాన్ని గుర్తుచేశారు. అదే విధంగా కార్మికవర్గ ఉద్యమాలను ఆటంకపరచడానికి పచ్చిమితవాద శక్తులను, పుట్బాల్ అభిమానులను ఉపయోగించడాన్ని తప్పు పట్టారు. ఇయు, మాస్ట్రీచ్, సంక్షోభ పరిస్థితులను కమ్యూనిస్టు పార్టీ, కార్మికసంఘాలు ఎప్పటికప్పుడు బహిర్గతం చేస్తున్నాయి.

ఈ పరిస్థితుల్లో నూతన చట్టాలు, విధానాలు అవసరమని కెకెఇ స్పష్టం చేసింది. సంక్షోభం ఫలితంగా ఆర్థికవ్యవస్థ దివాళా తీసింది. బాధ్యత లేకపోయినా ఆ భారాలను కార్మికవర్గం భరిస్తున్నది. ప్రజలు గుత్తాధిపతుల అధికారాన్ని కూలదోసి తద్వారా సమూల మార్పును కోరుకుంటున్నారు. ఆ లక్ష్యసాధన కేవలం కమ్యూనిస్టులకు సంబంధించినదే కాదు ప్రజాధికారం కొరకు పోరాటం జరుపవలసిన బాధ్యత కార్మికవర్గానికున్నది. సరైన వ్యూహం లేకుండా రోజువారీ పోరాటాల ద్వారా ఫలితాలను సాధించడం లేదా బలిహీనతలను అదిగమించడం సాధ్యంకాదు. కొన్ని సంవత్సరాలుగా జరుగుచున్న విధంగా భారీ ఓటములను ఎదుర్కోవలసి ఉంటుందని హెచ్చరించారు. నిజాలు క్రమశిక్షణా సంస్థలు వెల్లడిస్తాయని, అపరిస్థితుల్లో ప్రభుత్వం రాజీనామా ఇవ్వకతప్పదని, ఎవరూ రక్షించలేరని ‘పపారిగా’ పేర్కొన్నారు.

✱

పెట్టుబడిదారీ విధానం - పర్యావరణం

ఫ్రెడ్ మెగ్ డాఫ్ & జాన్ బెలామీ ఫాస్టర్ *

మంత్రి రివ్యూ 'మార్చి 2010 ప్రచురించిన ఈ వ్యాసం వర్తమాన ప్రపంచ సమస్యల్లో అత్యంత ప్రధానమైన పర్యావరణ సమస్యని

కేవలం చర్చించటమేకాక, పర్యావరణ 'విఘాతం' ధనిక దేశాల హక్కు - పరిరక్షణ బదులు దేశాల బాధ్యత' వంటి కుతర్కాన్ని ఎండగడుతూ, సాక్షాత్తు భూగ్రహ అస్తిత్వానికే సవాలుగా నిలిచిన ప్రమాదాన్ని నివారించగల ఏకైక ప్రత్యామ్నాయం సామ్యవాద సామాజిక ఆర్థిక విధానం మాత్రమేనని సైద్ధాంతిక, హేతుబద్ధ తర్కంతో వివరిస్తుంది. కేంద్రీకృత సంపద శిఖరాల సృష్టికాక, మనిషి మనుగడ విశ్వమానవాళి తక్షణ, దీర్ఘకాలిక ఆవశ్యకత అని వక్కాణిస్తుంది; భావితరాల పట్ల ప్రేమ, బాధ్యత, జవాబుదారీతనం ఏ కొందరికో పరిమితం కాదు. "విశ్వం కోసం మనం - మనకోసం విశ్వం" అన్న నిబద్ధత, భావితరాల సంక్షేమం పట్ల బాధ్యతాయుత ప్రణాళిక, ప్రపంచంలోని అన్ని దేశాల లక్ష్యం కావాలంటుంది. వ్యక్తిగత రాజకీయ దృక్పథాల కఠినంగా చదివి,

ఆలోచించవలసిన ఈ వ్యాసాన్ని "జనపథం" పక్షపత్రికలో ప్రచురించారు. దాన్ని యధాతథంగా పాఠకులకు అందిస్తున్నాం.

అనువాదకులు డా॥ శాంతికుమార్, సంపాదకులు కామ్రేడ్ సి. భాస్కరరావుకు ధన్యవాదాలు - సంపాదకుడు

మితిమీరుతున్న యధాతథ క్రియాసరళి :

అదే చర్చకు మూలం

భూగోళం ప్రమాదంలో పడటానికి యధాతథ వ్యవహారం (వ్యాపార) సరళి కొనసాగుతుండటమే కారణమంటున్న అనేక మంది పర్యావరణవేత్తల అంతిమ అభిప్రాయంతో మనం బలంగా ఏకీభవిస్తున్నాం. జీవావరణంలో మనిషి అడుగుజాడలను అదుపు చెయ్యటానికి పెరుగుతున్న కాలుష్య కారకాల విడుదలను నిరోధించగల, వీలైతే నివారించగలిగిన, అలాగే పునరుద్ధరించ వీలు కాని వనరులను కాపాడుకుంటూ, పునరుద్ధరణావకాశం గల వనరులను మరింత హేతుబద్ధంగా వినియోగించుకుంటూ, బలుపుకి గురికాకుండా వుండే ఒక ఆర్థిక విధానం ... ప్రత్యేకించి ధనిక దేశాల్లో ... మనకు వుండవలసిన ఆవశ్యకత వుందని చాలా మంది నిర్ధారించారు. ప్రపంచ దిగుబడి - విస్తృత క్రమంలో వుండి, అభివృద్ధిచెందుతున్న దేశాల ప్రజానీకం ధనిక పెట్టుబడిదారీ దేశాల జీవన ప్రమాణాలను అందుకోవాలని ప్రయత్నిస్తే, భౌగోళిక వ్యవస్థ భరించగల పరిమితి మించి కాలుష్యం పెరిగిపోతూనే వుంటుంది; భూమిపై - పునరుద్ధరణకు వీలుకాని వనరులు అడుగంటిపోతాయని కొందరు పర్యావరణవేత్తల ఆందోళన. డోనెల్లా మిడోస్, జోర్జెస్ రాండర్స్, డెన్నిస్ మిడోస్, విలియం బెహ్రెన్స్లు 1972లో ప్రచురించిన 2004లో తాజా సమాచారంతో అందించిన "పెరుగుదల పరిమితులు"లోని 30 సంవత్సరాల తాజా సమాచారం ఈ సమస్యపట్ల ఆందోళనకు ఒక ఉదాహరణ. భూమి యొక్క జీవావరణానికి పరిమితులున్నాయన్నది స్పష్టం. ఆ పరిమితుల ప్రకారం పశ్చిమ దేశాలలో పేర్కొనబడే 'మధ్యతరగతి' జీవన ప్రమాణం స్థాయిలో ఇప్పటికీ జీవిస్తున్న ఇంచుమించు 700 కోట్ల

ప్రజలకుగానీ, ఈ శతాబ్ది అర్థభాగం నాటికి 900 కోట్లకు చేరుతుందని భావిస్తున్న ప్రజలకుగానీ సరిపడే ఆధారం భూమి యివ్వలేదు. సమకాలీన అమెరికా స్థాయిలో తలసరి జీవ సామర్థ్యం వినియోగించే ఒక ప్రపంచం కేవలం 140 కోట్లమందికి మాత్రమే జీవాధారం కాగలదని విశ్వ పర్యవేక్షణ సంస్థ ఇటీవల అంచనా వేసింది. అసలు ప్రధాన సమస్య చాలా ప్రాచీనమైనది. సరియైన జీవన ప్రమాణం కలిగి వుండటానికి చాలినంతగా లేనివారితో కాక, కావలసినంత (తృప్తి) లేనివారితోనే అసలు సమస్యంతా. ఎపిక్యూరస్ అన్నట్లు "కావల్సినంత వున్నా, లేదనుకునేవాడికి ఎంతైనా చాలదు." "తగినంత వున్నా లేదనుకోవటం" అనే ప్రాతిపదికపై నిర్మితమయ్యే భౌగోళిక సామాజిక వ్యవస్థ తన చుట్టూ వున్న అన్నింటినీ చివరికి తనను తాను, నాశనం చేసుకోవటం అనివార్యం.

ఈ సమస్యను పరిష్కరించే క్రమంలో అనేకమంది సామాజిక న్యాయం యొక్క ఆవశ్యకతను గుర్తెరిగారు. ప్రత్యేకించి పేదలనేక మంది ప్రమాదభరితమైన అస్థిర పరిస్థితుల్లో జీవిస్తున్నారు. పర్యావరణ క్షీణత, విధ్వంసాల వల్ల ప్రత్యేకించి ఈ పేదలే తీవ్రంగా నష్టపోతూ, ప్రస్తుత ధోరణులను ఇలాగే కొనసాగనిస్తే, వీళ్ళే ప్రధానంగా బలికానున్నారు. మానవాళిలో దాదాపు సగం - 300 కోట్లమంది రోజుకి రెండున్నర డాలర్లలోపు ఆదాయంతో, నిష్కార దారిద్ర్యంలో బ్రతుకుతున్నారు. కనీసం మౌలిక మానవ మనుగడకు అవసరమైన - తగిన గృహ వసతి, సురక్షిత ఆహార సరఫరా, శుభ్రమైన నీరు, వైద్య సంరక్షణ వంటి సదుపాయాలు వీరికి అందుబాటులోకి రావలసిన అవసరముంది. వీటిని మనం హృదయపూర్వకంగా అంగీకరిస్తాము.

మన సమస్యల్లో చాలామటుకు - అధిక ఇంధన సామర్థ్యాన్ని అందుబాటులోకి తేవడం, శిలాజ ఇంధనాలకు ప్రత్యామ్నాయంగా 'హరిత' శక్తి వనరులు వినియోగించడం, సమస్యల తీవ్రతను

* ప్రముఖ మార్క్సిస్టు మేధావులు

తగ్గించటానికి సాంకేతికతలను ఆశ్రయించటం (థర్మల్ విద్యుత్ కేంద్రాల నుండి కర్బనాన్ని సంగ్రహించి భూమి లోపల పొరల్లో ప్రవేశపెట్టటం) వంటి చర్యలతో మన ఆర్థిక వ్యవస్థకు 'మాటు' వేయటం ద్వారా పరిష్కరించవచ్చునని కొందరు పర్యావరణవేత్తలు భావిస్తారు. ఈ క్రమంలో పుట్టిన హరిత ఉద్యమం వాణిజ్య ఉపకరణంగానో, దాన్ని ప్రాచుర్యంలోకి తెచ్చిన ఇతర వ్యాపార సంస్థలకు దీటుగా నిలబడటానికో ఉపయోగపడుతున్నది. ఇప్పటి ఉత్పత్తి వ్యవస్థలో ... కేవలం సాంకేతిక సర్దుబాట్లు మనం ఎదుర్కొంటున్న వేగపూరిత, తీవ్ర విపత్కర సమస్యల పరిష్కారానికి ఎప్పటికీ చాలవని పర్యావరణ ఉద్యమంలో వున్న కొందరికి స్పష్టపడింది.

కర్టిస్ వైట్ 2009లో "ఓరియన్"లో 'రాక్షస హృదయం; పెట్టుబడిదారీ విధానమూ, ప్రకృతి సంక్షోభమూ' శీర్షికతో వ్రాసిన వ్యాసాన్ని "పర్యావరణవేత్తలు ప్రశ్నించటంలో నేర్పరులు కాదు, జవాబివ్వటంలో తప్ప; ప్రకృతి సహజ ప్రపంచం ఎందుకిలా విధ్వంసం చెయ్యబడుతుంది? సాధారణమైనదిగా కనిపించే ఈ ప్రశ్నకు సంతృప్తికరమైన సమాధానం యివ్వలేనంతవరకూ నిజమైన, చిరకాల పరిష్కారాలు కనుగొనటం అసాధ్యం.

మనముందున్న అత్యధిక క్లిష్ట పర్యావరణ సమస్యలు మన ఆర్థిక వ్యవస్థ తీరుతెన్నుల వల్ల సృష్టించబడినాయి, లేదా మరింత జటిలమయ్యాయి అన్నది మన వాదన. జనాభా పెరుగుదల సాంకేతిక విజ్ఞానం వంటి అంశాలు కూడా సమాజంయొక్క సామాజిక ఆర్థిక నిర్మాణంతో వాటికున్న సంబంధంతో ముడిపెట్టి చూడబడుతున్నాయి. పర్యావరణ సమస్యలు మనిషి అజ్ఞానం, అత్యాశల వల్ల వచ్చినవి కావు. పెద్ద పెద్ద వ్యాపార సంస్థల అభివృద్ధి వ్యవస్థల, నిర్వాహకుల నైతిక పతనంవల్ల కూడా అవి ఉద్భవించలేదు. కనుక వివరణల (కారణాల) కోసం మనం ఆర్థిక (రాజకీయ/సామాజిక) వ్యవస్థ యొక్క ప్రధానమైన (ప్రాథమిక) తీరుతెన్నులను పరిశీలించాలి. పరిష్కారాన్ని మరింత జటిలం చేస్తున్న మన ప్రస్తుత ఉత్పత్తి విధానంయొక్క అంతర్గత స్వభావం, తార్కికతలే జీవావరణ విధ్వంస కారకాలుగా తయారౌతున్నాయన్నది ఖచ్చితంగా నిజం.

అంతేగాక, పర్యావరణ వినాశనానికి ప్రతిపాదించబడిన పరిష్కారాలు ప్రస్తుత ఉత్పత్తి, పంపిణీ విధానాలు నిరాటంకంగా కొనసాగేందుకు అనుమతించేవి గనుక, అవి నిజమైన పరిష్కారాలు కాజాలవు అని మనం ఖండించాలి (వాదించాలి). నిజానికి అలాంటి పరిష్కారాలు మరింత దిగజారుస్తాయి. ఎందుకంటే సమస్యలు అధిగమించబడే క్రమంలో వున్నాయన్న తప్పుడు అభిప్రాయాన్ని కలిగిస్తాయి. వాస్తవం తద్విరుద్ధంగా వున్నది. ప్రకృతితో మనిషి సహకరిస్తూ జీవించే మార్గాంతరం చూపించనంతవరకూ, ప్రపంచం, అందులో ప్రజలూ ఎదుర్కొంటున్న ఉక్కిరిబిక్కిరి చేసే పర్యావరణ సమస్యలను సమర్థవంతంగా సంభాళించలేము. ఏది, ఎంత పరిమాణంలో ఉత్పత్తి జరగాలనే నిర్ణయాలు చేసే మన ప్రధాన

విధానం తీరులో మార్పు రావాలి.

ప్రస్తుత, భవిష్యత్తు తరాల కోసం (ఇతర జాతులన్నింటినీ పరిరక్షించటం కూడా ప్రధానంగా) సక్రమ, సురక్షిత పరిస్థితులను సృష్టించటం, మానవాళి మౌలిక అవసరాలను నెరవేర్చటం అత్యంతావశ్యక, అత్యంత హేతుబద్ధ లక్ష్యాలుగా పరిగణించి, స్వీకరించాలి.

పర్యావరణంతో పెట్టుబడిదారీ గుణవిశేషాల ఘర్షణ

మనం పీల్చే గాలిలా, చాలామందికి 'అగోచర'మైన పెట్టుబడిదారీ విధానమే దాదాపు ప్రపంచం అన్ని మూలాల్లోనూ ఆధిపత్యం వహిస్తున్న ఆర్థిక విధానం. నీటిలోని ఈడే చేప తాను నీటిలోనే వున్నానని మర్చిపోయినట్లు, విశ్వవ్యాప్తమైన ఈ విధానంలో వుంటున్న మనమూ చాలామటుకు ఆ విషయాన్ని నిజానికి మర్చిపోయాం. మనం ఎదుగుతున్నకొద్దీ పెట్టుబడిదారీ నీతిశాస్త్రాన్ని, దృక్పథాన్ని ఆలోచనాసరళినీ వంటబట్టించుకొని, దాన్నే సంస్కృతిగా స్వీకరించి బ్రతికేస్తున్నాం. అత్యాశ, శ్రామికులను దోపిడీ చెయ్యటం, పోటీ (ప్రజల, వ్యాపారాల, దేశాల మధ్య) ఆమోదనీయమైనవే కాక, మన ఆర్థిక ప్రక్రియని (సమర్థ) శక్తివంతం చేసేందుకు అవి సహాయపడతాయి. కనుక సమాజానికవి వాస్తవానికి మంచే చేస్తాయని మనకి తెలియకుండానే నమ్ముతున్నాం.

పర్యావరణం యొక్క సురక్షిత మనుగడతో సంఘర్షిస్తున్న కొన్ని పెట్టుబడిదారీ కీలక రూపాలను పరిశీలిద్దాం :

ఎ) నిరంతరం (విస్తృత అభివృద్ధిచెందుతూ) వుండి తీరవలసినదే పెట్టుబడిదారీ విధానం :

పెరుగుదల లేని పెట్టుబడిదారీ ఒక విరోధా భాస (ఇది ఒక అలంకారము. ఉదా॥ క్రూర కరుణ, భయంకరమైన అందం). అభివృద్ధి, పెరుగుదల ఆగిపోతే నిరుద్యోగం గణనీయంగా పెరిగి విధానం సంక్షోభంలో పడుతుంది. పెట్టుబడిదారీ విధానం యొక్క మౌలిక చోదకశక్తి, ఇంకా - దాని మనుగడకు సంపూర్ణ హేతువు పాదుపు, మదుపుతో లాభాలను, సంపదను పొగుచేసి మూటలు కట్టటంలోనే వుంది. అది తన స్వీయ విస్తృతికి - మొత్తం ఆర్థిక విధానంలోగానీ, ధనికుల లాభాపేక్షలోగానీ, ప్రజలను బురిడీ చేసి బుట్టలోవేసి, కొనిపించి, వినిమయం పెంచి, పెద్ద పెద్ద వ్యాపార సంస్థలకు లాభాలను సృష్టించి పెట్టటంలోగానీ - దేనిలోనూ ఎలాంటి పరిమితులను పాటించదు. సహజసిద్ధమైన సరిహద్దులతో పుడమి పుట్టింది. దానిని ఆశ్రయించి వున్న మానవాళి, అసంఖ్యాకంగా వున్న ఇతర అన్ని రకాల జీవజాతులతో సహజీవనం చెయ్యటానికి కాక, ఆర్థిక విస్తరణ వ్యాప్తి క్రమంలో గుత్తాధిపత్య దోపిడీకి మాత్రమేనని పెట్టుబడిదారీ భావన.

నిజానికి, 'పోటీ' ద్వారా 'బలవంతంగా రుద్దటం' అనే పెట్టుబడిదారీ - అంతర్గత తర్కం ప్రకారం వ్యాపారం కూడా సాక్షాత్తు ఈ విధానంలాగానే తప్పనిసరిగా పెరగాలి లేదా చావాలి.

పెరుగుదల తగ్గినా, ఆగినా - ఉత్పత్తి ద్వారా లాభాలను పెంచటానికి చేయగలిగిందేమీ వుండదు (బహు స్వల్పంగా వుంటుంది). అటువంటి పరిస్థితుల్లో సరికొత్త మదుపుకి పెద్దగా కారణం (అవకాశం) కనిపించకపోవటం వల్ల కొత్త మదుపుల ద్వారా తియ్యవలసిన లాభార్జనావకాశాలే మూసుకుపోతాయి. నిశ్చల ఆర్థిక స్థితిలో కూడా న్యాయమైనదిగా కనిపించే అధిక లాభార్జనకు ఎంతో అవకాశం వుంది. ఉదా॥ కార్మికుల నుండి జలగలా సున్నితంగా పీల్చుకోవచ్చు. అవి కార్మికులను తగ్గించి మిగిలి వున్న వారిని తక్కువ (జీతం)తో ఎక్కువ (పని) చెయ్యమని పురమాయించటం, యాజమాన్యం చెల్లించవలసిన పింఛను, ఆరోగ్య బీమాలను కార్మికుల చేత చెల్లింపజేయటం, 'స్వయం చాలక' (ఆటోమేటిక్) యంత్రాలను ప్రవేశపెట్టటం ద్వారా కార్మికుల సంఖ్యను తగ్గించటం వంటి చర్యలతో విధానం మరింత అస్థిరతకు లోనవకుండా మాత్రమే చూడవచ్చు. అది - వాల్ మార్ట్ వంటి బడా వ్యాపార సంస్థ అయితే - తమ యొక్క సరఫరాదారులను వ్యాపారం 'మొదటికే మోసం' అవుతుందని భయపెట్టి ధరలు తగ్గించేలా ఒత్తిడి చేయవచ్చు. కానీ - అధిక లాభార్జనలు అంతులేని దాహాన్ని ఈ మార్గాలేవీ నిజానికి సంతృప్తిపరచలేవు. కనుక బడా వ్యాపార సంస్థలు తమ వాణిజ్య వాటానీ, మొత్తం అమ్మకాలనూ పెంచుకునే క్రమంలో తమ పోటీదారుల (తరచుగా జరుగుతున్నట్లు కొనెయ్యటంతో సహా)తో నిరంతరం తలపడటంతో తలమునకలై వుంటాయి. ఆధారభూతమైన ఆర్థిక విధానంలో పెరుగుదల ప్రత్యక్షంగా నెమ్మదించినప్పుడు కూడా ఋణాల పెంపుదల వంటి ఆర్థిక జూదం ద్వారా ఊపు అందుకొని వ్యవస్థ పురోగమనం కొనసాగించగలదన్నది కొంతమేరకు వాస్తవమే! అయితే - ఆర్థిక 'నీటి బుడగలు' ఎంత పెరిగినా, పగలక తప్పుడు అనే - దాని అర్థం. పర్యావరణం, లేదా వాస్తవ మానవ అవసరాలు, వినియోగాలతో సంబంధం (నిమిత్తం) లేకుండా, "నిజ ఆర్థికం" యొక్క (అంటే ఉత్పత్తి) అంతులేని విస్తృతి (పెరుగుదల)కి పెట్టుబడిదారీ విధానంలో ఎలాంటి ప్రత్యామ్నాయమూ లేదు. పెరుగుదల శూన్య స్థితిలో వుండి కూడా మానవాళి మౌలిక అవసరాలను తీర్చగలగటం పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక విధానానికి సైద్ధాంతికంగా సాధ్యమేనని ఇప్పటికీ ఎవరైనా భావిస్తుండవచ్చు. వ్యాపార సంస్థల, (భవనాల, పరికరాల తరుగుదల మినహాయించి తరువాత) లాభాలన్నింటినీ

పెట్టుబడిదారులు తమ వినియోగానికి గానీ, కార్మికుల జీతభత్యాల కోసంగానీ పూర్తిగా ఖర్చు చేశారను కుందాం. పెట్టుబడిదారులూ, కార్మికులూ ఉత్పాదిత వస్తువులు, సేవలు కొనుగోలు చెయ్యటానికి ఈ డబ్బును వినియోగిస్తారు. అప్పుడు ఆర్థిక స్థితి ఏమాత్రం పెరుగుదల లేని స్థాయిలో నిలకడగా వుండవచ్చు (సాధారణ పునరుత్పాదన అని మార్క్స్ అంటాడు - కొన్ని ఇదే 'నిశ్చతాస్థితి'గా పిలవబడింది). కొత్త ఉత్పాదక సామర్థ్యంలో ఎలాంటి పెట్టుబడులు లేనందువల్ల లాభాలు సృష్టించబడవు; ఆర్థిక అభివృద్ధి, సంపద పోగుపడటం కూడా వుండవు. అయితే ఈ "పెరుగుదల రహిత పెట్టుబడిదారీ భ్రమ"తో ఓ చిన్న చిక్కుంది. పెట్టుబడిదారీ విధానం యొక్క మౌలిక చోదక శక్తి అది ఉల్లంఘిస్తుంది. పెట్టుబడి కృషి, మనుగడ, లక్ష్యమూ తన సొంత పెరుగుదల మాత్రమే. వ్యాపార లాభాల వ్యక్తిగత హక్కు తమకుందని తమ శరీరంలోని నరసరానా విశ్వసించే, సంపదను పోగుపెట్టేందుకు ఒడిగట్టే, మిగులు ధనాన్ని తమ సొంత వినియోగానికి ఇష్టానుసారం ఖర్చు చేసే, లేదా బహు అరుదుగా - తమ అవసరాలు తీర్చుకునేందుకు కార్మికులకు యిచ్చే పెట్టుబడిదారులు ... సంపదను పెంచుకోవాలనే ఎందుకు ఆలోచిస్తుంటారు? లాభాలు సృష్టించబడకపోతే - పెట్టుబడిదారీ విధానంలోని ఆర్థిక సంక్షోభాలు ఎలా తప్పతాయి? తద్విరుద్ధంగా - యాజమాన్య సంబంధాలున్నంత వరకూ పెట్టుబడి యజమానులు (మదుపు దారులు) తాము పోగుచెయ్యగలిగిన లాభాల పరిమాణాన్ని అత్యధికం చేసేందుకు - తమ శక్తి మేరకు తాము చేయగలిగిందంతా చేస్తారన్నది సుస్పష్టం. నిశ్చల, లేదా నిలకడైన ఆర్థిక స్థితి ఒక స్థిరమైన పరిష్కారం కావాలంటే - దానిని పెట్టుబడి తాలూకు సామాజిక సంబంధాల నుండి వేరుచేస్తే మాత్రమే సాధ్యమవుతుందని భావించవచ్చు.

ఒక అదనపు నిరుద్యోగ సైన్యాన్ని నిరంతరం ఉత్పత్తి చేస్తూ వుండేదే పెట్టుబడిదారీ విధానం. అర్థవంతమైన సంపూర్ణ ఉపాధి చాలా ఎక్కువగా అభివృద్ధి ప్రమాణాలున్నప్పుడు మాత్రమే అరుదుగా వుంటుంది (ఈ ప్రమాణాలు - జీవావరణ పరిరక్షణకు హానికరం గానే వుంటాయి). అమెరికా ఆర్థిక విధానం ఉదాహరణగా, విభిన్న ఆర్థిక అభివృద్ధి ప్రమాణాలు నెలకొన్న దాదాపు 60 సంవత్సరాల కాలంలో 'అధికారికంగా' నిరుద్యోగుల సంఖ్య ఎలా వుందో పరిశీలిద్దాం.

ముందు సం॥పు దేశ మొత్తం ఆదాయంలో మార్పు	ముందు సం॥పు నిరుద్యోగ శాతం నగటు మార్పు	సంవత్సరాలు	నిరుద్యోగం పెరుగుదల సంవత్సరాలు
< 1.1	1.75	11	11
1.2-3.0	0.13	13	9
3.1-5.0	-0.25*	23	3
> 5	-1.02*	13	0

* ఉపాధి పెరుగుదలను సూచిస్తుంది.

పట్టిక-1: విభిన్న ఆర్థికాభివృద్ధి ప్రమాణాలలో నిరుద్యోగంలో మార్పులు (1949-2008)

నేపథ్యంగా అమెరికా వార్షిక జనాభా పెరుగుదల శాతం ఒకటికి లోపే ఉన్నందున, పనిచేసే వయసులోకి కొత్తగా అడుగు పెడుతున్నవారు కూడా దాదాపు అంతే వుంటారన్నది మనం గమనంలో వుంచుకోవాలి. ప్రస్తుతం అమెరికా నిరుద్యోగ ప్రమాణాల ప్రకారం, గడిచిన 4 వారాల్లోనూ ఉపాధి కోసం నిరీక్షిస్తూ, పరిమిత కాల ఉద్యోగాలు కూడా దొరకని వారిని మాత్రమే అధికారికంగా నిరుద్యోగులుగా పరిగణిస్తారు. అసలు ఉద్యోగాలేవీ అందుబాటులో లేవని గానీ, తమ అర్హతకు తగిన ఉద్యోగాలేవీ లేవనుకున్నవారు గానీ - గత నాలుగు వారాల్లో ఉద్యోగాల కోసం నిరీక్షించి వుండకపోతే (గత సంవత్సర కాలమంతా ఎదురుచూసినప్పటికీ) అలాంటి నిరుద్యోగులను 'నిరుత్సాహ పూరితులు'గా వర్గీకరించి, అధికారిక నిరుద్యోగ లెక్కల నుండి మినహాయిస్తారు. నిరుత్సాహపూరితులైనందువల్ల కాక, బిడ్డల పగటి సంరక్షణ అవకాశాల ఖర్చు భరించలేకపోవటం వంటి ఇతర కారణాలవల్ల గత సంవత్సర కాలంలో ఉద్యోగాల వేటలో వున్నప్పటికీ, ఇటీవల కాలంలో ఆ పనిలో లేకపోయినట్లయితే - అలాంటి - 'విడిగా వుంచబడిన వారిని' కూడా అధికారిక నిరుద్యోగ గణన నుండి మినహాయిస్తారు. అంతేకాక, పూర్తిస్థాయి ఉద్యోగం ఆశిస్తున్నప్పటికీ, పరిమిత కాల ఉపాధుల్లో వున్నవారిని కూడా నిరుద్యోగులుగా అధికారికంగా పరిగణించారు. 'నిరుద్యోగాన్ని' మరింత విస్తృతార్థంలో నిర్వచించిన కార్మిక గణాంకాల కార్యాలయం అందించిన వివరాల ప్రకారం, పైన పేర్కొన్న (నిరుత్సాహ పరచబడినవారు విడిగా వుంచబడిన ఇతరులు, పరిమిత కాల ఉద్యోగాల్లో వుంటూ పూర్తి ఉద్యోగ భద్రత కోరుతున్నవారు) అన్ని విభాగాలతో కలిపి నిరుద్యోగ ప్రమాణం (u-6), అమెరికా అధికారిక ఉద్యోగ ప్రమాణానికి (u-3) దాదాపు రెట్టింపు మామూలుగానే వుంది. దిగువ విశ్లేషణలో అధికారిక నిరుద్యోగ లెక్కలనే మనం తీసుకున్నాం.

మరి ... గడిచిన 6 దశాబ్దాల కాలంలో ఆర్థికాభివృద్ధి, నిరుద్యోగాల సంబంధంలో మనకి కనిపించేదేమిటి?

1. అభివృద్ధి చాలా నెమ్మదిగా వున్న పదకొండు సంవత్సరాల్లో - ప్రతి యేటా నిరుద్యోగం 1.1 శాతం కన్నా తక్కువగా పెరిగింది.
2. మొత్తం ఆదాయం సంవత్సరానికి 1.2-3.0 శాతం మధ్య పెరిగిన 70 శాతం (13లో 9) కాలంలో నిరుద్యోగం కూడా పెరిగింది.
3. అమెరికా ఆర్థిక పెరుగుదల బాగా వేగంగా (3.1-5.0 శాతం, యేటా) వున్న 23 సంవత్సరాల కాలంలో 3 సంవత్సరాల్లో నిరుద్యోగం కూడా ఇంకా పెరిగింది. మిగతా కాలంలో నిరుద్యోగ దగ్గుదల శాతం నామమాత్రంగానైనా లేదు.
4. మొత్తం వార్షికాదాయం బాగా పెరిగిన (యేటా 5 శాతం) 13 సంవత్సరాల కాలంలో మాత్రమే - ఏ ఒక్క సంవత్సరమూ నిరుద్యోగం పెరగలేదు.

ఈ పట్టిక వ్యాపార చక్రాలనుబట్టి కాక, క్యాలెండర్ సంవత్సరాల ప్రకారం రూపొందించబడింది. వ్యాపార చక్రం క్యాలెండర్ అనుగుణంగా వుండదు. అయినప్పటికీ జనాభా పెరుగుదల ప్రమాణం కంటే మొత్తం జాతీయాదాయ వృద్ధి ప్రమాణంలో పెరుగుదల నిజంగా లేనట్లయితే, ప్రజలు ఉద్యోగాలు కోల్పోతారు అన్నది స్పష్టం. లాభాలు కూడబెట్టే ప్రయత్నంలో వుండే వ్యాపార యజమానులకు అభివృద్ధి నెమ్మదించినా, ఆగిపోయినా - అది ఒక సమస్య మాత్రమే కాగా, పనిచేసే ప్రజలకు మాత్రం ప్రాణ సంకటం!

దీన్నిబట్టి, అభివృద్ధికి న్యాయం చెయ్యటమందే ఉపాధి కల్పనే అయితే - అభివృద్ధికి అనులోమంగా ఉద్యోగాలు కల్పించ బడాలన్న నియమావళి ప్రకారం పెట్టుబడిదారీ విధానం చాలా 'మొరటు సాధనం' అని విదితమవుతున్నది. నేడు అమెరికా పెట్టుబడిదారీ విధానంలో నిరుద్యోగ సమస్యను అధిగమించటానికి - సగటు అభివృద్ధి ప్రమాణం కంటే చాలా ఎక్కువగా ... దాదాపు 4 శాతం లేదా అంతకు మించిన అభివృద్ధి ప్రమాణం అవసరమవుతుంది. 1940ల నుండి, యుద్ధాల్లో నిమగ్నమైన కాలాల్లో తప్ప అమెరికా ఆర్థిక స్థితి అలాంటి అధిక ప్రమాణాల్లో అభివృద్ధికి ఏనాడు చేరుకోలేదు.

బి) "ముడిసరుకుల సురక్షిత వనరుల, కారుచౌకగా కూలీల, నూతన వాణిజ్య కేంద్రాల అన్వేషణలో విదేశాల్లో పెట్టుబడి పెట్టటం విస్తరణకు దారితీస్తుంది."

వ్యాపార సంస్థలు విస్తరించటంతో స్వదేశీ వాణిజ్య కేంద్రాలు (మార్కెట్లు) ఉత్పత్తులతో పూర్తిగా నిండిపోయి, లేదా వెల్లువెత్తే స్థితికి చేరటం వల్ల నూతన విదేశీ మార్కెట్ల కోసం ప్రయత్నిస్తాయి. పైపెచ్చు, ఆయా వ్యాపార సంస్థలూ, వారి ప్రయోజనాల కోసమే పనిచేస్తున్న ప్రభుత్వాలూ ప్రవేశానుమతి, చమురు అనే కారకాల ఖనిజాలు వంటి ప్రధాన సహజ వనరులపై పట్టు సాధించటంలో సాయపడతాయి. తమ సొంత నిపుణుల కోసం ఆహారం, జీవ ఇంధన ఉత్పత్తిలో ముడిసరుకుగా ఉపయోగపడే వంటల కోసం - ప్రైవేటు పెట్టుబడి, ప్రభుత్వ సర్వాధికార ద్రవ్య నిధులు ప్రపంచ వ్యాప్తంగా సువిశాల వ్యవసాయ క్షేత్రాలపై పట్టు సాధించటంలో తలమునకలై వున్నందున మనం 'భూమికి వేసిన సంకెళ్ళు' (కంచెల) మధ్య వున్నాం. ఇటీవలే రమారమీ 3 కోట్ల హెక్టార్ల వ్యవసాయ భూమి (ఐరోపా ఖండంలోని వ్యవసాయ యోగ్యభూమిలో మూడింట రెండొంతులకు సమానం)ని ధనిక దేశాలు, అంతర్జాతీయ వ్యాపార సంస్థలు యిప్పటికే సొంతం చేసుకోవటమో, లేక ఆ క్రమంలో వుంటమో జరిగిపోయినట్లు అంచనా.

ఈ విశ్వవ్యాప్త భూ ఆక్రమణ ('చట్టబద్ధం'గానే అయినప్పటికీ)ను ఘనచరిత్ర కలిగిన సామ్రాజ్యవాద శకలంగా పరిగణించవచ్చు. శతాబ్దాల పర్యంతం సాగిన యూరోపియన్ల దోపిడీ, విస్తరణ కథ చక్కగా గ్రంథస్తం చేయబడి వుంది. ఈనాడు ఆఫ్ఘనిస్తాన్,

ఇరాక్ లలో అమెరికా సారధ్యంలో సాగిన యుద్ధాలు ఈ సాదాసీదా చారిత్రక నమూనాను అనుసరిస్తూ చమురు, ఇంధన వాయువు వంటి ప్రధాన ప్రపంచ వనరులపై పట్టుకోసం అమెరికా చేస్తున్న ప్రయత్నాలతో ముడిపడి వుందని స్పష్టంగా తెలుస్తున్నది.

ఈనాడు బహుళజాతి (లేదా అంతర్జాతీయ) వ్యాపార సంస్థలు - ప్రపంచంలో వనరులు, అవకాశాలు ఎక్కడ లభ్యమైనా తుడిచి పెట్టేస్తూ, బడుగు దేశాల ప్రజల శ్రమను కారుచౌకగా కొల్లగొడుతూ, సామ్రాజ్యవాద విభాగాలను తగ్గించకపోగా, నిర్బంధంగా అమలు చేస్తున్నాయి. ఫలితం ప్రకృతిని ప్రపంచ వ్యాప్తంగా మరింతగా కొల్లగొట్టి దోచుకోవటం, సంపద, అధికారంకు సంబంధించిన తారతమ్యాలను పెంచటం. ఇటువంటి వ్యాపార సంస్థలకు తమ స్వీయ ప్రయోజనాలు తప్ప మరి దేనిపట్లా నిబద్ధత వుండదు.

సి) పెరుగుదల, విస్తరణ తప్పనిసరిగా వుండి తీరవలసిన స్వభావం గల ఒక వ్యవస్థ - పర్యవసానంగా సహజ వనరులు పరిమితమన్న వాస్తవికతకు విరుద్ధంగానే వ్యవహరిస్తుంది.

పరిమిత సహజ వనరులు శాశ్వతంగా అడుగంటటం వల్ల - అవి భావితరాల వినియోగావకాశాన్ని మృగ్యం చేస్తుంది (అందు బాటులో లేకుండాపోతాయి). చమురు, సహజ వాయువు, బొగ్గు (ఇంధనాలుగా), నీరు (పారిశ్రామిక, వ్యవసాయ రంగాల్లో) వృక్ష సంపద (కలప, కాగితం కొరకు), అనేక రకాల ఖనిజ నిల్వలు (ఇనుప ఖనిజం, రాగి, బాక్సైట్ వంటివి) మొదలైన సహజ వనరుల ఉత్పత్తి ప్రక్రియలో వినియోగించబడుతున్నాయి. అడవులు, మత్స్య సంపద - వంటి కొన్ని వనరులు కూడా పరిమిత ప్రమాణంలో వున్నప్పటికీ, ఆయా పరిస్థితులను బట్టి, మార్పుకి తగిన సరళమైన విధానాన్ని ఓ పద్ధతి ప్రకారం అమలుచేస్తే వీటిని సహజసిద్ధంగా పునరుద్ధరించే వీలుంటుంది. ప్రస్తుతం అందుబాటులో వున్న సరఫరాను బట్టి - చమురు, వాయువు, ఖనిజాలు, కొన్ని ఎడారి లేదా పొడి ప్రదేశాల్లో అనాదిగా వున్న జల వనరులు ఎప్పటికీ పరిమితంగానే భవిష్యత్తు వినియోగానికి అందుబాటులో వుంటాయి. జీవావరణంలోని నీరు, గాలి, నేల - కాలుష్యం - వాటి జీర్ణించుకునే సామర్థ్యపు పరిమితిని దాటనంత వరకూ, శ్రయా కాలుష్య కారకాలను నిరపాయకరమైన స్థితిలో అవి వుంచగలిగి నంతవరకూ - భూమిపై నివసిస్తున్న జీవరాశుల కోసం చక్కగా క్రియాశీలకంగా వుండటం కొనసాగించగలవు.

వ్యాపార యాజమాన్యాలు, నిర్వాహకులు ఎక్కువగా తమ కార్యకలాపాలకు - మామూలుగా 3 నుండి 5 సంవత్సరాలు లేదా కొన్ని అసాధారణ సందర్భాల్లో 10 సంవత్సరాల వరకు - స్వల్ప కాల వ్యవధిని పరిగణిస్తారు. వ్యాపార చక్ర దశలు, ఇతర వ్యాపార సంస్థల నుండి పోటీ, తమ ఉత్పత్తుల కవసరమైన ముడిసరుకు ధరలు మొదలైన అనూహ్య వ్యాపార పరిస్థితులు, స్వల్ప వ్యవధి లాభాలను ఆశించే మదుపుదారుల ఒత్తిడుల దృష్ట్యా వారు ఆ

విధంగానే తప్పనిసరిగా పనిచెయ్యాలి. కనుక, వారు తమ కార్య కలాపాలకు సహజ పరిమితులున్నాయన్న విషయాన్ని పూర్తిగా మరచిపోయి, తవ్వి తలకెత్తుకోవటానికి అక్కడేదో అపరిమిత సహజ వనరులు సరఫరా వున్నట్లు వ్యవహరిస్తారు. ఒకవేళ 'పరిమిత వాస్తవికత' వారి స్పృహలోకి వచ్చినా, సదరు వనరును వీలైనంత త్వరగా తవ్వి తోడేసేలా వినియోగాన్ని వేగవంతం చేస్తుంది. ఆ తరువాత మరోచోట వనరులు కొల్లకొట్టటానికి పెట్టుబడి తరలు తుంది. లాభం పొగుచెయ్యటం, ద్రవ్యాన్ని మూటకట్టటమే ప్రతి ఒక్క పెట్టుబడిదారుడి లక్ష్యమైనప్పుడు, వాళ్ళు తీసుకునే నిర్ణయాలన్నీ మొత్తం సమాజానికి హాని చేస్తాయి.

పునరుద్ధరించే వీలులేని వనరులు అడుగంటటానికి పట్టే కాలం - సదరు వనరు నిల్వల పరిమాణం, దానిని వెలికితీసే వేగంపై ఆధారపడి వుంటుంది. కొన్ని వనరుల వెలికితీత ప్రమాణం ఇప్పటిలానే వుంటే - ఆ వనరులు నిండుకోటానికి వందల సంవత్సరాలు పట్టవచ్చు కానీ - చమురు, కొన్ని ఖనిజాలు వంటి కొన్ని ప్రధానమైన వాటి పరిమితుల దృష్ట్యా అవి ఖాళీ అయిపోయే కాలం ఆట్టే దూరం లేదు. ఉదాహరణకి : చమురు కంపెనీలు స్వయంగా రూపొందించే అంచనాల కనుగుణంగానే చమురు లభ్యతకు సంబంధించి ఇంధన విశ్లేషకుల అంచనాల్లో తేడాలున్నప్పటికీ - ఇప్పటి చమురు వినియోగ ప్రమాణం యధాతథంగా వున్న పక్షంలో ప్రస్తుతం అందుబాటులో వున్న నిల్వలు రానున్న 50 సంవత్సరాల కాలంలో ఖాళీ అవుతాయి. చమురు లభ్యతను అనేక వ్యాపార సంస్థలు, ప్రభుత్వం, శాస్త్రీయ నివేదికలు చెక్కలు కడుతుంటాయి. అయితే - చమురు పూర్తిగా ఖాళీ అయ్యే పరిస్థితి త్వరలో రానున్నదా? అన్నది కాక ఎంత త్వరలో అన్నదే అసలు ప్రశ్న.

వినియోగం పెరగకుండా వుంటే కూడా ప్రస్తుత పరిజ్ఞాన ఆధారిత వినియోగం ప్రకారం ఎరువుల తయారీలో ప్రధానమైన, అందుబాటులో వున్న భాన్వర నిక్షేపాలు ఈ శతాబ్దంలోనే నిండుకుంటాయి. విపణి ద్వారా వినిమయ వస్తువుల అమ్మకాలను బట్టి ఆర్థిక ఉపకరణాలను సంవత్సర నిర్ణయించబడుతున్న ఆధునిక పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో - పరిమిత సహజ వనరులతో తలపడటం తప్ప ఎలాంటి హేతుబద్ధ ప్రాధాన్యతా మార్గాన్ని అనుసరించే వీలేదు. సమీప భవిష్యత్తులో చమురు నిక్షేపాలు అడుగంటిపోతాయన్నప్పటిలాగానే, వెలికితీత తగ్గుముఖం పట్టటంతో పెరిగిన ధరలు - ఇటీవలి వరకూ ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ గొప్పగా చెప్పుకున్న కేంద్ర (ప్రముఖ) దేశాలలోని వర్ధిల్లుతున్న మధ్య తరగతి కార్మికులను మరింత ఒత్తిడిలో పడవేస్తాయి.

స్పష్టంగా నమోదు చేయబడిన అనేక సాగర గర్భ మత్స్య జాతులు దాదాపు అంతరించిపోయే దశకు చేరిన క్షీణత, పునరుద్ధరావకాశం గల వనరులు కూడా ఎలా ఖాళీ చేయబడతాయో తెలిపే

ఓ ఉదాహరణ. చేపల వినియోగాన్ని అత్యధికంగా పెంచే లక్ష్యంతో చేపల వేట పడవల యజమానులు త్వరిత వ్యక్తిగత ప్రయోజనాల కోసం, కొందరైతే పరిశ్రమ ప్రమాణంలో చేపలు వేటాడి, శుద్ధి చేసి చలవపెట్టెలో భద్రపరచి సరఫరా చేస్తున్నారు. ఉమ్మడి ప్రయోజనాలను పరిరక్షించేవారు కరువైనారు. ప్రైవేటు వ్యక్తుల, వ్యాపారుల స్వీయ ప్రయోజనాలు, సంపద పోగుచెయ్యటానికి నడువబడే (విధానం) వ్యవస్థలో (ఉమ్మడి ప్రయోజనాల పరిరక్షణలో) రాజ్యం మామూలుగానే ఆశక్తమౌతుంది. దీన్నే 'సామాన్యుల విషాదం' అంటుంటారు. కానీ 'ప్రైవేటు దోపిడీవల్ల - సామాన్యుల విషాదం' అనాలి.

బడా వ్యాపార సంస్థల స్థానంలో మానవ సమాజం వుండి వుంటే - నిరంతరం లభ్యమయ్యే ఒక వనరు లభ్యత ప్రమాదంలో పడితే, ఆ వనరు నిర్వహణలో పరిస్థితి చాలా వేరుగా వుండేది. వ్యాపార సంస్థల అధిపతులు అధిక లాభాలను త్వరితంగా పోగుపెట్టే లక్ష్యానికి అంకితమై వుంటారు. పని పూర్తిచేసుకొనేవారు వెళ్ళిపోయాక మిగిలేది - గనుల త్రవ్వకం ఫలితమైన విధ్వంసం మాత్రమే. మనిషి ఆశకు సహజ పరిమితేదీ లేనప్పటికీ, సాగర ఉత్పాదనల వంటి పునరుద్ధరించగల వనరులతో సహా అనేక వనరులకు పరిమితులున్నాయి. (సోమాలియా సమీపంలో అంతర్జాతీయ నౌకలను తిప్పలు పెడుతున్న సముద్రపు దొంగల పుట్టుకకు ఆ దేశ తీరప్రాంత మత్స్య సంపద భారీగా వేటాడబడి, చేపల వేట జీవనాధారమైన వారికి భృతి కోల్పోవటం ఒక కారణంగా భావించబడుతున్నది. సముద్రపు దొంగల భయంతో భారీ వేటనౌకలు కెన్యా తీరంలో ప్రవేశించనందువల్ల ఆ దేశ మత్స్య పరిశ్రమ ఇప్పుడు పుంజుకుంటున్న అంశం ఆసక్తిదాయకం - అలా సముద్రపు దొంగలు 'సేవ' చేస్తున్నట్లయింది.

పునరుద్ధరించగల వనరులను, వాటి పునరుద్ధరణ ప్రక్రియకు ముందే వినియోగించటాన్ని - ఆ వనరు యొక్క హద్దు మీరిన వినియోగంగా పేర్కొంటారు. ఇది కేవలం మత్స్య సంపదకే పరిమితం కాలేదు. ఉష్ణమండల అరణ్యాలు, నేలలు, భూగర్భ జలాలు (ఉదా॥ అమెరికాలోని ఒగ్గోలా, నైరుతి భారతంలోని నువిశాల ప్రాంతాలు, ఉత్తర చైనా, ఉత్తరాఫ్రికాలో చాలా ప్రాంతాలు, మధ్యప్రాచ్యం) కూడా ఇలా 'హద్దుమీరిన' వినియోగానికి గురయ్యాయి.

డ్యూక్ విశ్వవిద్యాలయ జీవావరణవేత్త జాన్ టెర్బోర్గ్, ఇటీవల చిన్న ఆఫ్రికా దేశ పర్యటనలో పరిశీలించిన వనరుల విచక్షణారహిత విధ్వంసంతో కూడిన విదేశీ ఆర్థిక దోపిడీని ఇలా వివరించాడు :

నేను వెళ్ళిన ప్రతిచోటా - విదేశీ వ్యాపార సంస్థలు అక్కడి నిరంకుశ ప్రభుత్వంతో ఒప్పందాలు కుదుర్చుకుని, తమ వ్యాపార ప్రయోజనాల కోసం వనరులను కొల్లగొట్టటం కనిపించింది. మనిషి

ప్రమేయానికి గురికాని సరికొత్త అరణ్యం నుండి నాలుగైదు అడుగుల వ్యాసం గల అద్భుతమైన దుంగలు బయటకు వస్తున్నాయి. చమురు, సహజవాయువులు తీరప్రాంతం నుండి ఎగుమతి చేయబడుతున్నాయి. విదేశీ ప్రయోజనాల నిమిత్తం తీర ప్రాంతంలో చేపల వేట హక్కు అమ్మివేయబడింది. లోతట్టు ప్రాంతాల్లో చమురు, సహజవాయు నిక్షేపాల కోసం అన్వేషణ కొనసాగుతోంది. ఉత్తర అమెరికా కనుగొనబడిన తరువాత 500 సంవత్సరాల పాటు చేపలు, కలప, వన్యమృగ సంపద, ఉన్ని సరికొత్త భూములను వ్యవసాయ క్షేత్రాలుగా మార్చటం - వంటి వనరుల దోపిడీ అచ్చం యిదే తీరులో జరిగింది. కానీ, విశ్వరూప ప్రమాణంలో వున్న నేటి ఆర్థిక పరిమాణం, అసంఖ్యాక ఆధునిక పరిజ్ఞానాలూ, అందుబాటులో వున్న వర్తమానంలో అభివృద్ధి చెందుతున్న పేద దేశాలను కొల్లగొట్టటం తక్షణం జరిగిపోతుంది. అయిదొందల సంవత్సరాలు అవసరం లేదు. ఈ ఆఫ్రికా దేశం యొక్క, ఇలాంటి ఇతర దేశాల యొక్క వనరులు అతి కొద్ది సంవత్సరాల్లో మచ్చుకైనా మిగులనంతగా పీల్చివేయబడతాయి. మరి ఆ తర్వాత పరిస్థితి ఏమిటి?! అక్కడి ప్రజలు ప్రస్తుతం 'అభివృద్ధి భ్రమ'ని ఆనందిస్తున్నారు. అది కేవలం భ్రమ. వాళ్ళు దేనికి తమను తాము సమాయత్తం చేసుకోవట్లేదు ... అలాగే మనం కూడా.

డి) లాభాల అన్వేషణతో అభివృద్ధి సూచికలను వేగవంతం చేసే ఒక వ్యవస్థ భౌగోళిక సరిహద్దులను అనివార్యంగా అతిక్రమిస్తుంది.

భూగోళం ... కోట్లాది సంవత్సరాలుగా జీవపునరుత్పత్తికి అనుకూలించిన అనేక సంక్లిష్ట జీవ భౌగోళిక రసాయనిక ప్రక్రియలను కలిగి వున్నట్లు గమనించవచ్చు. నాగరికత మొగ్గ తొడిగిన 'హోలోసీన్' యుగంగా పేర్కొనబడిన రాతియుగానికి అనుబంధమైన ఇంచుమించు గత 12 వేల సంవత్సరాల క్రితం వరకు ప్రపంచ శీతోష్ణస్థితి సాపేక్షంగా అనుకూల క్రమంలోనే వుంది. కానీ ఇప్పుడు - పెట్టుబడిదారీ సామాజికార్థిక విధానం - కర్పన చక్రం, నత్రజని చక్రం, నేల, అరణ్యాలు, మహాసముద్రాలు - వంటి ప్రధాన భౌగోళిక సరిహద్దులను అతిక్రమించేంత స్థాయికి అభివృద్ధిచెందింది. ఉపరితల కిరణజన్య క్రియా సంబంధిత ఉత్పాదన చాలా అధిక స్థాయిలో ... 40 శాతం పైగా - కేవలం మానవ ప్రమేయం వల్ల ప్రత్యక్షంగా ప్రభావితమైంది. భూమిపై వుండే అన్ని జీవ వ్యవస్థలు గణనీయంగా క్షీణిస్తున్నాయి. ప్రపంచ ఆర్థికత పరిమాణం పెరుగుదలతో భూమి యొక్క జీవ రసాయన క్రియలో మనిషి సృష్టించిన బీటలు మరింతగా తీవ్రం కావటం, బహుముఖాలుగా విస్తరించటం అనివార్యం అయినప్పటికీ ... ధనిక దేశాలతో సహా ... పెట్టుబడిదారీ విధానం ఆర్థికాభివృద్ధి, పోగుపడటం ఇంకా ఇంకా పెరగాలని ఒత్తిడి చేస్తూనే వుంటుంది. ఫలితంగా ప్రపంచ ఆర్థిక ప్రక్రియ ఓ పెద్ద 'బుడగ' అయ్యింది.

ఆలస్యం అమృతాన్ని విషంగా మార్చకముందే దాన్ని నిరోధించగల తరుణోపాయమేదీ ప్రస్తుత వ్యవస్థ స్వభావంలోనే లేదు. దాని సాధన కోసం సమాజం అట్టడుగు నుండి యితర శక్తులు రావాలి.

ఇ) పెట్టుబడిదారీ విధానం కేవలం ఒక ఆర్థిక విధానం కాదు - సంపద సృష్టించటం, పోగుపెట్టటమనే విధానాన్ని బలపరిచే ఒక రాజకీయ, న్యాయపర, సామాజిక వ్యవస్థలను అది రూపొందిస్తుంది.

పెట్టుబడివాదంలో ప్రజలు ఆర్థిక ప్రక్రియకు సేవకులుగా పరిగణింపబడతారు. ఆ ప్రక్రియ నిరాటంకంగా కొనసాగాలంటే ప్రజలు ఇంకా ఇంకా వినియోగించటానికి అవసరమైన వారుగా చూడబడతారు. ప్రజలు కొంటూనే వుండాలంటే - ఓ బృహత్తర, జోసెఫ్ మాంపీటర్ మాటల్లో “ప్రకటనా ప్రక్రియలో విస్తృత మనో వైజ్ఞానిక మెలకువలు” సంపూర్ణంగా అవసరం. ప్రతి ఒక్కరూ తమ తమ ఆసక్తి (ఆశ) మేరకు కొనటం ద్వారా సాధారణ ప్రయోజనానికీ, అభివృద్ధికీ దోహదపడుతుంటారన్న ప్రాతిపదికపై ఈ విధానం ఆధారపడి వుంది. ఆడమ్ స్మిత్ విశ్లేషించినట్లు “మనం మన రాత్రి భోజనాన్ని మాంసం ఉత్పత్తిదారుడి, మద్యం తయారీదారుడి, లేదా రొట్టెల ఉత్పత్తిదారుడి దయాదాక్షిణ్యాల వల్ల పొందటం లేదు. వారి ప్రయోజనాల కోసం వారు పనిచేస్తున్నారు, మనం కొనుక్కుంటున్నాం తప్ప మరో రకంగా చెప్పాలంటే - వ్యక్తి ఆశ, లేదా లాభాపేక్ష వ్యవస్థని నడుపుతుంటే ‘ఉప ఉత్పత్తి’ లాగా మనిషి అవసరాలు తీరుతున్నాయి. ఆర్థికవేత్త డంకన్ ఫోలే ఈ పద్ధతినీ, అది సృష్టించే ఆర్థిక, సామాజిక మూర్ఖత్వాలనీ “హేతురహిత భ్రమ” అన్నాడు.

ఇలాంటి ఒక విధానపు గమనం సాఫీగా సాగాలన్నా, ప్రజలు సంఘ సభ్యులుగా ఎదగాలన్నా కావలసిన కొన్ని అదనపు లక్షణాలు, ధోరణులు - ఆశ, వ్యక్తివాదం, పోటీతత్వం, పరుల దోపిడీ, వినిమయవాదము (అవసరాలతో నిమిత్తం లేనివి ఇంకా ఇంకా ... కేవలం సంతోషం కోసం కూడా కొనేలా ప్రేరేపించేది) - వంటి లక్షణాలు పాఠశాలలు, మాధ్యమాలు, పని ప్రదేశాల నుండి ప్రజల్లో పెంపొందించబడుతున్నాయి. బెంజిమిన్ బార్బర్ గ్రంథం - ‘కన్స్యూమ్స్’ : విపణి పిల్లల్ని ఎలా ఆకట్టుకుంటుంది? పెద్దల్ని ఎలా పిల్లల్ని చేస్తుంది? పౌరులందరినీ ఎలా మింగేస్తుంది - అన్న శీర్షికే చాలా చెబుతున్నది.

నైతికతకు పునాదియైన - సమాజానికీ, ఇతరులకూ బాధ్యత వహించటమన్న భావన - ఈ వ్యవస్థలో హరించబడుతుంది. వ్యాపార ప్రలోభ కాల্পనిక కళాకారుడు గోర్డాన్ జెక్స్ ఆలివర్ స్టాన్ సినిమా ‘వాల్ స్ట్రీట్’లో “ఆశ మంచిదే” అంటాడు. ఈనాడు తీవ్ర ప్రజాగ్రహ ఫలితంగా ప్రభుత్వ విడుదలల నుండి పొందిన భారీ బోనస్ల రూపంలో ఆర్థిక పెట్టుబడి తరలుతున్న వేళ - సమాజం యొక్క అట్టడుగు పునాది స్వప్రయోజనమేనంటూ పెట్టుబడిదారులు చర్చిలోని బోధక స్థానాల నుండి ఉపదేశం మొదలెట్టారు. 2009, నవంబర్ 4వ తేదీన బార్క్లే రాజభవన ప్రధాన

కార్యనిర్వహణాధికారి, జాన్ వార్లే - లండన్ లోని ట్రిఫాల్గర్ స్క్వేర్ వద్ద సెయింట్ మార్టిన్ చర్చిలోని బైబిల్ పఠన వేదిక నుండి ‘లాభం సైతాను అంశ కాద’ని ప్రకటించాడు. దీనికి కొన్ని వారాల ముందు అక్టోబర్ 20న, గోల్డ్ మాన్ సాఫ్ అంతర్జాతీయ సలహాదారు బ్రియాన్ గ్రిఫిత్స్ లండన్ లోని సెయింట్ పాల్స్ కెథాడ్రల్ సమావేశంలో “మిమ్మల్ని మీరు ప్రేమించునట్లుగానే ఇతరులను ప్రేమించమన్న ప్రభుత్వ ఆజ్ఞ స్వప్రయోజన భావన (స్వార్థం)కి గుర్తింపు”గా ప్రకటించాడు.

ధనికులు - తమ యొక్క లేదా తమ పూర్వీకుల కఠోర శ్రమ, ఇంకా బహుశా అదృష్టం వల్ల పొందిన సంపదకు తాము పూర్తి అర్హులమని విశ్వసిస్తారు. అసంఖ్యాక జనుల సామాజిక శ్రమ నుండి తమ భోగభాగ్యాలు సృష్టించబడినాయన్న వాస్తవాన్ని విస్మరిస్తారు. బద్ధకం, మంచి చదువులు చదవలేకపోవటం వంటి లోపాలు తమలో వున్నాయని పేదలు తలపోస్తుంటారు - ధనవంతులు కూడా పేదలను అలాంటి అభిప్రాయంతోనే చూస్తుంటారు. చాలా మంది తమ స్థితిగతులను అర్థవంతంగా తీర్చిదిద్దుకునే వీలేకుండా నిరోధిస్తున్న వ్యవస్థ గత ఆటంకాలనూ పట్టించుకోరు. ప్రతి వ్యక్తినీ ఒక ప్రత్యేక ఆర్థిక అస్తిత్వంగా చూడటం వల్ల - ఆ వ్యక్తి యొక్క ప్రథమ ప్రాధాన్యం తను, తన కుటుంబం బాగుంటే చాలన్నట్లు, మన సామాన్య ప్రజానీకం అవసరాలను ఉపేక్షిస్తుంది. జనం స్వాభావికంగా స్వార్థపరులు కాదు. వ్యవస్థ గుణవిశేషాలు, వత్తిడులకు ప్రతిగా వారు స్వార్థపరులయ్యేలా ప్రోత్సహించబడతారు. ‘కుక్కని కుక్క తినే’ ఒక వ్యవస్థ నుండి ... ప్రతి ఒక్కరూ అగ్రస్థానం కోసం (నెంబర్ వన్ కావాలని) పాకులాడకపోతే చివరికి ... ఆ పని చేసే వారెవరు?

పెట్టుబడివాదం చిహ్నాలు ‘మనిషి స్వభావంలో అంతర్లీనంగా వున్నాయని సాధారణంగా భావించబడుతూ, లాభం తరలించటం కంటే ఇతర లక్ష్యాలే ప్రధానమైనవిగా చూపుతూ సమాజాన్ని అవివేకంలోకి నెడుతుంది. మానవుల గుణవిశేషాల పరిధి విస్తృతం అనేక లక్షణాలను సందర్భోచితంగా ఇముడ్చుకోగలరన్నది స్పష్టం. దారుణ క్రూరత్వం నుండి ఓ గొప్ప ప్రయోజనం (లక్ష్యం) కోసం మహత్తర త్యాగం వరకు, తమకు సంబంధంలేని వారి సంరక్షణ కోసం పరిపూర్ణ నిస్వార్థ సేవా తత్పరులుగా రూపొందగలరు. చింపాంజీలు ఇతర చింపాంజీల పిల్లల్ని చంపటాన్ని సాక్ష్యంగా చూపుతూ ‘హంతక స్వభావం’ మనిషికి తన పరిణామ క్రమం పూర్వీకుల నుండి వారసత్వంగా సంక్రమించిందన్న వాదన, గొరిల్లా బోనోబో (చింపాంజీల్లానే - ఇవీ మనిషికి సమీపంగా వుంటాయి) వంటి ఇతర ‘హోమినిడ్’ల శాంతియుత స్వభావంతో అన్వయించి చూస్తే ప్రశ్నార్థకమవుతుంది. స్వార్థం ఒక మానవ లక్షణమైనట్లయితే, సహకారం, దయ, నిస్వార్థం, సేవాతత్పరత, ఇతరులకు సహాయ పడటం వంటివన్నీ మానవ లక్షణాలేనని మానవ శిశువులపై జరిపిన అధ్యయనాలు వెల్లడించాయి. (ఇంకా వుంది)

పెట్టుబడిదారీ విధానం, అవినీతి; ప్రజాస్వామ్యం, లౌకికత పరిరక్షణ

అచార్య ప్రభాత్ పట్నాయక్ *

పెట్టుబడిదారీ విధానం ఆధునికతను తెన్నుందని భావించబడుతుంది; లౌకిక రాజకీయ వ్యవస్థ అందులో భాగం. “బాబాలు”, “స్వాముల”కు, అలా చెప్పకునేవారికి అందులో పాత్ర వుండదు. నయా ఉదారవాద సంస్కరణలు పెట్టుబడిదారీ అభివృద్ధిని వేగవంతమొనర్చుతాయని, తద్వారా ఆధునికతలోకి మన ప్రయాణం సాగుతుందనే కారణాలతో దాన్ని సమర్థించేవారు అనేకమంది వున్నారు. ఈ వైఖరిని వామపక్షం ఎల్లప్పుడూ తిరస్కరిస్తుంది. పెట్టుబడిదారీ అభివృద్ధి పంథాలోకి ఆలస్యంగా అడుగుపెడుతున్న దేశాల్లోని బూర్జువావర్గం పూర్వోద్ధార, అర్ధపూర్వోద్ధార శక్తులతో మిత్రత్వాన్ని నెలకొల్పుకుంటుందని, తద్వారా అది పాత వ్యవస్థను అవసరమైనంతగా దెబ్బతీయకపోగా దాని పనితీరుతో మమేకత ఏర్పరుచుకుంటుందని, ఆ విధంగా ఆధునికతవైపు ప్రయాణానికి అవరోధం కలిగిస్తుందని వామపక్షం వాదిస్తున్నది; పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని అధిగమించాలని కోరుకునే శక్తులే దేశాన్ని ఆధునికతవైపు కూడా తీసుకెళ్లగలుగుతాయని అది వాదిస్తున్నది.

దేశ జిడిపి (స్థూల జాతీయ ఉత్పత్తి) వృద్ధిరేటులో శీఘ్రతర పెరుగుదల, అంతర్జాతీయ రంగంలో కొత్తగా కనుగొన్న దేశ “ప్రతిష్ఠ”, దాని సంపన్నవర్గం ప్రపంచీకరణ పొందటం వామపక్షం వైఖరి తప్పు అన్న అభిప్రాయం సృష్టించింది. అయితే నల్లధనానికి వ్యతిరేకంగా ఆమరణ నిరాహారదీక్ష చేపడతానని బెదిరించిన ఒక “బాబా” ముందు నలుగురు సీనియర్ కేంద్ర మంత్రులు సాగిలబడిన ఒక్క సంఘటన ఆ అభిప్రాయాన్ని తొలగించివుండాలి. ఆ సంఘటన ఆధునికత పూర్వంతో మన సంబంధాన్ని మాత్రమే నొక్కిచెప్పటంలేదు, అంతకన్నా ఆందోళనకరమైన ఒక వాస్తవాన్ని వ్యక్తీకరించింది. అదేమంటే, నయా ఉదారవాద భారతదేశం ఆధునికత పూర్వాన్ని ఏమాత్రం ప్రతిఘటించకపోగా వాస్తవంగా దాన్ని పటిష్టవంతమొనర్చుతోంది. ఖాప్ (కుల) పంచాయతీల పునరుద్ధరణను మనం చూశాం; నిరవధిక నిరాహారదీక్ష అనే కత్తి మెడమీదపెట్టి తన ఇచ్చానుసారం ఎంచుకున్న రాజ్యాంగ సవరణలను డిమాండ్ చేస్తున్న “బాబా”ను ఇప్పుడు చూస్తున్నాం. మన వృద్ధిగతిని సగర్వంగా చెప్పకునే ఈనాటి ప్రభుత్వం ఆ బాబాను ప్రసన్నం చేసుకోవటానికి పరుగెత్తుతోంది. రాజ్యాంగ సవరణలు కోరుతున్న బాబాను సంతృప్తిపరచటానికి జవహర్లాల్ నెహ్రూగాని, ఇందిరాగాంధీ సైతం నలుగురు క్యాబినెట్ మంత్రులను పరుగుపెట్టించేవారా?

ప్రభుత్వం అథమస్థాయికి దిగజారింది. చిత్రమేమంటే,

ఆర్థికరంగంలో “విజయం” సాధించినప్పటికీ అనలు ఆ కారణంగానే అది అంతగా దిగజారింది. అనుసరిస్తున్న ఆర్థికాభివృద్ధి మార్గం, మొత్తం బూర్జువావర్గ రాజకీయ తరగతిని “అవినీతి”లో విధిగా ముంచింది. రాజకీయాలకున్న విలువను దిగజార్చింది. అది రకరకాల “బాబాలు”, “స్వాములు”, “భగవత్ స్వరూపులు”, స్వయం నియమిత రక్షకులు రంగంలోదిగి రాజ్యానికి సమాజ ఆదేశం లేనటువంటి సొంత ఎజెండాను విధించే అవకాశం కల్పించింది. వారు ఎవరికీ జవాబుదారీ కాదు, అవినీతికి అతీతులు అంతకన్నా కాదు. రాజకీయాలు విలువ కోల్పోవటం ప్రజాస్వామ్యం క్షీణతను, ఆధునికత పూర్వంలోకి తిరిగివెళ్లటాన్ని తెలియజేస్తున్నది. దీనికి వ్యతిరేకంగానే మన స్వాతంత్ర్యోద్యమం పోరాడింది.

అయితే ఈ మన ఆర్థికాభివృద్ధి మార్గంతో “అవినీతి” ఎలా పెనవేసుకుంది? అవినీతి అనేది సేవలకు చట్టవిరుద్ధంగా జరిపే చెల్లింపుల గూర్చిన ప్రస్తావన. అవి ఏవిధంగానూ వస్తువుగా పరిగణించబడవు. కొన్ని వస్తువులు, సేవలకు నిర్ణయించిన ధరలకు మించి చెల్లించటం కూడా అవినీతి కిందకే వస్తుంది. రేషనింగ్ వ్యవస్థలో (ధరలు నిర్ణయించబడతాయి) సాధారణంగా పొందవలసిన వాటికి మించి పొందటానికి అక్రమ చెల్లింపులు జరుగుతుంటాయి.

ఒక టెలిఫోన్ కనెక్షన్ కొరకు చట్టప్రకారం డిపాజిట్ చెల్లించిన తదుపరి కూడా నేను లంచం ఇవ్వవలసివస్తే అది మొదటిరకం అవినీతి అవుతుంది. నా బిడ్డకు కాలేజీలో అడ్మిషన్ లభించకపోతే, అడ్మిషన్ ఫీజుకన్నా ఎక్కువ చెల్లించి నేను అడ్మిషన్ సంపాదిస్తే అది రెండవరకం అవినీతి అవుతుంది. అవినీతి కేసుల్లో అత్యధికాన్ని ఈ రెండింటిలో ఏదో తరగతి కింద వర్గీకరించవచ్చు. అయితే ప్రాథమికమైన ప్రశ్న ఇదీ: “అవినీతి” భావనను నొక్కి చెప్పేటప్పుడు రెండు వ్యవస్థల మధ్య వ్యత్యాసం వుంటుంది. అవి - స్వేచ్ఛాయుతమైన వస్తు మార్పిడి వ్యవస్థ, స్వేచ్ఛాయుతమైన వస్తు మార్పిడికి వెలుపలనున్న వ్యవస్థ. స్వేచ్ఛాయుతమైన వస్తు మార్పిడి పరిధిలో “అవినీతి” గూర్చి మనం మాట్లాడలేము. స్వేచ్ఛాయుతమైన వస్తు మార్పిడి పరిధిలో వున్నట్లుగా కనిపిస్తూనే ఆ స్వేచ్ఛాయుత వస్తు మార్పిడికి వెలుపల ఒక ధర చెల్లించవలసి వచ్చినప్పుడే “అవినీతి” తలెత్తుతుంది. “అవినీతి”ని రూపుమాపా లంటే ఈ రెండు పరిధుల మధ్య సరిహద్దు ఎంతో కచ్చితంగా వుండాలి. ఇది సాధ్యమా?

కారల్ మార్క్స్ తరచి శోధించిన విషయాల్లో ఒకటి, పెట్టుబడి దారీ విధానంలో వస్తువీకరణ-అనగా ప్రతిదాన్నీ వస్తువుగా పరిగణించే ధోరణి సర్వవ్యాప్త లక్షణంగా వుంటుంది. స్వేచ్ఛాయుతమైన వస్తుమార్పిడి పరిధికి, దాని వెలుపల పరిధికి మధ్య సరిహద్దు

* సుప్రసిద్ధ మార్క్సిస్టు ఆర్థికవేత్త

ఎల్లప్పుడూ వెలువలవైపుకు నెట్టబడుతూవుంటుంది. ఈ సరిహద్దును చట్టరీత్యా నిర్ణయించినట్లయితే, దాన్ని వెలువల పరిధిలోకి నెట్టటమన్నది చట్ట ఉల్లంఘన అవుతుంది. అది “అవినీతి” కిందకు వస్తుంది. నయా ఉదారవాద విధానానికి ముందుకాలం అది “లైసెన్స్-కోటా-పర్మిట్ రాజ్యం”గా పిలవబడు తోంది - అటువంటి సరిహద్దు చట్టరీత్యా నిర్ణయించబడేది. అది అవినీతికి (సరిహద్దును తప్పుగా లేక నిరంకుశంగా నిర్ణయించారనే కారణాలతో) సులభమైన సంజాయిషీ అయింది. నయా ఉదార సంస్కరణలద్వారా ఈ సరిహద్దును ఎత్తివేసినట్లయితే అప్పుడు “అవినీతి” అంతర్ధానమవుతుంది లేదా కనీసస్థాయికి తగ్గిపోతుందనే భావన సృష్టించబడింది.

ఈ వాదనలో రెండు స్పష్టమైన అంశాలు లోపించాయి: ఒకటి, సరిహద్దును ఎంతవరకు వెలువలవైపుకు నెట్టినప్పటికీ చట్టబద్ధమైన సరిహద్దు ఎప్పుడూ వుండితీరాలి. కచ్చితంగా ప్రతి ఒక్కటి అమ్మకానికి అనే సమాజాన్ని ఊహించలేము. (పరీక్షా ఫలితాలు వస్తువుగా మారితే ఏమవుతుందో ఊహించండి!); అటువంటి చట్టపరమైన సరిహద్దు ఏదైనా వున్నట్లయితే, దాన్ని వెలువలవైపుకు నెట్టేటటువంటి పెట్టుబడిదారీ విధాన సహజ లక్షణం తప్పనిసరిగా “అవినీతి”ని సృష్టిస్తుంది. రెండు, చట్టబద్ధ విభజనకు మించి సరిహద్దును వెలువలవైపుకు నెట్టే ధోరణి యొక్క శక్తి ‘ధనార్జన’ ఏమేరకు గౌరవప్రదం అవుతుందనే దానిపై ఆధారపడి వుంటుంది. అనగా పెట్టుబడిదారీ విలువలు సర్వవ్యాప్తమవు తాయి. నయా ఉదార సంస్కరణలు అటువంటి విలువలను సర్వ వ్యాప్తం చేశాయి. మన ప్రజా జీవితంలోకి “అవినీతి” ప్రవేశించిన శక్తి తదనుగుణంగా పెక్కురెట్లు పెరిగింది. అందువల్ల స్వేచ్ఛా యుతమైన వస్తుమార్పిడికి నెలకొనివున్న చట్టబద్ధ సరిహద్దును పరిపాలనా సంబంధంగా అమలుజరిపే అంతిమ బాధ్యత ఎల్ల ప్పుడూ ప్రభుత్వాన్ని నడిపే రాజకీయ తరగతి చేతిలో వుంటుంది. పెట్టుబడిదారీ విధానం యొక్క తర్కం బూర్జువావర్గ రాజకీయ తరగతిని “అవినీతి”కి గణనీయమైన ఆదరణకర్తలను చేస్తున్నది.

“అవినీతి”ని చట్టబద్ధం చేయటం ద్వారా దాన్ని రూపుమాప వచ్చుననే ఆలోచన నైతికంగానేగాక విశ్లేషణాత్మకంగా కూడా లోపభూయిష్టమైంది. ఎందుకంటే వస్తు మార్పిడి ఆవరణకు సరిహద్దు ఎల్లప్పుడూ వుంటుంది, పెట్టుబడిదారీ విలువలు సర్వవ్యాప్తంగావున్న ప్రపంచంలో అది “అవినీతి”ని వృద్ధిచేస్తూనే వుంటుంది. ఉదాహరణకు, మెడికల్ కాలేజీ అడ్మిషన్ ను వస్తువుగా మార్చి ఎక్కువ ధర చెల్లించినవానికి విక్రయించినప్పటికీ, అది మెడికల్ కాలేజీల్లో “అవినీతి”ని అంతమొందించదు. అటువం టప్పుడు పరీక్షా ఫలితాలను లోపాయికారిగా కొనటం, అమ్మటం జరుగుతుంది. కేవలం లోకపాల్ బిల్లు అవినీతిని అంతమొం దిస్తుందనే భావన లోపభూయిష్టమైంది. ఎందుకంటే, పెట్టుబడిదారీ

విలువలు సర్వవ్యాప్తంగావున్న ప్రపంచంలో లోకపాల్ పదవియే “అవినీతి”కి ఆవాసం కావచ్చు. ప్రస్తుత పరిసర వాతావరణంలో రిటైర్మెంట్ అనంతరం “ఉన్నత పదవులు” (ఇవి ప్రభుత్వ విచక్షణను బట్టి లభిస్తాయి) పొందాలన్న కాంక్షతో సిట్టింగ్ జడ్జీలు ప్రభుత్వానికి అనుకూలంగా తీర్పులిచ్చి ప్రభుత్వ అభిమానం పొందజూస్తున్నారని నుప్రీంకోర్టు సీనియర్ జడ్జి ఒకరు ఇటీవల వివరించటం గమనార్హం.

“అవినీతి” స్థాయి ఏ చర్యలకూ లొంగనిదనీ, ఎన్నటికీ తగ్గించలేమనీ చెప్పటం ఉద్దేశం కాదు. పెట్టుబడిదారీ విలువల వ్యాప్తిపై, ధనార్జన ఆరాటంపై ప్రతి జీవనరంగంలోకీ వస్తువీకరణ చొరబడటంపై యావత్ చర్చ వెనక్కువెళ్లిపోయి, దానిస్థానంలో రకరకాల బలహీనమైన సత్వర పరిష్కారాలను దేశం గొంతులోకి నెట్టటానికి బాబాలు, స్వాములు చేస్తున్న ప్రయత్నం, రాజకీయ తరగతిలోని అత్యధికులు అవకాశవాదంతో ప్రజాస్వామ్యానికి హానికరంగా వారి చర్యలను సమర్థించటం అసలు సమస్య.

దేశానికి ఏది మంచిది అనే దానిపై అభిప్రాయాలు కలిగివుండటానికి, ఆ అభిప్రాయాల కొరకు పోరాడటానికి ప్రజాస్వామిక సమాజంలో ప్రతి ఒక్కరూ, స్వాములు, భగవత్ స్వరూపులు, రక్షకులు సహా హక్కు కలిగివుంటారు. అయితే రెండు ఆక్షేపణలు అవసరం: ఒకటి, ఆమరణ నిరాహారదీక్షలు, నా అభిప్రాయంలో, వ్యక్తిగత పగసాధింపు చర్యలకు వ్యతిరేకంగా పరిష్కారం కొరకు సమర్థనీయంగాని, ప్రభుత్వ విధానాలు నిర్ణయించటానికి రాజ్యాంగబద్ధంగా నిర్దేశిత ఏర్పాటున్న ప్రజా స్వామ్య సమాజంలో నిర్దిష్టమైన విధానాలను డిమాండ్ చేయటానికి అది న్యాయమైన ఆయుధం కాజాలదు. రెండు, ఒక రాజకీయ లక్ష్యం కొరకు, అనగా ఒక నిర్దేశిత ప్రభుత్వ విధానాలను డిమాండ్ చేస్తూ జనసమీకరణను రాజకీయేతర విధేయతల ప్రాతిపదికపై చేయకూడదు. మత, ఆధ్యాత్మిక, లేక ఇతర కారణాలతో లక్షలాది భక్తుల విధేయత కలిగివున్న వ్యక్తి రాజకీయ డిమాండ్ల కొరకు వారిని సమీకరించేందుకు అట్టి విధేయతను ఉపయోగిస్తే, అప్పుడు మన లౌకిక రాజకీయ వ్యవస్థ విద్రోహానికి గురి అవుతుంది. అటు వంటి వ్యక్తిని ప్రభుత్వం బుజ్జగించటం అట్టి విద్రోహాన్ని బలపరచటమే అవుతుంది.

సమకాలీన భారతదేశం అటువంటి విద్రోహం ప్రమాదాన్ని ఎదుర్కొంటున్నది. ప్రస్తుత ఘటనలు తమ సొంత డిమాండ్లతో ముందుకు వచ్చేందుకు ఇతర స్వాములు, బాబాలకు ధైర్యమిస్తుంది. అటువంటి ధోరణి, కోర్కెలు ఎంత వినసాంపుగా వున్నప్పటికీ, మన ప్రజాస్వామ్యాన్ని, లౌకిక వ్యవస్థను దెబ్బతీస్తుంది. గత రెండు వందల సంవత్సరాల్లో మనం సాధించుకున్న అతి పెద్ద విజయాలు ప్రజాస్వామ్యం, లౌకిక వ్యవస్థ. వాటిని పరిరక్షించు కుందాం.

✱

India's New Capitalists

Writer
Harish Damodaran

గత మూడు దశాబ్దాల కాలంలో భారతదేశ ఆర్థిక వ్యవస్థలో గణనీయమైన మార్పులు వచ్చాయి. పర్యవసానంగా బలమైన నూతన పెట్టుబడి

దారీ వర్గం ఆవిర్భవించింది. పాలకవర్గాలను సరించిన ఆశ్రిత పెట్టుబడిదారీ విధానం (Crony Capitalism) పర్యవసానంగా వారి ఆస్తులు ఇబ్బడిముబ్బడినాయి. వీరిలో కొంతమంది ప్రపంచ కుబేరుల సరసన కూర్చుంటున్నారు.

ఒకనాడు జీవనాధార వ్యవస్థగా వున్న ఆర్థిక వ్యవస్థ నుండి పెట్టుబడిదారీ వర్గం ఏ విధంగా పుట్టింది, పెరిగిందీ రచయిత ఆయా పెట్టుబడిదార్ల కుటుంబ చరిత్ర చెప్తూ ప్రతిభావంతంగా వివరించాడు. “హిందూ” దినపత్రికలో రచయిత దామోదరన్ సీనియర్ అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ గా వనిచేశాడు. వ్యవసాయ ప్రాతిపదికగా కలిగిన పరిశ్రమలను అధ్యయనం చేసి అందులో ప్రావీణ్యం సంపాదించాడు. దాదాపుగా పదిహేను సం॥రాలపాటు కృషి చేసిన ఫలితంగా ఆయన సేకరించిన సమాచారం ఈ గ్రంథరూపం ధరించింది. ఆయన్ను తప్పక అభినందించాలి. కాకపోతే ఆయన విశ్లేషణలో ఒక ప్రత్యేకత వుంది. వివిధ పరిశ్రమల్లో, వ్యాపారాల్లో పుట్టుకొచ్చి, పెరిగిన పెట్టుబడిదార్లను కులపరంగా విభజించి విశ్లేషణ చేశాడు. ఆయా కులాల్లో ఎదిగిన పెట్టుబడిదార్లను, వాళ్ళ వాళ్ళ కుటుంబ పూర్వరంగం నుండి వివరించాడు. వారికి వున్న రాజకీయ సంబంధాలనూ చెప్పాడు. సమాచారం రీత్యా ఈ పుస్తకాన్ని తప్పక చదవాలి. ఇంగ్లీషులో వున్నందువల్ల కొంత ఇబ్బంది వున్నా, అవగాహన చేసుకోడానికి ఆ భాష పెద్దగా అడ్డంకి కాదు. సులభ శైలిలోనే వుంది.

స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన మొదటి దశలో, సామ్రాజ్యవాదాన్ని, పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని పరస్పరం ఆధారపడిన విధానాలుగా భావించి, వ్యాపారమే ఒకవిధమైన “ప్రమాదకర జబ్బుగా” ఆనాటి జాతీయ కాంగ్రెసు నాయకత్వం, ప్రత్యేకించి నెహ్రూ లాంటివారు భావించారంటాడు రచయిత. అందువల్ల ప్రభుత్వరంగమే దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థకు పట్టుకొమ్మగా వుండాలనీ, అదే ఆర్థిక వ్యవస్థలో నిర్ణాయక స్థితిలో (Commanding Heights) వుండాలనీ ఆనాటి జాతీయ నాయకత్వ మనోభావాలను రచయిత ఉపోద్ఘాతంలోనే చెప్పాడు. అయితే ఆ తర్వాత వచ్చిన నాయకులు కాంగ్రెసు ప్రకటిత లక్ష్యాలకు వ్యతిరేకంగా, ప్రైవేటీకరణ, ప్రపంచీకరణ విధానాలవైపు పరుగులెత్తి, దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థను ‘నయా ఉదారవాద’ సుడిగుండంలో పడేశారు.

ప్రభుత్వరంగ సంస్థలను అమ్మడంతోపాటు, ప్రైవేట్ వ్యాపారులకు అడ్డగోలుగా దోపిడీకి అవకాశాలను కలిగించారు.

పెట్టుబడిదార్లకు రాజకీయ అవకాశాలను కలిగించడంతో పాటుగా, పాలనా యంత్రాంగాన్ని వారి సేవకై వినియోగించారు. అంతవరకూ వచ్చిన “నియంత్రం” విధానాలకు స్వస్తి చెప్పి అడ్డు అడుపులేని దోపిడీకి తివాచీలు పరిచారు. 1991లో సంభవించిన (ఆర్థిక సంక్షోభం) ద్రవ్య సంక్షోభం ప్రభుత్వ విధానాలను ఇంకా సరళీకరణవైపు వేగవంతంగా ముందుకు నడిపించింది. స్టాక్ మార్కెట్ స్వేచ్ఛా విహారానికి సకల అడ్డుకట్టలను తొలగించడమేకాక, అనేక రకాలైన రాయితీలను పెట్టుబడిదార్లకు ధారాదత్తం చేశారు. పర్యవసానంగా “అనూహ్య” రీతిలో పెట్టుబడిదారీ వర్గం తమ ఆస్తులను పెంచుకుంది. దీనితోపాటుగా మధ్య తరగతిలోని పైస్థాయి వర్గాలు కూడా ప్రభుత్వ సరళీకరణ విధానాలను లాభసాటిగా వినియోగించుకున్నాయి.

ఈ గ్రంథంలో మొత్తం 10 అధ్యాయాలున్నాయి. అందులో రెండు, మూడు అధ్యాయాలలో స్వాతంత్ర్యానికి పూర్వం వున్న సాంప్రదాయక వ్యాపార వర్గాలను (కులాలను) గురించి ఆయన రాశాడు. ఆనాడు వాటిని జాతీయ బూర్జువావర్గంగా మనం పేర్కొన్నాం. స్వాతంత్ర్యానంతరం ఆ వర్గాల ధోరణులను అందులో వివరించాడు. అందులో తాతా, బిర్లాలతో పాటు, శ్రీరాం, పురుషోత్తమదాస్, డి.సి.యం., ముత్తయ్య చెట్టియార్ వగైరాలను గురించి ప్రస్తావించాడు. ఆ తర్వాత వచ్చిన అంబానీలను గురించి రాశాడు.

మన రాష్ట్రంలోని బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, కమ్మ, రెడ్డి కులాల నుండి పుట్టుకొచ్చిన అనేకమంది పెట్టుబడిదార్ల పెరుగుదలను వివరించాడు. తూర్పు ఇండియా కంపెనీ పాలనతో (1857కు పూర్వం) మొదలెట్టి నిన్న మొన్నటి వరకు పుట్టుకొచ్చిన పెట్టుబడి దార్లను నాల్గవ అధ్యాయంలో వివరించాడు. కాటన్ పుణ్యమా అని అందుబాటులోకి వచ్చిన జలవనరుల ఆధారంగా అటు గోదావరి నదీప్రాంతంలోను, ఇటు కృష్ణా నదీప్రాంతం లోను వ్యవసాయంలో వచ్చిన మార్పుల ఫలితంగా సంపాదించిన పెట్టుబడులతో పెరిగిన పెట్టుబడిదార్లను గురించి రాశాడు. కోస్తా తీరంలోని కమ్మ, రెడ్డి కులస్తులు ఈ జలవనరులతో బాగా లాభించారంటాడు. వ్యాపార పంటలు పెరిగాయి. నూతన మార్కెట్ పట్టణాలు, నగరాలు పెరిగాయి. రవాణా సౌకర్యాలు పెరిగాయి. ఇవన్నీ పెట్టుబడి సమీకరణను (సంచయనాన్ని) వేగవంతం చేశాయి. మెట్ట ప్రాంతాల్లో కూడా వర్షీనియా పుగాకు రావడంతో (F.C.V. - Flue-cured

Virginia Leaf) బ్రిటీష్ వ్యాపారస్తులతోపాటు ఆంధ్ర వ్యాపారస్తులూ, ప్రత్యేకించి గోదావరి, కృష్ణా, గుంటూరు జిల్లాల్లో పెరిగారు. వాళ్ళతోపాటుగా వడ్డీ వ్యాపారులు పెరిగారు.

జమీందార్లుగా, భూస్వాములుగా వున్నవారు ఒక బలమైన పెట్టుబడిదారీ వర్గంగా ఏ విధంగా పుట్టుకొచ్చిందీ ఉదాహరణ సహితంగా ఆయన రాశాడు. ఆయన పేర్కొన్నవారిలో చల్లపల్లి జమీందార్ యార్లగడ్డ శివరామ్ ప్రసాద్, వెలగపూడి రామకృష్ణ (కె.సి.పి.), ముళ్ళపూడి హరిశ్చంద్ర ప్రసాద్ (తణుకు - ఆంధ్రా సుగర్స్), బులుసు ప్రభాకర పట్టాభిరామరావు (కపిలేశ్వరపురం - బెల్లూరు పంచదార కర్మాగారం), రామదాస్ మోటారు కంపెనీ (ఎస్.ఆర్.ఎం.టి.), వగైరాలు ప్రముఖులు. ఆ తర్వాతి దశలో సినిమా వ్యాపారాన్ని గురించి రాశాడు. అందులో ఎల్.వి. ప్రసాద్, రామానాయుడు, అక్కినేని నాగేశ్వరరావు, ఎన్.టి. రామారావు, చిరంజీవి, కృష్ణ లాంటివారు నటులై వ్యాపారస్తులుగా ఏ విధంగా ఎదిగిందీ వివరించాడు. గుంటూరు జిల్లాలో పెరిగిన పుగాకు వ్యాపారస్తులనూ పేర్కొన్నాడు. అందులో రాయపాటి, మద్ది, చేభ్రోలు, పోలిశెట్టి వగైరాలతో పాటుగా ఇతరులను పేర్కొన్నాడు. తెలుగుదేశం పార్టీ అధికారంలోకి వచ్చిన తర్వాత వీరి ఆస్తులు మరీ ఎక్కువగా పెరిగిన విషయాన్ని వివరించాడు.

పత్రికారంగంలో ప్రత్యేక ఫిలిం, ద్రవ్యరంగంలో ఎదిగిన రామోజీరావుని, ఆయన సంస్థలనూ వివరించాడు. కేవలం రెండు దశాబ్దాల్లోనే ఆయన కుబేరుడైన విధానాన్ని చెప్పాడు. విద్యుత్ ఉత్పత్తి రవాణా, భవన నిర్మాణరంగాల్లో పెరిగిన ల్యాంక్ (లగడపాటి),

కావూరి, గ్రంథి, నామా నాగేశ్వరరావులను గురించి రాశాడు. మందుల కంపెనీలు, సాఫ్ట్వేర్, ఐ.టి. కంపెనీల్లోనూ, వైద్య వ్యాపారం (కార్పొరేట్ ఆసుపత్రులు)లో గణతెక్కిన వారిని గురించి చెప్పాడు. ఈ మధ్యకాలంలో వార్తల్లోకెక్కిన మైనింగ్ వ్యాపారస్తులనూ, ఎరువుల వ్యాపారస్తుల, విత్తనాల వ్యాపారస్తులను పేర్కొన్నాడు. సినిమా రంగంలోని నాగిరెడ్డి కుటుంబాన్ని, వాళ్ళ పెట్టుబడులనూ, జి.వి.కె. కుటుంబాన్ని (విద్యుత్, మందులు), తిక్కవరపు (నిర్మాణ కాంట్రాక్టరు), పత్రికలు (డక్కన్ క్రానికల్, భూమి), మాగుంట కుటుంబం (బాలాజీ గ్రూపు), మందుల్లో (అంజిరెడ్డి), రాజులు (జి.ఎస్. రాజు) వగైరాలను గురించి రాశాడు. కొన్ని వ్యాపార కుటుంబాల చరిత్ర (Case studies)ను గూర్చి రాశాడు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో వలె, ఇతర రాష్ట్రాల్లో పుట్టుకొచ్చిన పెట్టుబడి దార్ల చరిత్రను చాలా శ్రమకోర్చి రాశాడు. వారికి వుండే రాజకీయ సంబంధాలను వివరించాడు. తమిళనాడు, మహారాష్ట్ర, గుజరాత్ లాంటి రాష్ట్రాల్లో పెట్టుబడిదార్లు పుట్టుకొచ్చిన విధానాన్ని అర్థమయ్యే రీతిలో చక్కగా వివరించాడు.

భారతదేశంలో పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ పెరుగుదల, రాజ్యాధికారంలో వారి పాత్ర, వారు పోషిస్తున్న రాజకీయ పార్టీలను గురించి అధ్యయనం చేయదల్చుకున్నవారికి ఈ గ్రంథం బాగా ఉపయోగ పడుతుంది. ప్రచురణ “పర్మనెంట్ బ్లాక్”. విశాలాంధ్ర ద్వారా ఆర్డరు పెట్టి తెప్పించుకుని చదవవచ్చు. 2008 సం॥రంలో దీని ధర రూ. 700/-. ప్రస్తుతం పెరిగి వుండవచ్చు.

గడ్డం కోటేశ్వరరావు

సోషలిస్టు సరుకు ఆర్థిక వ్యవస్థ అభివృద్ధి రీతిలోనే సోషలిస్టు ప్రజాస్వామ్య నిర్మాణం కూడా క్రమానుగత, సంచయిక క్రమం. ఆధునీకరణ క్రమంలో మనం సంక్లిష్టమైన సాంఘిక వైరుధ్యాలను ఎదుర్కొంటున్న దృష్టి ప్రశాంతమైన సాంఘిక, రాజకీయ వాతావరణం మనకు అవసరం. సాంఘిక సుస్థిరతను, ప్రభుత్వ చట్టాల ప్రాముఖ్యతను తర్గించే రీతిలో మరెన్నడూ “మహత్తర ప్రజాస్వామ్యానికి” మనం అనుమతించరాదు. పీపుల్స్ కాంగ్రెస్ లు, బహుళ పార్టీ నహకార వ్యవస్థ, కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వంలో రాజకీయ సంప్రదింపులు, ప్రజాస్వామ్య కేంద్రీకరణ సూత్రం మన వ్యవస్థ లక్షణాలు, మేళ్ళు ఈ పద్ధతికి మనమెన్నడూ స్వస్తి చెప్ప కూడదు. పాశ్చాత్య పద్ధతులలో మూడు రకాల అధికారాలను వేరుచేయడం, వేరు వేరు పార్టీలు ఒకదాని స్థానే మరొకటి దేశాన్ని పాలించడం వంటి మార్పులు

ప్రవేశపెట్టకూడదు. రాజకీయ నిర్మాణం సంస్కరణలో ప్రజాస్వామ్యం - సుస్థిరతకు మధ్య, ప్రజాస్వామ్యం - సామర్థ్యం మధ్య గల సంబంధాలను మనం సరిగ్గా నిర్వచించాలి. బ్యూరోక్రాటిజం, భూస్వామ్య పోషకాల ప్రభావాలు మొదలైన వాటిని అధిగమించడం ద్వారా ఆర్థిక నిర్మాణ సంస్కరణను అభివృద్ధి చేస్తూ, ఇంటా, బయటా కూడా బహిరంగంగా వుండాలన్న విధానాన్ని పెంపొందించాలి. సామర్థ్యాన్ని పెంపొందించటం, సమాజంలోని అన్ని రంగాల చొరవలను ప్రోత్సహించడంతో పాటు వాటి శక్తులకు కూడా సహాయపడ గల నాయకత్వ వ్యవస్థను ఏర్పాటుచేయడం మన సంస్కరణల తక్షణ లక్ష్యం. ఆ సమస్యలను పరిష్కారంచేస్తూ లక్ష్యాన్ని సాధించడం కోసం సంస్కరణలోని ప్రతి చర్య ఉపయోగపడాలి.

(1987 అక్టోబరు 25, చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ జాతీయ మహాసభలకు సమర్పించిన నివేదిక నుండి)

కార్మికవర్గపు రాజకీయ పోరాటం

“వర్గ పోరాటాల క్రమంలో తమ ప్రధాన లక్ష్యాల సాధనకు ఆర్థిక, డిమాండ్లను సాధించుకోవడం ఒక్కటే సరిపోదన్న విషయాన్ని కార్మికులు గ్రహిస్తారు. ఆర్థిక వర్గ పోరాటం వాళ్ళ పరిస్థితిని పాక్షికంగా మాత్రమే మెరుగుపరచగలుగుతుంది గాని, పెట్టుబడిదారీ దోపిడీని అది తుదముట్టించ లేదు. పెట్టుబడిదారీ దోపిడీని నిర్మూలించాలంటే, బూర్జువా వ్యవస్థని ధ్వంసం చెయ్యాలి. అందుచేత, కార్మికవర్గం ఆర్థిక పోరాటానికి మాత్రమే పరిమిత మవదు. ఆర్థిక డిమాండ్లతోబాటు అది రాజకీయ డిమాండ్లను కూడా ముందుకు తెచ్చి, భారీ ఎత్తున రాజకీయ పోరాటం ప్రారంభిస్తుంది.

శ్రామికవర్గపు వర్గ పోరాట రూపాల్లో కెల్లా అత్యున్నతమైనది రాజకీయ పోరాటం. అది యిక ఎంతమాత్రం ఒక విడి ఫ్యాక్టరీలో యజమానికి వ్యతిరేకంగా జరిపే పోరాటం కాదు. ఇప్పడది పెట్టుబడిదారుల మొత్తం వర్గానికి వ్యతిరేకంగా మొత్తం కార్మికవర్గం జరిపే పోరాటం. ఈ పోరాటంలో కార్మికులు తమ కీలక ప్రయోజనాలను పరిరక్షించుకుంటారు. బూర్జువా వర్గపు

ఆధిపత్యాన్ని తుదముట్టించడం, కార్మిక వర్గపు అధికారాన్ని నెలకొల్పడమే కార్మిక వర్గపు రాజకీయ పోరాట గమ్యం. కార్మికులు తమ రాజకీయ హక్కుల పరిరక్షణ కోసం, వాటి విస్తరణ కోసం, ప్రజాస్వామ్యాన్ని పెంపొందించడం కోసం పోరాడుతారు. సామ్రాజ్యవాదపు దురాక్రమణ విధానానికి వ్యతిరేకంగా కార్మికులు జరిపే కార్యచరణలకూ, శాంతి, నిరాయుధీకరణల కోసం, మరో ప్రపంచ యుద్ధ నివారణ కోసం కార్మికులు జరిపే కృషికి నానాటికీ ప్రాముఖ్యం పెరుగుతోంది.

నిరుద్యోగాన్నీ, ధరల పెరుగుదలనీ నిరోధించేందుకు కట్టుబట్టమైన చర్యలు తీసుకొమ్మని డిమాండ్ చేస్తూ, సాంఘిక కావసర నిధులలో కోతపెట్టే విధానంపట్ల నిరసన తెలుపుతూ కార్మికులు ప్రభుత్వాల మీద ప్రత్యక్షంగా ఒత్తిడి తెస్తున్నారు. కార్మికులు ట్రేడ్ యూనియన్ వ్యతిరేక శాసనాలనూ, ట్రేడ్ యూనియన్ కార్యకర్తల వేధింపునూ ఖండిస్తున్నారు. స్థానిక, దేశ వ్యాపిత స్థాయిల్లో ఆర్థిక, సాంఘిక సమస్యల పరిష్కారంలో మరింత విస్తృత భాగస్వామ్యం కోసం వాళ్ళు పోరాడుతారు.”

కమ్యూనిజం

"గుత్త అధిక లాభాలకు ఒక ముఖ్య మూలాధారం ఏమిటంటే, ఆర్థికంగా వెనుకబడిన వలస, పరాభీన దేశాలను దోచుకోవటం. ఈ దేశాల్లో గుత్త సంస్థల కార్యకలాపాలు ప్రత్యేకించి అన్యాయమైనవి, నిర్దాక్షిణ్యమైనవి. ఆ దేశాల్లోని శ్రామికవర్గాన్ని దోచుకోవడం ద్వారా గుత్త సంస్థలు బ్రహ్మాండమైన మొత్తాల్లో అదనపు విలువను గుంజుకుంటాయి. చౌకగా లభించే శ్రమ ద్వారా, అక్కడ అమల్లో వున్న తక్కువ స్థాయి వేతనాల ద్వారా అవి లభి పొందుతాయి. అసమాన మారకం ద్వారా, పెట్టుబడి ఎగుమతి ద్వారా, న్యాయం కాని ఆర్థిక ఒడంబడికల ద్వారా, అనేక యితర పద్ధతుల ద్వారా గుత్త సంస్థలు బ్రహ్మాండమైన లాభాలను పోగోసుకుంటాయి."

పత్రికలో వెలువరించిన వ్యాసాల్లోని అభిప్రాయాలు ఆ వ్యక్తులకు మాత్రమే పరిమితం. సి.పి.ఐ.కి ఏవిధమైన సంబంధం లేదు.

సమకాలీన రాజకీయ, ఆర్థిక, సాంఘిక, సాంస్కృతిక, తాత్విక, చారిత్రకాంశాలపై మార్క్సిస్టు దృక్పథం నుండి అమూల్యమైన వ్యాసాలను అందించే "కమ్యూనిజం" పత్రిక చందాదార్లుగా చేరండి.

విశాలకు సంప్రదించవలసినవారు

మేనేజర్, కమ్యూనిజం

చంద్రం బల్డింగ్స్, మాచవరం, విజయవాడ - 520 004, ఫోన్ : 0866-2431301

చందా వివరాలు

విడి ప్రతి	రూ.	10-00
సంవత్సర చందా	రూ.	100-00
జీవిత చందా	రూ.	1000-00

చందాను ఎం.ఎ. లేదా డి.డి. లేదా పంజాబ్ నేషనల్ బ్యాంక్ ఆన్లైన్ ఆకౌంట్ నెం. 3629002100011823 ద్వారా పై ట్రెజరీ పేర పంపిగలుగటం.

చందాదారులు సంప్రదించవలసిన ఫోన్ :
భానుప్రసాద్, 9492267880

సంపాదకుడు : ఆఫీస్ 0866-2431301

(R) 08676-253068, 252248

సెల్ : 9849435142

Email : editorcommunism@gmail.com
editcommun@gmail.com

ಕುಟುಂಬ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಪುನರಾವೇಶನ ಸಚಿವರು

ಪುನರಾವೇಶನ ಸಂಖ್ಯೆ	KLVA102M110
ಪುನರಾವೇಶನ ವಿವರ	ಕುಟುಂಬ
ತಾರೀಖು	07 February 2025
ಮುಂದು ರದ್ದು	Yes
ಪುನರಾವೇಶ ರದ್ದು	Yes
ಮುಂದು ವೇಳೆ	49
ವಿದ್ಯಾ ಸೇವೆ	NO
ಜಾಲ ವೇಳೆ	NO
ಲೇಖ ವೇಳೆ	NO
ಕುಟುಂಬ ವೇಳೆ	Prigantee
ವೇಳೆ ಬದಲಾವಣೆ	Prigantee
ಪ್ರಾ.ವ ವೇಳೆ	S. Lakshmi
ವಿದ್ಯಾ ವೇಳೆ	LAKSHMI
ವೇಳೆ ಸರಿಯಾದವರು	
ಪ್ರಾ.ವ ವೇಳೆ	
ಪ್ರಾ.ವ ವೇಳೆ	
ವಿದ್ಯಾ ವೇಳೆ	6/10/25